BANU AVAR

ALAYCI KUŞ

Remzi Kitabevi

2. BASIM

BANU AVAR gazetecilik hayatına *Süreç* dergisinde başladı. Londra City Üniversitesinde televizyonculuk alanında yüksek lisans yaptı. BBC'nin belgesel kurslarına katıldıktan sonra BBC Türkçe Yayınlar Bölümünde programcı ve spiker olarak çalıştı. Ardından, TRT Londra muhabirliğini üstlendi. *Günaydın, Vatan, Dünya, Politika* gibi gazetelerde muhabir olarak çalıştı ve birçok dizi-yazıya imza attı. *Mozaik* ve *Kaleydoskop* gibi yapımcılığını, yönetmenliğini ve sunuculuğunu üstlendiği programları TRT 1 ve TRT 2'de yayımlandı. İlk yayımlandığı yıllarda *32. Gün* programının Londra muhabirliğini yaptı. *I Caesar, Crimean War, The Great Game* ve *Troy* gibi BBC ve Discovery Channel belgesellerinde Türkiye yapımcısı olarak yer aldı. 1999'da TV 8'in belgesel bölümünü kurdu ve 2004'e kadar *Denizciler, Bir Zamanlar Kıbrıs'ta, Artık Biz de Varız, Devlerin Savaş Alanı Afganistan, Türkiye Sevdalıları* ve *Ohri, Güzel Ohri*'nin de içinde bulunduğu pek çok belgesele imza attı. Belgeselleri Arapça, Farsça, Makedonca, Azerbaycan Türkçesine çevrilerek birçok ülkede yayımlandı. Avar'ın Balkanlar, Kafkasya, Orta Doğu, Orta Asya, Çin, Hindistan, Güney Amerika, Avrupa'dan dosyalarla TRT 1 ekranlarına gelen *Sınırlar Arasında* adlı programı, 2004-2008 yılları arasında 82 bölüm yayımlandı. *Sınırlar Arasında,* ABD ve İsrail Büyükelçiliklerinin müdahalesiyle yayından kaldırıldı. Avar, daha sonra 2009'da Avrasya TV'de ve 2011'de Kanal 99'da *Dünya Düzeni* adlı haber-belgesel programını yaptı. Günlük makaleleri internet sitelerinde yayımlanmakta, kitap çalışmalarını ve "Banu Avar'la Yorum" adıyla haftalık yayınlarını YouTube kanalında ve diğer sosyal medya hesaplarında sürdürmektedir.

Banu Avar'ın diğer kitapları: *Sınırlar Arasında* (2005), *Avrasyalı Olmak* (2007), *Hangi Avrupa?* (2007), *'Böl ve Yut!'* (2008), *Hangi Dünya Düzeni?* (2009), *Kaçın! "Demokrasi" Geliyor!* (2011), *Gün' 'O Gün'dür!* (2012), *Zemberek* (2016).

Banu Avar'ın sosyal medya hesapları:
youtube.com/@BanuAvarResmi
instagram.com/avar.banu
x.com/AvarBanu
tiktok.com/@avarbanu
www.banuavar.com.tr

BANU AVAR

ALAYCI KUŞ

Remzi Kitabevi

ALAYCI KUŞ / Banu Avar

© Remzi Kitabevi, 2025

Her hakkı saklıdır.
Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Yayın danışmanı: Ömer Can Talu
Yayına hazırlayan: Sevrin Uysal

ISBN 978-975-14-2208-8

BİRİNCİ BASIM: Şubat 2025
İKİNCİ BASIM: Şubat 2025

Kitabın her basımı 2000 adet yapılmıştır.

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika no: 10705
Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul
Sertifika no: 44903 / Tel (212) 629 0615

Taner'e teşekkürle...

İçindekiler

Elitler ve Propaganda 11
Broadway Beyaz Saray'da 11
Bernays: Yalanların Efendisi 13
"Duygusal bağ" 14
Özgürlük Meşalesi 15
"Bilinçaltına satış" 16
Sırtlan Payı 16
Wellington House: Savaş Propaganda Merkezi 17
"İçgüdüleri kullan." 17
Büyük Buhrana 5 Kala 18
Satılık Çocuklar! 19
"Kalabalık, bir ruh hâlidir." 21
Toplum Nasıl Kör Edilir? 22
Kitleleri Yönlendiren Elitler Kim? 22
Savaş Suçları 23

Alaycı Kuş Operasyonu 25
CIA Kuruluyor... 26
İran'a Darbe! 27
1954 Guatemala'da "Muz Darbesi" 27
"Moskof uşağı" 29
1960 Darbesi ve Sonrası 30
Amerika'nın Adamları 32
"O bir komünist!" 35
McCarthy Dönemi 36
Muhbir Ol Kurtul! 37

Wurlitzer Orgu 38
"Alaycı Kuş Operasyonu" Soruşturması 40
Bernstein ve Alaycı Kuş Davası 41
CIA Gazeteci Kullanır 42
Soruşturma Değil Göz Boyama 43
İsim ve İlişkiler Saklandı 44
"Gerekli Yalan" Kavramı 45
Türkiye: Laboratuvar Ülke 46
"Amerika Amerika Canım Feda Olsun Sana..." 47
Fulbright Eğitim Komisyonu 48
"Eğitilenler" 49
ABD'nin "Din Devleti" Projesi 49
Bissel Raporu: "İndoktrine ediyoruz!" 50
Avrupa'da Kültürel Soğuk Savaş'ın Silahşorları 51
"Her şeye muktedir adam" 53
Tom Braden ve "Paravan Örgütler" 55

Sahte Sol 58
Sahte Enternasyonal 58
Pedro Sanchez: Sahte Enternasyonal'in Son Başkanı 62
"New Left" (Yeni SOL) Akımı 63
"Sahte Sol'un babası" 64
Özgürlük Şarkıcıları 65
Öğrenci Örgütleri CIA Elinde 67
Yeşiller = Yeni Sahte Muhalefet 68
İlerici Enternasyonal 69
"İnsanlığı yok edelim!" 70
Tavistock Gerçeği 71
"Beyin yıkama" 72
Cinsellikle Uyutmak 73
CIA ve Kinsey Enstitüsü 74
Timothy Leary = LSD Keşişi 75
Amerikan Gençliği Zen Budizm'le Tanışıyor 77
CIA'nın "Glo Glo"su... 79
Feminist Dergi "Ms." 80
Cinsel Bölünme 82
"GoFor" (Gençlik Örgütleri Forumu) 82

LGBT Desteği 83
Gökkuşağı Projesi 85
"Müslüman feminist, dindar LGBT'ler" 85

"Sahte Muhalefet" Nedir? 87
Vakıfların Fonları 87
"Halk hareketi gasbedildi!" 89
"Muhalefet İmalatı" 90
Paramparçaaa... 91
Muhalefetin Finansmanı 93
Dünya Sosyal Forumu ve Ford Vakfı 94
Şeytani Süreç 94
Parayı Veren Düdüğü Çalar! 95
İhtilal İmalatçıları 96
"Darbe eğitimleri" 96
"Beyaz giymiş genç kızlar..." 98
"Demokrasi Projesi" 100
NED Türkiye'de 101
ARI Hareketi (Derneği) ve "Ağlar" 102
"Türkiye seçimlerine müdahale" 103
Avrupa Birliği Fonları 104
Sivil Toplum Geliştirme Merkezi (STGM) 104
Kültür Sanat Destek Programı 105
Chrest Vakfı 106
Sahte Aktivistler 107
Arap Baharı! 108
Medyanın Rolü 109
"Ceasar Yasası" 110
Suriye'ye de "Demokrasi" Geldi! 111
Propaganda Makinesi 112
"Kitle imha silahları var!" 113
Judith Miller: CIA Habercisi 114
Libya'da da Bahane Aynıydı! 114
Büyük Orta Doğu Projesi 115
Yalan Dünya! 117
Türkiye'ye Havuç ve Sopa 117
Tulsi Gabbard ve "Sopa" 117

Nicos Efendi de İşbaşında... 118
"Teşvikler" 119
Yeni Osmanlıcılık 120

Bitirirken 124

Emeğe Teşekkür 129

Kaynakça 130

Dizin 131

Elitler ve Propaganda

Broadway Beyaz Saray'da

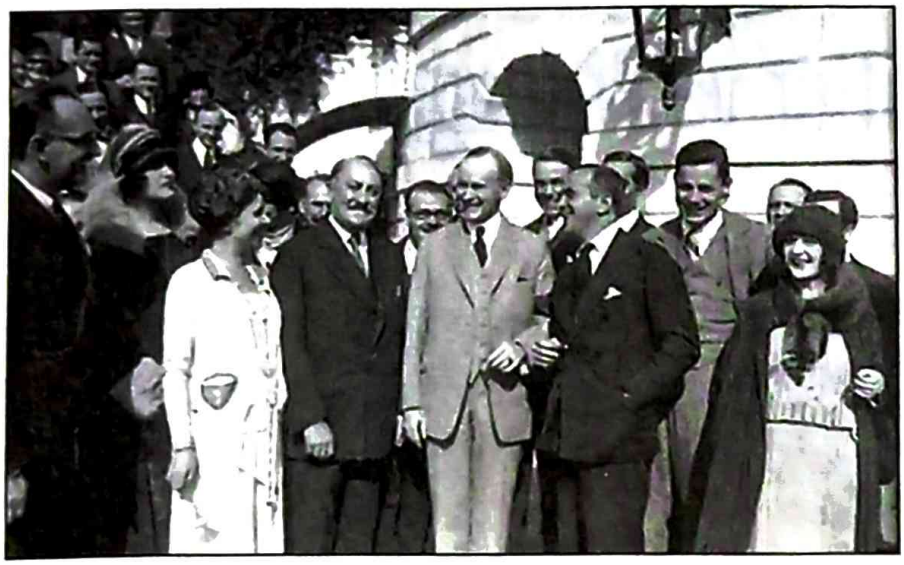
Yer Beyaz Saray, davetliler Broadway'in en ünlü isimleri.

Tarih 17 Ekim 1924. Düşünün dönemin ünlü şovmeni Al Johnson ve 40 Broadway sanatçısı, Beyaz Saray'a kahvaltıya geliyor.

Edward Bernays, o toplantıyı şöyle anlatıyor: *"Amacım, Başkan Coolidge'in 'soğuk ve somurtuk' imajını silmekti. Bir grup tanınmış oyuncuyu, kahvaltıya, Beyaz Saray'a götürmeyi planladım. 1924'te bu fikir herkesi şaşırttı çünkü aktörler ve aktrisler aşağı görülüyor, devlet erkânıyla bir araya gelmelerine iyi bakılmıyordu."*

Bir liste hazırlandı. Oyuncuların siyasi duruşları dikkatle incelendi. Uygun olanlar seçildi. Al Johnson, John Drew, Raymond Hitchcock, Charlotte Greenwood, Ed Wynn, Francine ve Stella Larrimore, Justine Johnstone, The Dolly Sisters ile birlikte daha birçok kişi davet edildi. Trenle geldiler. Başkan Coolidge ve eşi konvoyu karşıladı. Yemek salonuna giderken Başkan, Komedyen Charlotte Greenwood'un koluna girdi. Bunlar, hep ilkler, propagandanın medya hokkabazlığının ilk örnekleri. Bugün de en önemli toplantılarda first ladylerin elbiseleri, başkanların kime, nasıl gülümsediği vs. konuşuluyor ya. İşte taktik buydu.

Kahvaltının ardından grup, Beyaz Saray'ın çimlerine sanki hiç planlanmamış gibi yayılıp Başkan Coolidge için Al Johnson'ın seslendirdiği seçim şarkısını dinlerken eşlik etti. Berbat bir şarkıydı...

Başkan Coolidge ve Broadway sanatçıları

"Yarış şimdi başladı ve Coolidge o kişi.
Cumhurbaşkanlığı koltuğunu dolduracak olan o.
Sessiz sedasız millet için çalıştı.
Minnetimizi gösterelim onu orada tutalım!..."

(The race is now begun and Coolidge is the one,
the one to fill the Presidential chair.
Without a lot of fuss, he did a lot for us.)

Bernays, 1920'lerde Amerikan toplumuna ve siyasetine hâkim elitin merkezindeydi. Çok para kazanmıştı. New York'un en pahalı otellerinden birinde sık sık partiler verdiği bir süit odada yaşıyordu. Ayrıca Central Park yakınında çok büyük bir evi vardı. Orada da sık aralıklarla partiler veriyor, iş adamlarını, siyasetçileri, belediye başkanlarını ağırlıyordu. Bernays, 1928'de ünlü kitabı *Propaganda*'yı yayımladı. Kitabın özeti şuydu:

"Halkın en derin arzularına veya en derin korkularına erişebilir ve bunu, kendi amaçlarınız için kullanabilirsiniz."

Başkan Coolidge'den sonra 1928'de iktidara gelen Başkan Hoover, Bernays'in fikirlerine yüzde yüz katılıyordu. Hoover, *"Tüketim, Amerikan yaşam tarzının motorudur,"* demişti. Seçildikten hemen sonra da reklamcılara, *"İnsanlara satın alma arzusu yarat-*

makla sorumlusunuz," dedi. Satın alma mutluluğuyla sarhoş kitleler, ekonomik ilerlemenin anahtarı hâline gelecekti.

"Tüketin tüketin!!! Her şeyi tüketin!"

Emir buydu...

Bernays: Yalanların Efendisi

Edward Bernays, Birinci Paylaşım Savaşı'ndan hemen sonra Başkan Woodrow Wilson'a, propagandanın "kamuoyu oluşturma" konusunda kullanılmasını önerdi ve dayısı ünlü Psikiyatrist Sigmund Freud'un teorilerinin ABD'de yayılmasını sağladı. *Kamuoyunun Kristalleştirilmesi* (1923) ve *Propaganda* (1928) adlı kitapları, iş dünyası ve hükümet çevrelerinde manipülasyonun kutsal kitabı hâline geldi. Artık o propagandanın babası, "yalanların efendisi"ydi. *Propaganda*'da insanların alışkanlıklarını ve fikirlerini manipüle etmenin etkili yöntemlerini şöyle özetlemişti:

"Kitlelerin alışkanlıklarının ve görüşlerinin, bilinçli ve akıllıca manipülasyonu, demokratik toplumun önemli bir unsurudur."

Demokrasiden anladığı "kapitalizm" olmalı. Devam edelim:

"Toplumun bu görünmeyen mekanizmasını manipüle edenler, ülkemizin gerçek iktidar gücü olan görünmez bir hükümeti oluştururlar."

Bernays, halkı aldatanlardan, iktidarı elinde tutan para babalarından söz ediyordu.

Edward Bernays ve dayısı Sigmund Freud

"Adını hiç duymadığımız adamlar tarafından yönetiliyoruz, zihinlerimizi onlar biçimlendiriyor, zevklerimizi onlar şekillendiriyor ve fikirlerimizi onlar telkin ediyor. Halkın zihnini kontrol eden düğmelerle oynayanlar onlardır."(1)

Bernays, aslında oldukça dürüst davranıyordu. Elitlerin yanındaydı. Toplumun zeki bir grup tarafından yönetilmesi gerektiğini savunuyordu. Cahil halk, sürü gibiydi ve neyi, nasıl yapacağı üst akıl tarafından söylenmeliydi. Emirler, elitlerin çıkarları doğrultusunda verilecekti. Halk güdülürken içgüdülerin kullanımı gerekirdi.

"Duygusal bağ"

Bir ürün veya hizmetle halkın duygusal bağ kurmasını sağlayarak satışları artırmak!

Bernays, bunu, formüle eden ilk isimdi. Bu fikir, Amerikan elitlerini büyülemişti. Wall Street bankacılarından Paul Mazur (Lehman Brothers), neyin gerekli olduğu konusunda netti:

"Amerika'yı değiştirmeliyiz," diye yazmıştı, *"halk artık ihtiyaçları için değil arzularına göre satın almalı. İnsanları, ihtiyaç kültüründen arzu kültürüne doğru eğitmeliyiz. Amerika'da yeni bir zihniyet şekillendirmeliyiz. İnsanın arzuları, ihtiyaçlarını gölgede bırakmalıdır."*

İşte Bernays'in becerdiği buydu. İnsanlara ihtiyaçları olmayan malları arzulatmak. Bunun için kadın dergileri çıkarttırmaktan tutun da film yıldızlarını reklamlarda kullanmaya, filmlerde ürün yerleştirmeye, mağazalarda düzenlenen moda şovlarında ünlülere istediği cümleleri tekrarlatmaya kadar birçok teknik denedi. Psikolojiyi ürün satışıyla birleştiren ilk kişiydi ve onu, bir ordu takip edecekti.

Tüketim dünyasına hoş geldiniz!

Duygular dâhil her şey tüketilmeliydi! Adıyla bütünleşmiş en önemli işi, batmakta olan sigara sanayisini canlandırmasıydı.

---

(1) Edward Bernays, *Propaganda*, Pegasus Yayınları, İstanbul, 2023, s.39.

Özgürlük Meşalesi

31 Mart 1929, New York'ta bir Paskalya Günü. Her yıl binlerce kişinin katıldığı New York Paskalya Geçit Töreni için bir grup genç kadın, garip bir hazırlık içindeydi. Geçit Töreni başlamadan önce bu işi tezgâhlayan kişiden gelecek işareti kenarda beklediler. İşaret verilince sigaralarını ağızlarına götürüp gösterişli bir hareketle çakmaklarını çaktılar. Ağız dolusu duman, genç kadınların her birinden göğe yükseldi. Kalabalık hayret nidası çıkardı. Geçit için orada olan tüm gazeteciler fotoğraf almak için birbiriyle yarıştı. Bu kadınlar, zengin, sosyetede adı bilinen New York'un elit ailelerine mensuptular ve sigaralar, onların "Özgürlük Meşaleleri"ydi.

Edward Bernays, feminizmle sigarayı böylece bir araya getirmişti. Bunun, çok ses getireceğinden emindi. İşte New York'un göbeğinde bir tabu yerle bir ediliyor; genç sosyetik kadınlar halk içinde sigara yakarak erkeklerle "eşitliklerini" ilan ediyorlardı.

Olay sadece New York gazetelerinde yer almadı, Amerika Birleşik Devletleri'nin her köşesinde ve dünyanın dört bir yanında yankılandı. Ertesi gün, American Tobacco Company'nin ürünleri, *The New York Times* tarafından övüldü. Birinci sayfa haberi şöyleydi: "Bir grup genç kız sigarayı Özgürlük Hareketi'nin simgesi yaptı."

Bernays'in Paskalya şovu

Sonuç olarak kadınlar arasındaki sigara satışları fırladı. O dönemde sigaranın zayıflattığı ve boğazı rahatlattığı söylemleri de yayılmaya başladı. Ancak ne Edward Bernays ne de eşi sigara içiyordu.

"Bilinçaltına satış"

Edward Bernays, 1927'de Chesterfield sigaralarının üreticileri Liggett ve Myers için kısa bir süre çalışmıştı. Rakip marka Lucky Strike'a karşı reklam kampanyaları hazırlamıştı. Lucky Strike'ı üreten American Tobacco Company'nin Başkanı George Washington Hill'in dikkatini böyle çekmiş ve bu sefer Lucky Strike sigaraları için de çalışmaya başlamıştı. 1929 krizi yaklaşırken Lucky Strike'ın satışını acil artırma hedefi doğrultusunda önce ünlü psikanalist Freud'un öğrencisi Abraham Brill'e gitti. Abraham Brill, Amerika'daki ilk psikanalistlerden biriydi. Edward Bernays'e, sigaraların, "erkek cinsel gücünün sembolü" olduğunu söyledi. Eğer kadınlar sigara içmeyi erkek gücüne meydan okumak olarak düşünürlerse sigara içeceklerdi. Paskalya Geçit Töreni'ndeki oyun, bu nedenle sahnelendi ve satışlar rekor seviyeye geldi. Bernays, o günden sonra elitlerin satış teorisyeni oldu. İçgüdüleri kullanarak sigara da satacaktı ideoloji de...

Sırtlan Payı

Biraz geriye gidelim... Elitler ne ister? Uyuyan halklar! Neden? Halkın ürettiklerine ve halka ait doğal zenginliklere rahatça el koymak için. Dünya, İlk Paylaşım Savaşı'na giderken geçen yüzyılın başında ekonomi aynı bugünkü kadar korkunçtu. Açlık, kol geziyordu. 1880'den 1905'e kadar Amerika Birleşik Devletleri'ndeki grev sayısı 37 bine ulaşmıştı. İnşaat işçileri, kömür madencileri, demir yolu işçileri, pamuk işçileri art arda grevler yapıyorlardı. Kolluk güçlerinin müdahalesi kanla sonlanıyor, grevciler katlediliyorlardı. Zenginlerle yoksullar arasındaki uçurum giderek büyüyordu ve nüfusun en zengin yüzde 1'i, ülke servetinin yüzde 51'ine sahipti. Nüfusun yüzde 44'ünün yiyecek ekmeği bi-

le yoktu. Bu uçurum, sol fikir ve hareketlerin yükselişini getirmişti, Amerikan elitleri durumun farkındaydı. İşçi hareketlerinin ve halkın manipüle edilmesi gerekiyordu.

Wellington House: Savaş Propaganda Merkezi

Elitlerin halkı uyutma teknikleri üzerine çalışmalar, Birinci Paylaşım Savaşı'nın başında hız kazanmıştı. 1914'te İngiltere'de kitle manipülasyonu, savaş propagandası üzerine çalışmalar yapan bir grup vardı. Aralarında Lord Rothschild, Rockefeller Ailesi'nden bireyler ve İngiliz Kraliyet Ailesi mensupları olan büyük bir gruptu bu. Londra'da Wellington House binasında faaliyete başlamışlardı. Bu nedenle İngiliz Savaş Propaganda Bürosunun yaygın adı, Wellington House'dur. Ünlü İngiliz yazarlar da Wellington House'a davet edilmiş, yüzlerce kitap ve broşürle halkı savaşa ikna etmeye çalışmışlardı.

Ekipte Amerikalılar da vardı: Walter Lippmann ve Edward Bernays, propaganda makinasının başındaydılar. Önce New York'ta bir dış büro oluşturarak işe başlamışlardı. İlk Paylaşım Savaşı tüm hızıyla sürerken Komite, 1916'da fotoğrafçıları, ressamları, yazarları, film kameramanlarını işe alıyordu. Sinema Komitesi, Savaş'ın en zorlu yıllarında bir dizi belgesel film üretti. Ressamlar, halkı Savaş'a ikna edecek yüzlerce tablo yaptı. Slogan, "Gidin Savaşın!"dı.

"İçgüdüleri kullan."

Bernays, Paris Barış Konferansı'na gittiğinde 28 yaşındaydı, dayısı Freud, Viyana'dan Paris'e bir armağan göndermişti: *Psikanalize Giriş* adlı kitabını. Bernays için her şeyin başlangıcı bu kitaptı. İçgüdüleri kullanmayı, o zaman kafasına yerleştirdi. Büyülenmiş gibiydi ve insanları, fareli köyün kavalcısı gibi ardından sürükleyecek bir formül bulduğuna inanmıştı.

Paris Barış Konferansı'nda çok başarılı bir iş çıkarmıştı. Yıllar sonra yazacağı *Propaganda* adlı kitabında *"Savaş için propaganda*

kullanılabiliyorsa barış için de kullanılabilir," diyordu. Ama propaganda kelimesi olumsuzluk içeriyordu. O yüzden "propaganda"ya yeni bir tanım buldu: "Halkla İlişkiler" artık "propaganda"nın yerine kullanılacaktı.

Sıradan kişiler üzerinde deneyler yapmaya başladı. "Kitleler nelerden etkilenir? Topluluklar nasıl güdülür?" üzerine çok kafa yordu. *Psikanalize Giriş* kitabı sayesinde insanların, bilinçaltına itilmiş duyguları tarafından yönetildiği fikriyle büyülenmişti.

"Bu duygularla oynanarak toplum yönlendirilebilir miydi?"

Freud'un içgörülerinden yararlanarak "halka, yöneticilerin isteklerini kabul ettirme" yani "rıza mühendisliği" adını verdiği bir yaklaşım geliştirdi. Liderlere şöyle diyordu:

"Kitleleri, onların haberi olmadan yönetenlerin iradesine göre kontrol ve disipline etmek için zihnin rasyonel kısmına değil bilinçaltına başvurmak gerekiyor."

İktidarların kitleleri ikna etmek için modern medyayı tüm imkânlarıyla kullanması,1915'e yani savaş yıllarına rastlar. İngilizler ve Amerikalılar, Almanları şeytanlaştırmak ve savaşı, Prusya barbarlığı ile Atlantik medeniyeti arasında yüce bir çarpışma olarak göstermek için propagandaya sarıldılar. Ve bu çabanın sonuçları her şeyi değiştirdi. Artık "kamuoyu" eğitilmiş uzmanlar tarafından oluşturulacak, "Alaycı Kuşlar (satılık gazeteci, sanatçı, yazarçizer)" iktidarlara hoparlör olacaklardı.

Bernays, New York'ta kendi halkla ilişkiler firmasını açmıştı. American Tobacco'dan General Motors'a, Procter and Gamble'dan Lucky Strike'a kadar en büyük şirketler müşterisiydi. Satışlarda öyle başarılar elde ediyordu ki siyasi çevrelerde de aranır adam olmuştu. Ona, "Kalabalığın zihnini okuyan adam" diyorlardı.

Büyük Buhrana 5 Kala

Ekim 1929, Bernays, ampulün icadının ellinci yıl dönümünü kutlamak için büyük bir ulusal etkinlik düzenledi. Ampul, 1800'lerde çoktan icat edilmişti ama Amerikan usulü bir satış taktiği denenecekti. Ampulün yaygınlaşmasını, ticarileşmesini sağla-

yan Edison idi. 500 davetli, Michigan Dearborn'da, günümüzde Henry Ford Müzesi olan malikânenin balo salonunda toplandı.

Başkan Hoover, başta Rockefeller olmak üzere büyük bankacılar ve tüm büyük şirketlerin sahipleri bir aradaydı. Amerikan iş dünyasının gösteri günüydü.

Edward Bernays'in organizasyonuyla devasa balo salonunda mum ışığında oturulacak, tüm ülke karanlıkta radyolarından canlı yayını dinleyecek, sonra ışıklar bir anda yanacaktı. Thomas Edison, Charles Schwab ve J. P. Morgan gibi çok önemli isimler yan yanaydı.

Sunucu McNamee, heyecanlı bir sesle *"Yarım asır geriye gittik. Lamba artık hazır. Bakalım ışıklar yanacak mı? Edison ince tele dokunuyor vee... Bayanlar baylar ampul yanıyor!"* diye bağırdı.

Ülkenin dört bir yanında lambalar yanıyor, aynı anda ABD, en büyük borsa krizine yaklaşıyordu ve Kara Perşembe'nin eşiğindeydi. New York borsasında hisseler jet hızıyla düştü. Tarihin en büyük krizine, borsanın çakılışına bir hafta vardı. Gökdelenlerden insan yağacaktı... Böyle anlatılmıştı intiharlar!

Satılık Çocuklar!

Amerika Birleşik Devletleri'nde insanlar, çocuklarını satıyorlardı. Savaş sonrası giderek azan borsa çılgınlığı tüm ülkeyi hasta etmişti. Nüfusun yirmide biri, ülke düzeyindeki tüm gelirlerin üçte birinin sahibi oluyordu. Borsada oynama hırsı had safhadaydı. Biraz daha fazla kazanmak için yiyecek parasını bile borsaya yatıranlar vardı.

1929, çöküşün adıydı. Federal Reserve (ABD Merkez Bankası) ve bankaların tetiklediği borsa krizi, zenginleri daha zengin yapmış, fakirleri ise çocuklarını satacak duruma getirmişti.

Bu arada İlk Paylaşım Savaşı'nda işini bitirememiş emperyalist devletler, İkinci Paylaşım'a doğru yol almışlardı. Avrupa'da faşizmin ayak sesleri yankılanıyordu ve Hitler'in propaganda bakanı Joseph Goebbels, bir Bernays hayranıydı! Üstelik unutmayalım, Edward Bernays, bir Yahudi'ydi ama Goebbels'in ve Hitler'in

"Satılık 4 Çocuk Var"

en çok yararlandıkları pazarlama ideoloğu oldu. Faşizmi kitlelere satan fikirler, Bernays'in fikirleriydi!

Bernays'in mal satış tekniği ile ülkeleri etkileme tekniği arasında çok da bir fark yoktu. Bu teknik o kadar etkiliydi ki insanlar, giyimi, kuşamı, yiyecekleri, içilecek sigarayı, binilecek arabayı, gidilecek okulu, bir statü sembolü olarak görmeye başlamışlardı ve ihtiyaçlara göre değil arzulara göre, özenilene göre, olmak istenene göre satın alıyor, yiyor, içiyor, eğitiliyor, tüketiyorlardı.

Adam Curtis imzalı BBC belgeseli, *Ben Devri*'nde Bernays/Freud eksenli giyim psikolojisi anlatılıyor; ekonomik krizin ağır bunalımıyla ezilmiş Amerikan kadınlarına, modacı bir hanım, "Karakterinize göre giyinin, kendinizi kıyafetinizle ifade edin, kendinizi farklılaştırın, diğerlerinden ayırın, herkes gibi olmayın," telkini yapıyor; saç biçimi de giyim de yemek alışkanlığı da sürekli değişken ve tüketime açık hâle geliyor; "mısır gevreği" yemeden kahvaltı edilmiş sayılmıyor, Amerikan halkı mısır gevreği firmalarına çalışıyor; "Dixie bardakları, sadece bir kez kullanılıp atılmalı yoksa hastalık riski yaratıyor," diyen doktorlar bulunuyor; bardak satıcısı, milyonları kırıyordu...

"Kalabalık, bir ruh hâlidir."

19. yüzyılın sonlarından başlayarak başta Freud ve Gustave Le Bon olmak üzere bazı düşünürler, insanların neden grup kimliğiyle meşgul olduklarını ve grup kimliğinin, kişinin zihnini ve davranışını nasıl etkilediğini anlamaya çalıştılar. Bernays'in belirttiği gibi bu çalışmadan ortaya çıkan sonuçlar, toplum üzerindeki kontrollerini genişletmek isteyen iktidar sahiplerinin dikkatini çekti. Grup psikolojisi iyi bilinirse halk rahatlıkla manipüle edilebilirdi.

Bernays'in, *Kamuoyunun Kristalleşmesi* adlı kitabında işaret ettiği gibi:

"Kalabalık yalnızca birkaç kişinin fiziksel olarak toplanması anlamına gelmez... Kalabalık daha ziyade bir ruh hâlidir. Kişi bir gruba aidiyet hissettiği takdirde, grubun başka hiçbir üyesini tanımasa bile grup psikolojisinin etkisiyle düşünce ve davranış tarzı değişecektir."

Freud'un öne sürdüğü şey, kişinin bilinçli düşünceleri ile kendi imajına uymayan ve dolayısıyla bastırılan duygu ve arzuları arasında sıklıkla bir çelişki olduğudur. Bernays'e göre bu gerçek, insanı manipüle edilebilir kılmaktadır. Çünkü bireyin bilinçli ve rasyonel yetilerini devre dışı bırakan, onun yerine bastırılmış duyguları ve gizli arzuları hedef alan propaganda veya psikolojik operasyonlar tasarlanabilirse insanları, kendileri fark etmeden belli inanç ve davranışlara yöneltmek mümkündür.

Bernays'in *Propaganda* adlı kitabında açıkladığı gibi:

"Kitle psikolojisinin sistematik çalışması, grup aklının mekanizması ve güdüleri iyi anlaşılırsa kitleleri, onların haberi olmadan bizim irademize göre kontrol etmek ve disiplin altına almak mümkün olmaz mı?"

"İnsanın birçok düşüncesi ve eylemi, bastırmak zorunda kaldığı arzularını yansıtır. Bu görüş, Freud Okulu psikologlarının temel görüşüdür. Bir mal, gerçek değeri ya da kullanışlılığı için değil, bilinçaltında başka bir şeyin sembolü olarak görüldüğü için ya da kendi kendine itiraf etmekten utandığı bir arzu için satın alınabilir. Araba satın alan bir adam, onu, bir yerden bir yere gitmek için aldığı-

nı düşünebilir. Ama aslında o arabayı daha derin arzuları için istiyor olabilir çünkü bu, bir sosyal konumun sembolü, iş hayatındaki başarısının bir kanıtı ya da karısını memnun etmenin bir yoludur."

"...İnsanlar büyük ölçüde kendilerinden gizledikleri güdüler tarafından harekete geçirilirler... Başarılı bir propagandacı, insanların yaptıkları şeyler için öne sürdüğü nedenleri yerine onların gerçek güdülerini anlamalıdır."

Toplum Nasıl Kör Edilir?

"Her grup, kendi standartlarını nihai ve tartışılmaz olarak görüyor ve tüm karşıt veya farklı standartları yok sayma eğiliminde." (*Kamuoyunun Kristalleşmesi*, Edward Bernays)

Fikir farklılıklarını rasyonel söylemle çözümleyemeyen, inanç yapıları çatışan gruplar, tehdit olarak algıladıkları kişileri alt etmek için daha yıkıcı yöntemlere yönelme eğiliminde oluyorlar. Bu tür grupların hâkimiyetindeki bir toplum da giderek artan düşmanca çatışmalarla kolayca bölünür ve bunun sonucunda, toplum yalnızca bir bütün olarak zayıflamakla kalmaz, aynı zamanda kendisini aldatanları göremez olur. Bernays'in deyişiyle "*Milyonların kaderini kontrol eden, görünmez hükümeti oluşturanlar*"ı göremez ama onların istediği gibi hareket eder.

Kitleleri Yönlendiren Elitler Kim?

Amaç, dünyayı kontrol etmek ya. İki büyük Aile, Rothschield'ler ve Rockefeller'ler, bu kontrol mekanizmalarını kurmaya başlayanların başında gelir. Onlar, finans gücünün, politik gücün temelini oluşturduğunu biliyorlardı. Kontrol mekanizmalarının ilki, Chatham House'du.

Tarih, 30 Mayıs 1919. Paris'teki Hotel Majestic'te heyecanlı bir toplantı. Elitler, dünyaya yön verecek bir örgüt için toplanmışlardı. Bu örgütün, Londra ve New York'ta ofisleri olacaktı. İngiliz ve Amerikan ortak girişimiydi. Adı, "The Institute of Inter-

national Affairs" Dış İşleri Enstitüsü idi. Çalışmalar bir yıl içinde tamamlanacak ve 1920'de İngilizler, Londra'da Royal Institute of International Affairs'i (Dış İşleri Kraliyet Enstitüsü) kuracaklardı, namıdiğer Chatham House'u. Bir yıl geçti ve Amerikalılar, Dış İlişkiler Konseyini (Council of Foreign Relations – CFR) kurdular.(2)

Dış İlişkiler Konseyi (CFR) Başkanı, David Rockefeller oldu. 1918 ile 1945 yılları arasında New York ve Londra, Finans oligarşisinin merkezleriydi. Rothschield Ailesi, John Rockefeller, Paul Warburg ve J. P. Morgan, ABD Merkez Bankasının temelini attı. Warburg, Merkez Bankası Başkanlığına getirildi.

Elitlerin dört temel amacı vardı:

1. Amerikan tekelci sermayesinin, dünya egemenliğini, askeri güce dayalı olarak sürdürmesi;
2. Dünyanın, halklar tarafından değil Brzezinski'nin deyimiyle "Jet Çağı'nın elitlerince" yönetilmesi;
3. Ulus devletlerin ortadan kaldırılması ve ulusların, emperyalist çekirdek örgütlerce yönetilmesi;
4. Sahte demokrasinin, dünya halklarına dayatılması.(3)

Savaş Suçları

"Küresel Elit", ilkinde bitiremediği paylaşımı, ikincisinde bitirme hedefindeydi. 1929 krizi sonrası ABD, Avrupa'yı hedefe koydu. Aynı bugün olduğu gibi... 10 yıl boyunca Hitler'in, Mussolini'nin, Franco'nun rejimlerine destek verecek, Avrupa'nın birbiriyle boğuşmasını seyredecekti.

Nazi rejimine destek veren Amerikan şirketlerinin başında Ford Motor Company sayılabilir, Henry Ford'un Almanya'daki fabrikaları, savaş sırasında Alman ordusuna araç tedarik etmişti. Bush Ailesi, bankacılık sektörü vasıtasıyla Nazi rejimiyle iliş-

(2) https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1919Parisv01/d31

(3) https://www.guncelmeydan.com/pano/the-bank-of-international-settlements-bis-erol-bilbilik-t30910.html

kiliydi. George W. Bush'un büyükbabası, ABD Senatörü Prescott Bush, 1926'dan 1942'ye kadar Nazi savaş makinesinin bankacılık operatörü ve finansal mimarlarından biriydi. Bush ve ortakları, 1920'lerin ortalarından itibaren Adolf Hitler'i iktidara taşıyan Alman sanayici Fritz Thyssen ile ortaklık kurdular. 1934'te, Almanya'daki Rockefeller şirketi "America's Standard Oil", 730.000 dönüm arazi satın aldı ve Nazilere petrol tedarik eden büyük petrol rafinerileri inşa etti. Aynı zamanda Almanya, Alman uçaklarının üretimine başlayacak olan uçak fabrikaları için en modern ekipmanları gizlice Amerika Birleşik Devletleri'nden teslim aldı. Hem General Motors hem de Ford 1939'da savaşın patlak verdiği sırada Alman otomobil pazarının yüzde 70'ini kontrol ediyordu. Fabrikalarını, hızla Alman ordusuna savaş malzemesi tedarikçisi olacak şekilde yeniden yapılandırdılar. Bush Ailesi'nin, Nazi Almanya'sının savaş ekonomisiyle bağlantıları, ilk olarak Nürnberg duruşmaları sırasında çelik kralı Fritz Thyssen'in verdiği ifadeyle gün yüzüne çıktı. Tüm bunlara rağmen savaşta düşman tarafında Nazi iş birlikçisi olduğu belgeliyken dede Bush hiç yargılanmadı, üstelik 1952 yılında ABD Senatosuna seçildi. Basında Nazi geçmişi hakkında hiçbir haber yer almadı.[4] Çünkü basın susturulmuş ya da satılık "Alaycı Kuşlar"la dolmuştu.

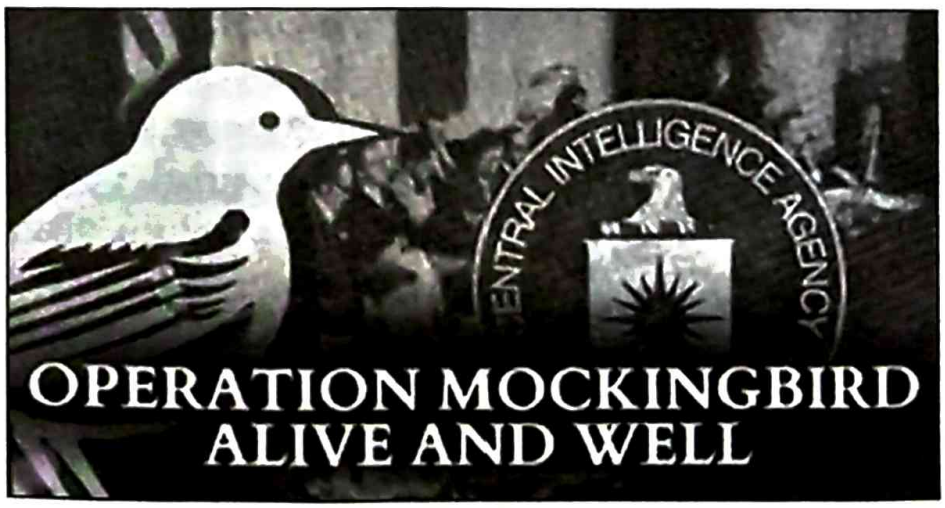
(4) https://www.globalresearch.ca/history-of-world-war-ii-nazi-germany-was-financed-by-the-federal-reserve-and-the-bank-of-england/5530318

Alaycı Kuş Operasyonu

Alaycı Kuş Operasyonu, 1944 yazında Türkiye'de ABD gizli servis elemanı olarak bulunan Frank Wisner'ın ünlü operasyonudur.

Neden mi Alaycı Kuş?

Alaycı kuş (mockingbird), çok ilginç bir kuştur. Bilimsel adı: Mimus polyglottos, kabaca "çok dilli taklitçi" anlamına gelir. Alaycı kuş, duyduğu her sesi taklit yeteneğine sahiptir. Bu nedenle olmalı ki Frank Wisner da gazetecileri satın alma operasyonuna, "Alaycı Kuş Operasyonu" adını vermiştir. Bugün sosyal ya da ana medyada yapılan her şey, o yıllarda yapılmaya başlanmıştı. 1950'lerde yurt içinde ve yurt dışında kamuoyunu şekillendirmek, toplumu yönlendirmek için gazeteciler kiralanıyor, yalan haber imalatı yapılıyor, gerçekler sansürleniyor ya da çarpıtılıyordu.

Alaycı Kuş Operasyonu

CIA, bu girişim için yılda 1 milyar dolar harcamıştı. Yüzlerce gazeteci rüşvete bağlanmıştı. Soğuk Savaş yıllarında başlayan bu ve benzeri operasyonlar, 1976'da açılan bir soruşturmayla ifşa olmuş ve hiç kesintiye uğramadan bugüne kadar devam etmiştir. İşte bu nedenle medya ve toplum mühendisliği ile yakından ilişkili ve masumiyetin de simgesi olan Alaycı Kuşlar, bazen bilmeden, fark etmeden elitlerin oyuncağı oluverirler. Ama önce Alaycı Kuşların babası Frank Wisner'ı tanıyalım.

CIA Kuruluyor...

Örtülü operasyonlar sihirbazı Frank Wisner, aslında hukuk eğitimi almış, bir süre bir hukuk bürosunda çalışmıştı. Savaşta deniz kuvvetlerinde istihbarat birimindeydi. 1943'te Stratejik Hizmetler Ofisine (OSS) transfer oldu. 1943'te Kahire'de görevlendirildi. Kahire'den sonra 15 Haziran 1944'te Gizli İstihbarat Şubesinin (Office of Strategic Services) başkanı olarak İstanbul'da üç ay geçirdi. Sonbaharda OSS Bükreş'in başına geçti. OSS, daha sonra CIA'ya dönüşecekti.

Frank Wisner

Wisner, CIA Özel Projeler Bölümünün başına getirildi. İlk işi, Alaycı Kuş Operasyonu oldu. İyi tanıdığı gazetecilerle işe başladı. Philip Graham, *Washington Post*'tan gelmişti. Wisner Çetesi olarak da bilinen Georgetown Grubu'ndan Stewart Alsop, Joseph Alsop ve James Reston gibi isimlerle işe girişti. Yüzlerce gazeteci, 25 haber kuruluşu, ülkenin en ünlü televizyon, dergi ve radyoları, Wisner'ın Alaycı Kuşları oldular! Tabii ki kullandığı adamlardan biri de propagandanın babası Edward Bernays idi. Wisner, her kesimden istihbaratçıyı, Nazi savaş suçlusunu, Al-

man diplomatı ve subayları işe almıştı. Allen Dulles, Merkezi İstihbarat Teşkilatının (CIA) ilk sivil başkanıydı. Frank Wisner, Dulles ile birlikte 1953 İran Darbesi'ni, 1954 Guatemala Darbesi'ni, Lockheed U-2 Uçak Programı'nı, Project MKUltra Zihin Kontrol Programı'nı, Türkiye'de 1950'lerden itibaren toplumu değiştirip dönüştürme operasyonunu, 1961'deki Domuzlar Körfezi Çıkarması'nı ve daha nicesini organize etmiş ve denetlemişti.

İran'a Darbe!

CIA bütçesinin dörtte üçü emrindeydi ve CIA personelinin %60'ı Wisner'a çalışıyordu. Planlar müdürü olarak ilk işi, İran'da Musaddık'a darbe planlamak oldu. Musaddık, İran'ın petrol endüstrisini kamulaştırmış, toprak reformu yapmıştı.

CIA, operasyona başladı. 1953'te Wisner, İran operasyonuna 1 milyon dolar (bugünkü değeriyle 10-12 milyon dolar) bütçeyle başladı. İran haberlerini yapan gazeteciler, ajanslar, haber merkezleri, Wisner'a bağlı Alaycı Kuşlardı. İran içinde sahada çalışan ajanlar, Musaddık yanlısı gibi görünerek dini liderleri kışkırtan eylemler yapacaklar, fısıltılar yayacaklardı. Musaddık kısa zamanda halkın ve dini liderlerin gözünde şeytana dönüştürülmüş, Musaddık'ın muhalefeti ezdiği söylemi yayılmıştı ve bunlar işe yaramıştı. Dini liderler, Musaddık'a karşı bir araya gelmiş, sokaklara dökülmüşlerdi. CIA ve MI6'dan gelen parayla Şah yanlıları, halkın gözüne ve cebine girmişti. Ordu, muhalefete katılmıştı. Kod adı, Operation Ajax olan CIA operasyonu, 6 ayda sonuç alacaktı. Neticede Musaddık, 19 Ağustos 1953'te tutuklandı. Başkan Eisenhower sonuçtan memnundu...

1954 Guatemala'da "Muz Darbesi"

Frank Wisner, Edward Bernays'le birlikte Guatemala Muz Darbesi'ni planlamış, 1950'lerde Amerikan meyve şirketi (United Fruit Company) için Guatemala hükümetinin CIA tarafından devrilmesinde aktif rol almıştı.

Guatemalalı köleler

Guatemala'da ABD'li meyve şirketi United Fruit Company, tüm muz ağaçlarıyla beraber siyasi iktidara da el koymuştu. Öyle bir şirketti ki Amerikalı siyasilerle iç içeydi ve birçok katliamda imzası vardı. Mesela 1928'de Kolombiya'da grevdeki muz işçileri üzerine ateş emri vermişler, 3000 Kolombiyalı işçiyi katletmişlerdi. Bu, ABD hükümetiyle iç içe çalışan şirketlerden sadece biriydi. Guetemala'da 1951'de yabancı sermayenin zulmünden bıkan halk, seçimlerde Albay Jacobo Arbenz Guzman'a oy vermişti. Arbenz, yüzde 60'lık oy oranıyla iktidara gelmişti. Bu zaferin en büyük sebebi, yabancı şirketlerin talanına son vereceğine dair vaadiydi. Ve iktidara gelişinin 2. yılında 1953'te vaadini gerçekleştirdi, hayata geçirdiği toprak reformu ile yabancı şirketlere tanınan tüm imtiyazları sonlandırdı. Amerikan hükümeti için de United Fruit Company için de bu, kabul edilemezdi. Şirketin ortakları zaten hükümet içinde yer alan adamlardı. Dışişleri bakanı ve CIA başkanıyla görüştüler. Başkan Eisenhower'a bilgi verildi. Zaten Dışişleri Bakan Yardımcısı Walter Bedell Smith de şirketin hissedarıydı. Bir sonraki aşamada Edward Bernays ile temasa geçildi.

Bernays, Guetemala'da çirkin oyunu kurgulamaya başladı! Önce bir grup gazeteciyle Guetamala'yı ziyaret etti. Arbenz'e olan halkın desteği ve sevgisine tanık oldu. Düşündü taşındı ve oyuna, "korku" temasıyla başlamaya karar verdi. Korkunun adı: Komünizm olacaktı.

"Moskof uşağı"

Bernays'in planı bugün de uygulanan bir plandır: Arbenz'in siyasi rakipleri bulundu ve onun "Moskof uşağı" olduğu haberlerinin yayılması sağlandı. Amerikan istihbarat bürolarından biri olan "Orta Amerika Enformasyon Bürosu" vasıtasıyla "Arbenz, Moskova'dan para alıyor", "Satılmış bir komünist" gibi onlarca yalan yayın, medyada yankılandı. Bernays, liberal görüşlü *The Nation* dergisinden *New York Times*'a kadar birçok yayın organında abartılı haberler ve makaleleri art arda yayımlatmaya başladı. "Karayipler'de Komünizm mi?" başlıklı makale, Ellis Ogle[5] adında kimsenin tanımadığı bir yazar tarafından yazılmıştı ve *The Nation*'da yer alıvermişti.

New York Times yazarları Will Lissner ve Crede Calhoun, Bernays'in emriyle Arbenz hükümetinin tehlikelerini vurgulamışlardı.[6] Şubat 1952'de "Guatemalalı Ulusal Sosyalistler" ile Moskova arasındaki ittifaka ilişkin makaleler gazetelerde yer aldı. Bernays'in ayarladığı medya saldırıları sistematik ve sürekliydi.

Kod adı PB Success olan CIA operasyonu yaklaşık bir yıl sürdü. Kurtuluşun Sesi adlı CIA radyo istasyonu sürekli yalan haber yaydı. Ajan ve eski aktör David Atlee Phillips'in yönettiği istasyon, halkı kargaşaya ve kaosa itmeyi hedefliyordu.

27 Haziran 1954 akşamı geç bir saatte Guatemala halkına önceden kaydedilmiş bir yayın yapıldı. Jacobo Arbenz'in sesi, *"İşçiler, köylüler, yurtseverler! Guatemala zorlu bir süreçten geçi-*

---

(5) Ellis Ogle, "Communism in the Caribbean?" The Nation, New York, March 18 1950, s. 246-247.

(6) Will Lissner, "Soviet Agents Plotting to Ruin Unity, Defenses of Americas," *The New York Times*, New York, June 22 1950. https://timesmachine.nytimes.com/timesmachine/1950/06/22/84659993.pdf?pdf_redirect=true&ip=0

C.H. Calhoun, "Guatemalan Reds Trade on Old Ills", The New York Times, June 5 1951.
https://timesmachine.nytimes.com/timesmachine/1951/06/05/87046312.pdf?pdf_redirect=true&ip=0

yor. Guatemala'ya karşı acımasız bir savaş başlatıldı. United Fruit Company ve ABD tekelleri, ABD egemen çevreleriyle birlikte bize savaş açtı..." diyordu.

Jacobo Arbenz başkanlıktan istifa etmişti. Arbenz, "Yaşasın Guatemala!" diyerek yayını sonlandırdı. ABD'nin has adamı, sürgündeki askeri lider Carlos Castillo Armas, Guatemala'ya dönecek ve koltuğa oturacaktı. Castillo Armas hükümeti döneminde Guatemala hiç görmediği kadar kan ve gözyaşı görecekti!

Komünist olmakla suçlanan siyasi mahkûmlar için toplama kampları kuruldu ve toplu idamlar yapıldı...

Bernays'in yol göstericiliğinde, Wisner'ın Guetemala Darbesi'nde satın aldığı gazetecilerin rolü büyüktü.

Her yeni operasyon, hedef ülkelerde bir öncekinden daha derin yaralar açacaktı. Şili'de Cumhurbaşkanı Allende'yi devirmek, 1961 Domuzlar Körfezi Harekâtı, Kongo'da Patrice Lumumba'nın linç edilmesi, Nikaragua'daki darbe ve daha nicesi...

Hedef ülkelerden biri de Türkiye idi.

1960 Darbesi ve Sonrası

Türkiye aynı diğer ülkeler gibi ajanlar ve Alaycı Kuşlarla çevriliydi. Yabancı istihbarat örgütleri, ülkenin her köşesindeydi.

Ruzi Nazar iyi bir örnektir. 2. Dünya Savaşı'nda Özbek doğumlu bir SSCB askeri olarak kızıl ordudaydı. Odessa'da Almanlara esir düştü. Hitler'in kurdurduğu "Türkistan Lejyonu"na katıldı. Alman Propaganda Bakanlığında çalıştı. Daha sonra Amerikan istihbaratı ile temasa geçti ve CIA'nın kadrosuna kapağı attı. Amerika'nın Sesi (Voice of America) radyosunda görev yaptı. Derken Washington'da NATO Daimi Komitesinde görev yapan Binbaşı Alparslan Türkeş'le, Türkeş aracılığıyla da CIA'da istihbarat eğitimi alan Yüzbaşı Fuat Doğu ile tanıştı. Bu sayede CIA-MİT ilişkisi inanılmaz boyutlara varacaktı.

1959'da Ruzi Nazar, ABD'nin Ankara Büyükelçiliğine istihbarat görevlisi olarak atandı. Ankara'ya gelişinden 6 ay sonra 27 Mayıs 1960 Darbesi oldu...

Yassıada duruşmaları

Yassıada mahkemelerindeki duruşmalarda, yabancı istihbaratlar tarafından ne denli kuşatıldığımız belgelenmişti. Başbakanlık Müsteşarı Ahmet Salih Korur, 1956-1957 dönemine ait bildiklerini hâkime şöyle anlatıyor:

"Amerikalılar, MAH (MİT)'ye hâkim. Para veriyorlar, örgüte nüfuz ediyorlar. MAH'nin bütün dosyaları CIA'nın kontrolünde."

Adnan Menderes, başbakan. Demokrat Parti, iktidar. O dönemde MAH'nin başında, bir süre Genelkurmay İstihbarat Dairesi Başkanlığı da yapmış olan Korgeneral Behçet Türkmen var. Ahmet Salih Korur, mahkemede devam ediyor:

"MAH'de görev alanların hemen hemen tümü Amerikalılardan para alıyor... MAH sadece CIA'dan değil, öteki yabancı gizli servislerden de para alıyor."

CIA'dan para alanların başında MAH'nin başı Korgeneral Behçet Türkmen'in geldiğini söylüyor.[7]

Türk İstihbarat Teşkilatına –ki 1965'e kadar adı, Milli Emniyet Hizmetleri (MAH) olarak geçiyor– CIA ayda 100 bin, İngiltere gizli servisi 30 bin, Fransızlar 7-8 bin, İtalyanlar da 4 bin lira ödüyor. Bu paraları güncel değerleriyle düşünmek gerekir.

(7) Yılmaz Dikbaş, *Atatürkçüler Yenildi*, ENKİ Yayınları, İstanbul, 2012, s. 85-87.

Amerika'nın Adamları

27 Mayıs 1960 Darbesi'nin ertesi günü ABD Büyükelçisi Fletcher Warren, sıkı temasta olduğu Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Selim Sarper ile Cemal Gürsel'i ziyaret eder. Sarper, aynı gün, Fahri Korutürk'ün yerine Dışişleri Bakanı olarak atanır.

Amerikalı dostları, yıllarca can ciğer oldukları Demokrat Partilileri ve Menderes hükümetini bir anda silkelerler, idamlar konusunda parmak kımıldatmazlar, yeni hükümetle ve içine yerleştirdikleri adamlarla kuzu sarması olurlar... Beraberce binlerce subayı Türk Silahlı Kuvvetlerinden tasfiye ederler.[8]

Önce kullanılıp sonra deliğe süpürülen siyasi aktörlere en bariz örnektir Menderes. Amerika'dan alamadığı sanayileşme kredisini almak için SSCB'ye başvurunca hayatından olmuştur.

Bu süreçte Alaycı Kuşlar işbaşındadır. Başta Sedat Simavi'nin *Hürriyet* gazetesi, Ali Naci Karacan'ın *Milliyet* gazetesi, Nadir Nadi'nin *Cumhuriyet* gazetesi olmak üzere birçok gazete, ABD yanlısı yayın yapar. Gazeteler, NATO'yu, Marshall yardımını, Amerikan yaşam tarzını, Amerikan üslerini öven yazılarla doludur:

"Türkiye'nin NATO içindeki yeri, bölge güvenliği için hayati öneme sahip."

"Amerikan yardımlarıyla tarımda büyük dönüşüm: Traktörler köylere ulaştı."

"Hollywood filmleriyle modern dünyanın kapıları aralanıyor."

"Amerikan radar üssü Sovyet tehdidine karşı kalkan olacak."

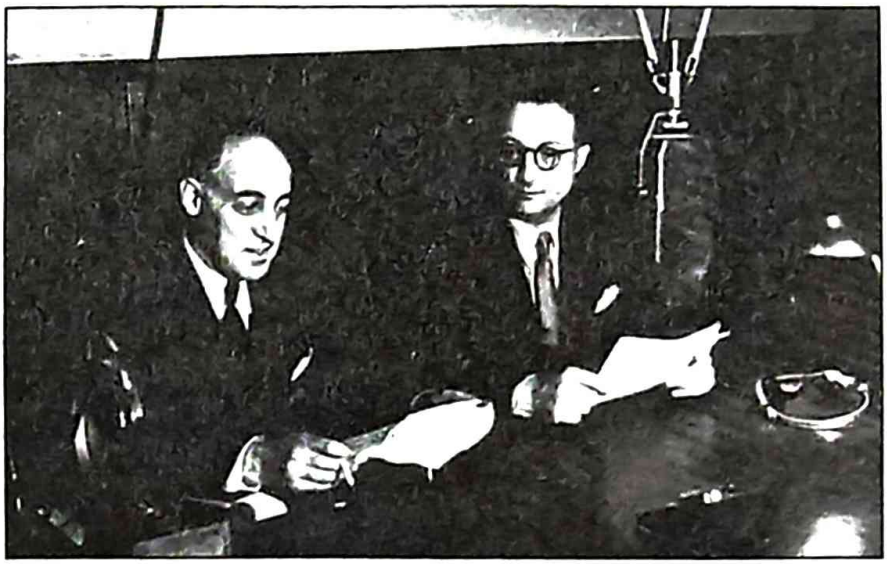
"Sovyet propagandasına dikkat! Amerikan desteğiyle özgürlüğümüzü koruyoruz."

"ABD Büyükelçiliğinin Bağımsızlık Günü resepsiyonu görkemli bir şekilde kutlandı."

"Fulbright bursları ile Türk öğrenciler Amerika'da bilim eğitimi alıyor."

---

(8) Yılmaz Dikbaş, *Atatürkçüler Yenildi*, ENKİ Yayınları, İstanbul, 2012, s. 50-51.

Amerika Büyük Elçisi Steinhard ile Basın ve Yayın Umum Müdürü Selim Sarper mikrofon başında

Türkiye, SSCB'ye karşı kullanılacaktı, cephe ülkeydi; İslam ülkelerinin önderi olmalıydı. Amerika Birleşik Devletleri uzmanları, Atatürk Türkiye'sini cehalet denizine sokacak, laikliği yok edecek ve dört bir yanı tarikatlarla dolduracak çalışmalara, İkinci Dünya Savaşı sonrası başlamış, Türkiye'yi "Siyasal İslam"ın merkezi yapmışlardı. "Komünizmin panzehiri İslam'dır," diyorlardı!

CIA İstasyon Şefi Ruzi Nazar, Komünizmle Mücadele Derneklerinin kurulmasına önayak olan isimlerden biridir ve bu Derneğin Erzurum'daki kurucuları arasında Fethullah Gülen de vardır.

Antikomünist propaganda içermeyen yazılar, haberler basında yer alamıyor, ABD aleyhine yazan herkes komünist ilan ediliyordu. Dönemin en gözde derneği Milli Türk Talebe Birliği, birçok farklı siyasi görüş arasında geçişler yaptıktan sonra ABD'nin Siyasal İslam Projesi'nin destekçisi olmuştu. Özellikle 1960'larda MTTB ve Komünizmle Mücadele Derneği tamamen ABD/CIA kontrolünde adımlar atmıştı.

"Komünizmi Tel'in ve Gafletten Uyanma Mitingleri" düzenlenmiş, Ayasofya'da namaz kılınmış, Lenin heykeli protesto edilmiş, MTTB Başkanı İsmail Kahraman –2015-18 yılları arasında

AKP'den Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı yapmıştır– 6. Filo'yu protesto eden gençlik örgütlerini hedef göstermişti.

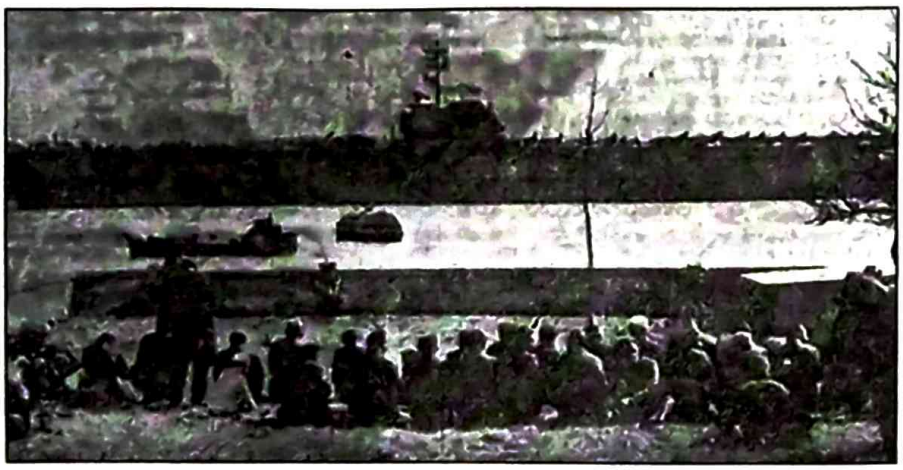
Milli Türk Talebe Birliği, öyle bir örgüttür ki Türk siyasetindeki birçok ismin yolu, bu örgütten geçmiştir. Devlet Bahçeli'den Recep Tayyip Erdoğan'a, Abdullah Gül'den Necmettin Erbakan'a, Bülent Arınç, Beşir Atalay'dan İsmail Kahraman'a, Sabahattin Zaim'den Kadir Mısıroğlu'na, Fehmi Koru'ya kadar birçok isim MTTB'den yetişmiştir.

Nelson Rockefeller, ABD Başkanı Eisenhower'a yazdığı ünlü mektubunda (1956) şöyle diyordu:

O dönemi anlatan en anlamlı iki kare aşağıdadır:[9]

6. Filo'ya "defol" diyen gençlik

6. Filo'yu kıble yapan gençlik

(9) Cengiz Özakıncı, *İblisin Kıblesi*, Otopsi Yayınları, İstanbul, 2009, s. 45.

"Elimizdeki bütün propaganda olanaklarıyla durmaksızın az gelişmiş ülkelere yapılan Amerikan yardımının, karşılıksız bir yardım olduğunu anlatmalı, art niyet taşınmadığını bütün kafalara sokmalı, bu konuda hiçbir masraftan kaçınmamalıyız. Ve antikomünist çalışmalarımıza, ideolojik çalışmalarımıza hiç ara vermemeliyiz."(10)

Hiç ara vermeden devam ettiler. Türkiye'yi saran ABD'li uzmanlar, bir yandan irtica yanlılarını fonluyor bir yandan da CIA usulü "Sahte Solcu" üretiyorlardı.

Suudi Arabistan Veliaht Prensi Muhammed bin Selman, Amerikan medyasına verdiği demeçlerde, *"Soğuk Savaş sırasında Washington'un talebiyle komünizme karşı Vahabiliği yaymaya başladık. Sonra da ipin ucu kaçtı,"* demiştir.(11)

"O bir komünist!"

Soğuk Savaş döneminde "Komünizme karşı İslam hamlesi", ABD'nin Yeşil Kuşak Projesi'nin çekirdeğiydi ve Yeşil Kuşak'ın geçtiği her ülkede Alaycı Kuşlar, ABD'nin sesi olacaklardı. Amerika içinde de antikomünist propaganda en üst seviyede yapılıyordu. 25 gazete ve haber ajansı, Alaycı Kuş Operasyonu'nun (Mockingbird Operation) merkezindeydi. Bunlar arasında, *CBS, Time, Life Magasin, New York Times, Washington Post, Washington Star, Miami News, Christian Science Monitor* vardı.

Alaycı Kuşlardan oluşan basın ordusu, ABD siyasetinde o kadar etkili olmaya başlamıştı ki istihbarat merkezleri arasındaki rekabet kızışmıştı. CIA-FBI kavgası başlamıştı. FBI Başkanı Edgar Hoover, Wisner'ın Özel Harekât Dairesi'ni, "Wisner'ın garabet çetesi" diye adlandırıyordu ve soruşturma komisyonları kuruyordu. Zaten kim kimden hoşlanmazsa suçlama konusu aynıydı: "O bir komünist" demek yetiyordu. Cadı avı, Wisconsin Senatörü Joseph

(10) M. Emin Değer, *Oltadaki Balık Türkiye*, Otopsi Yayınları, İstanbul, 2004, s. 525.

(11) https://tr.sputniknews.com/ortadogu/201803281032819207-suudi-veliahti-muttefikler-istedigi-icin-sovyetlere-karsi-vahabiligi-yaydik

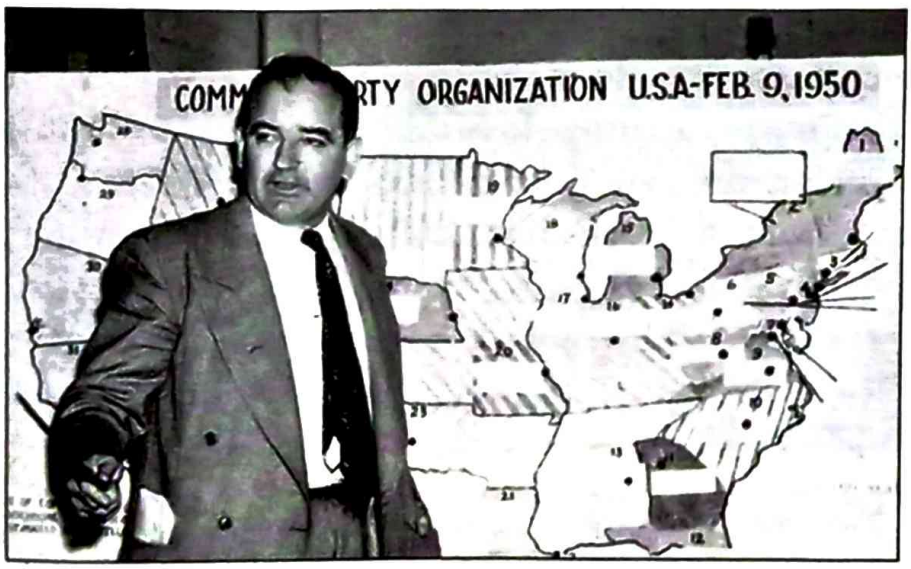
McCarthy eliyle başlatıldı. Patronu Hoover ile beraber CIA'da Wisner çetesiyle güç savaşına girdiler. McCarthy'e göre CIA, bir "komünist çukuru"ydu. Şablon hep aynıydı. Türkiye'de de benzer kavgalar çıkarılmıştı. Arkadaki el, Amerikan istihbaratıydı.

McCarthy Dönemi

ABD siyasetinde de gündemi komünizm belirliyordu: Joseph McCarthy elinde komünist olarak yaftaladığı 205 kişilik bir listeyle ortaya çıkacak ve Amerikan halkında izi hiç silinmeyecek bir korkunun tohumunu atacaktı. Özellikle aydınlar, sanatçılar, bilim adamları, bu korkudan nasiplerini alacaklardı. Cadı avı başlamıştı *"İşte devlet dairelerine sızan komünistlerin listesi"* diyordu...

Elindeki listede askerlerin, sanatçıların, bilim adamlarının, Hollywood yıldızlarının isimleri vardı. Liste bir süre sonra 50 kişiye indirildi. Dört yıl süren soruşturma sonucu listedeki kimsenin suçu ispat edilemedi. McCarthy'nin hışmına uğrayanlar arasında, Einstein, Orson Wells, Bertolt Brecht, Charlie Chaplin, Arthur Miller, Paul Robson gibi Amerikan toplumunun yetiştirdiği önemli değerler vardı.

Ünlü aydın ve bilim adamları kadar askerler de kurban konumundaydılar. Milo Raduloviç, ABD hava kuvvetlerinde subaydı.

Joseph McCarthy

Ailesi, Amerika'ya yüzyıl başında Doğu Avrupa'dan göç etmişti. Babası, sol düşünceye sahip bir aydındı... Milo, komünist suçlamasıyla yargılandı: *"Babam yüzünden yargılanıyorum, çocuklarım da benim yüzümden mi yargılanacak!"* diyordu. Yargılamada teğmenin istifası istendi. Birçok ordu mensubu da bu dönemde istifaya zorlandı.

McCarthy zulmüne ait soruşturma kayıtları, 50 yıl sonra gün ışığına çıktığında birçok filme konu olacaktı.

İyi geceler İyi Şanslar adlı filmde cadı avıyla mücadele eden gazeteci Murrow, *"Bu dava, Amerika'nın kırılma noktasıdır,"* demişti. Amerikan aydınları, McCarthy döneminin izlerini hâlâ taşımaktadır. Bu davada herkes suçlu ilan edilmiş ve suçlu olmadığını ispata zorlanmıştır. Aynı bugün Amerikan sultası izlerini taşıyan tüm ülkelerde uygulandığı gibi diktatörlere karşı çıkanlar şiddetle cezalandırılıyor, yandaş olanlar ödüle boğuluyorlardı.

Sonuçta halkta büyük bir korku dalgası yaratılmıştı.

Muhbir Ol Kurtul!

McCarthy Amerika'sında –ve bugün de– sisteme karşı olanlar, "suçlu"ydular. Mahkemelerden ve cezaevlerinde sürünmekten kurtulmanın tek yolu vardı: Muhbir olmak.

Hoşa gitmeyen herkes, "komünist" olarak damgalanıyordu. Davadan suçsuz kurtulmanın tek yoluysa 10 isim vermek yani 10 "komünist"i ihbar etmekti.

Amerikan Başkanı Eisenhower, McCarthy dönemini sessizce izlemişti. Topluma yeterince korku salınıp yeterince aydın ortadan kaldırılınca McCarthy dönemini noktaladı. McCarthy, görevini tamamlamıştı. Hakkında soruşturma başlatıldı ve yargılandı. Eisenhower, 1954'te "komünizmi izleme kanunu"nu çıkarttı. McCarthy'nin yaptığını artık yasalar yapacaktı. Zaten her Amerikalı, korkuya bulaşmıştı...

Murrow ve bir grup gazeteci, McCarthy döneminin acımasız baskılarına karşı mücadele etmişti. McCarthy hakkındaki so-

ruşturma, onlar sayesinde başlatılmıştı. Onlar, Wisner'ın Alaycı Kuşlarıydı. Ama kimse onlara da sahip çıkmamıştı. Drew Pearson, Joe Alsop, Jack Anderson, Walter Lippmann ve Ed Murrow, hepsi bir anda McCarthy'e karşı yazılı basında saldırıya geçmişler ve McCarthy'i alaşağı etmişlerdi. Ama "Alaycı Kuşlar" tam zafere ulaştıkları anda işlerini kaybetmişlerdi. Yukarılardan gelen baskılar sonucu sponsorları desteği çekmiş, CBS patronu daha hafif programlar yapmalarını önermişti. İnsanlar eğlenmek istiyordu. Ed Murrow işsiz kalmıştı. Görev tamamlanmıştı. Artık Alaycı Kuşlara ihtiyaç kalmamıştı.

Bu kavgada kazanan olmadı. McCarthy, yaptıklarının bedelini ödedi mi? Kuşkulu. Ama kendisine karşı düzenlenen medya kampanyası, tüm çevresini kaybetmesiyle sonuçlandı. Senato kürsü konuşmalarında salon insanlarla dolup taşarken artık bomboştu. Birkaç yıl sonra 48 yaşında öldü. Sebebi bilinmiyor. Wisner'ın Wurlitzer'i ölümcüldü...

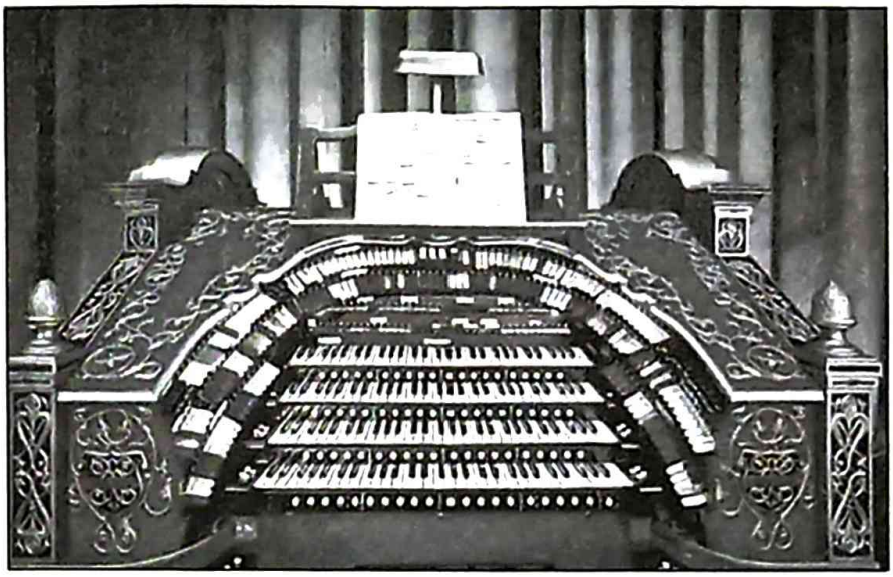
Gerçi Wisner'ı da farklı bir son beklemiyordu... Önce depresyon teşhisi kondu, psikiyatri hastanesine yatırıldı, birkaç sene sonra 1962'de emekli oldu. 3 yıl sonra da intihar etti. Arlington Mezarlığında savaş zamanı rütbesi olan bir deniz komutanı olarak gömüldü. İlahi adalet mi demeli...

Wurlitzer Orgu

Amerikan örtülü operasyonlarının en parlak ismi Frank Wisner, o kısa yaşamına, onlarca darbeyi, operasyonu, katliamı sığdırmayı becermişti.

Elinde, CIA parasının yanı sıra Marshall Planı fonları da vardı. Medya tamamen emrindeydi. Gazetecilere ve yayıncılara rüşvet veriyor, onlarca haber servisini aynı anda tek ses hâline getiriyordu. O yüzden ona, Mighty Wurlitzer (Her şeye kadir Wurlitzer) adını takmışlardı.

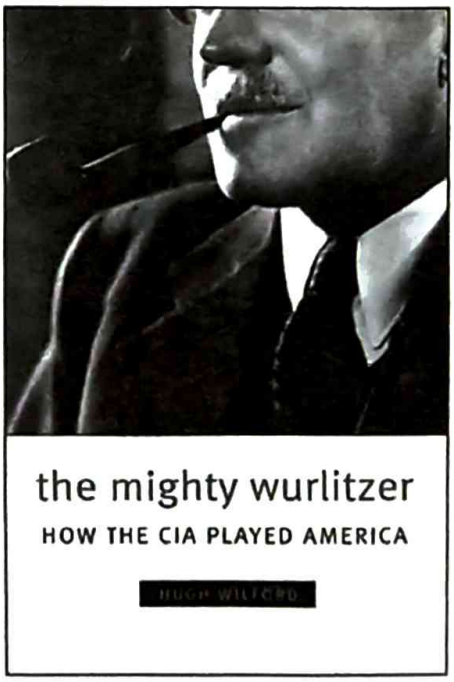
Wurlitzer, tiyatrolarda kullanılan tek kişilik orgu yapan adamın adıydı. Bu devasa org, onun adıyla tanınıyordu. Kocaman bir orgdan istediği sesleri çıkaran Wisner'a, o yüzden Mighty (kud-

Wurlitzer

retli) Wurlitzer diyorlardı. Medyanın tamamının tuşları elinin altındaydı ve sadece Mighty Wurlitzer yani Frank Wisner melodinin tamamını biliyordu. Yani onun melodisine eşlik edenlerin çoğu, aslında neye alet olduklarını da bilmiyorlardı.

Hugh Wilford, *The Mighty Wurlitzer* adlı kitabında, CIA ile paravan örgütleri arasındaki gizli ilişkiyi anlatırken CIA'da çalışan uzman ve memurlar dışında göçmenler, işçiler, entelektüeller, sanatçılar, öğrenciler, kadınlar, Katolikler, Afrikalı Amerikalılar ve gazetecileri de sayıyor ve nasıl bir ağ kurulduğunu örneklerle açıklıyordu. Yaklaşık 3.000 maaşlı ve sözleşmeli CIA çalışanı vardı, hepsi bir orgun tuşları gibi çalışıyorlardı ve Wisner'ın düdüğünü çalıyorlardı. O günlerde Wisner'dan habersiz tek satır yayımlanmıyor, istemediği haberler anında sansürleniyordu. Gerçekleri açıklayanlar ya "komplocu" olarak yaftalanıyor ya da dalga geçilerek doğrular görünmez hâle getiriliyordu.

Hugh Wilford'ın kitabı

"Kudretli Wurlitzer" ya da "Her Şeye Kadir Wurlitzer" dendiği zaman aklınıza toplumun tümüne, yalan çarpık haber yayan, kitlelerin ruhuyla oyun oynayan, aldatan, yönlendiren, kabullenme sağlayan ya da muhalefeti istenen çerçeveye oturtan bir istihbarat aygıtı gelsin. Tüm bunlar, yönetici elitlerin çıkarlarına hizmet etmek için Frank Wisner'ın kurguladığı oyunlardı ve bu oyunlar artık dünyanın her yerinde eğitim kurumları, ana akım medya, sosyal medya, sinema ve sanatın her koluyla hayata geçiriliyorlar.

"Alaycı Kuş Operasyonu" Soruşturması

ABD usulü istihbarat detoksuna en iyi örneklerden biri, 10 yıl gibi bir zaman sonra 1967'de CIA operasyonlarının basında yer almaya başlamasıydı.

Bir düğmeye basılmış, Merkezi İstihbarat Teşkilatının (CIA) dünya çapında antikomünist faaliyet için birçok grubu gizlice finanse ettiği ve yönettiği belgelerle ortaya konmuştu.

Güya McCarthy dönemindeki "antidemokratik" uygulamalara, kişisel özgürlüklere, saldırılara karşı çıkan kesimin aynı uygulamaları farklı tekniklerle yaptığı belgeleniyordu. *Ramparts* dergisinin yayını, önde gelen istihbaratçı, siyasetçi ve basın camiasından iş birliği yapan isimleri yerin dibine batırıyordu. Muhtemelen bu, sadece *Ramparts* editörlerinin kararıyla yayımlanmış bir ifşa değil, daha çok istihbari çevreler arasındaki bir güç savaşıydı. Şurası kesindi ki Amerikan istihbarat tarihinde bir dönüm noktası olan bu olay, bir dizi skandalı da beraberinde getirmişti.

Bir 10 yıl sonra CIA bir darbe daha aldı. 1977'de Watergate Skandalı konusundaki haberleriyle ünlenen Carl Bernstein, Alaycı Kuş Operasyonu'nu belgeleriyle ortaya koydu. Belgeleri nasıl buldu, arkasında kim/kimler vardı bilmiyoruz. Ama haberi, 400'den fazla gazeteci ile haber yöneticisinin CIA için çalıştığını belgeliyordu. Bunlar arasında *New York Times, Time* ve TV ağlarından gazeteciler de vardı. İstihbarat merkezleri bağırsaklarını mı temizliyordu? *Washington Post*'un ödüllü gazetecisi Carl Bernstein'ın raporu gerek gazetecilik gerek istihbarat verisi olarak ilginçti...

Bernstein ve Alaycı Kuş Davası

Gayet iyi biliniyor ki CIA, gazetecileri satın almaya, kullanmaya bugün de devam ediyor ama o zaman Wisner'ın Alaycı Kuşları, soruşturma konusu olunca Teşkilat, bazı önlemler almak zorunda kaldı. CIA Başkanı William Colby, kamuoyuna yaptığı açıklamalarda, gazetecilerin kullanımının asgari düzeyde olduğunu ve Teşkilat için sınırlı öneme sahip olduğunu söyledi. CIA, kongreyi ve kamuoyunu, habercileri kullanmaktan vazgeçtiğine ikna etmek için 100 küsur gazeteciyle ilişkisini kesti ama Carl Bernstein, *"Teşkilat yetkililerine göre Colby aslında gazetecilik camiasındaki değerli istihbaratının etrafına koruyucu bir ağ atmıştı. Yardımcılarına, Teşkilatın en iyi gazeteci bağlantıları ile bağlarını sürdürmelerini, aynı zamanda da aktif olmayan, görece verimsiz veya çok az önemli görülen birçok gazeteciyle resmi ilişkilerini kesmelerini emretmişti,"* demişti.

Bazı büyük gazete ve yayın kuruluşlarının kadrosuna alınan önemli CIA ajanlarına, istifa etmeleri ve serbest çalışan olmaları söylendi. Colby, Teşkilatın gazetecilerle olan bağlarının incelenmesi devam ederse bazı değerli ajanlarının kimliklerinin ortaya çıkmasından korkuyordu. Bu kişilerden bazıları, gizlice CIA için çalışan yayın kuruluşlarında görevliydiler.

Bernstein, raporunda CIA'nın hedefe koyduğu ülkelerde, çoğunlukla yabancı muhabirleri kullandığını birçok örnekle dile getirmişti.

Bir CIA yetkilisi de şöyle anlatmıştı:

"Bir yabancı işe alındıktan sonra vaka memuru genellikle arka planda kalmak zorunda kalıyor, yani her iki tarafa da mesaj taşımak için bir gazeteciyi kullanıyorsunuz. Amerikan ajanlarını ve yabancı casusları bir araya getirmek için tasarlanmış partilere veya resepsiyonlara ev sahipliği

Gazeteci Carl Bernstein

yapmak; öğle ve akşam yemeklerinde önde gelen yabancı gazetecilere, 'kara' propaganda sunmak; yabancı acentelere giden ve yabancı acentelerden gelen son derece hassas bilgiler için otel odalarını veya büro ofislerini sağlamak; yabancı hükümetlerin CIA kontrolündeki üyelerine talimat ve para iletmek... Çoğunlukla CIA'nın bir gazeteciyle ilişkisi resmi olmayan bir öğle yemeği, bir içki ve sıradan bir bilgi alışverişiyle başlayabilir. Bir Teşkilat yetkilisi daha sonra bir iyilik teklif edebilir; örneğin ulaşılması zor bir ülkeye bir gezi; karşılığında muhabiri daha sonra bilgilendirme fırsatından başka bir şey aramayacaktır. Birkaç öğle yemeği daha, birkaç iyilik daha ve ancak bunlardan sonra ilişki resmiyet kazanır..."(12)

CIA Gazeteci Kullanır

Bernstein, yukarıda değindiğimiz Alaycı Kuş Operasyonu'nun gözdelerinden gazeteci Alsop olayının altını çizmiştir:

"1953'te, o zamanlar Amerika'nın önde gelen köşe yazarlarından biri olan Joseph Alsop, bir seçimi takip etmek için Filipinler'e gitti. Neden gitti? Sendikası, kendisinden bunu yapmasını istediği için gitmedi. Köşesini yazdığı gazete, kendisinden bunu istediği için gitmedi. CIA'nın isteği üzerine gitti!"

CIA genel merkezinde bulunan belgelere göre Alsop, son yirmi beş yılda Merkezi İstihbarat Teşkilatı için gizlice görevler üstlenen 400'den fazla Amerikalı gazeteciden biridir. Bu gazetecilerden bazılarının, Teşkilatla ilişkileri örtülüydü; bazıları açıktı. İş birliği, uyum ve örtüşme vardı. Gazeteciler, basit istihbarat toplamaktan komünist ülkelerdeki casuslarla ara buluculuk yapmaya kadar çok çeşitli gizli hizmetler sağlıyorlardı. Muhabirler, defterlerini CIA ile paylaştılar. Editörler, kadrolarını paylaştılar. Gazetecilerden bazıları, Pulitzer Ödülü sahibiydi, kendilerini ülkelerinin portföyü olmayan elçileri olarak gören seçkin muhabirlerdi. CIA belgeleri, birçok durumda gazetecilerin, Amerika'nın önde gelen

(12) The CIA and the _Media/ Rolling Stone/ www.carlbernstein.com/the-cia-and-the-media-rolling-stone-10-20-1977

haber kuruluşlarının yönetimlerinin rızasıyla CIA için görevler üstlendiğini gösteriyordu.

Soruşturma Değil Göz Boyama

CIA'nın, Amerikan haber medyasını kullanımı, soruşturmaya açıldığında olan bitenin çok küçük bir kısmı ortaya çıkmıştı. Ortaya çıkanlar buz dağının tepesiydi. Basın mensuplarıyla CIA arasında iki taraflı bir ilişki vardı. Mesela bir soruşturmada, CIA kaynakları, bir gazetecinin Teşkilat adına tüm Doğu Avrupa'da kaçakçılık yaptığını ima ediyor; CIA kaynakları açıkça tanınmış bir ABC muhabirinin 1973 yılına kadar Teşkilat için çalıştığını söylüyor; ama soruşturmada kimsenin adı verilmiyordu. Öte yandan CIA ajanlarının medyada üslenmesi de soruşturma kapsamındaydı. Üst düzey bir CIA yetkilisi, *New York Times*'ın 1950 ile 1966 yılları arasında yaklaşık 10 adet CIA ajanına koruma sağladığını söylüyor; onların kim olduğunu ya da gazete yönetimindeki düzenlemeleri kimin yaptığını ise kimse bilmiyordu.[13]

TRT için *Sınırlar Arasında* haber belgeselini çekerken gittiğim birçok ülkede kültür elçisi veya gazeteci pozunda çalışan istihbarat ajanlarıyla karşı karşıya gelmiştim. Mesela, Türkmenistan'da Christina Tan,[14] mesela Mısır'da Liam Stack.[15] Aşkabat'ta bir kültür merkezinde ailesi Çinli olan genç bir Amerikalıyla karşılaşmıştım. Christina Tan, Amerikan elçiliğinde çalışıyordu ve İngilizce eğitim veren Türkmen okullarından öğrencilerle bir piyes sahneye koyuyordu... *"Amerikan elçiliği faaliyetleri çerçevesinde 13-17 yaş arası çocuklarla çalışıyoruz, konferanslar düzenliyoruz. Eğitim kursları veriyoruz. Tartışma sınıfları açıyoruz. Amerikan kültürünü tanıtıyoruz. Bizim misyonumuz, onlara global kültürü öğrenme şansını vermek!"* diyordu.

---

(13) The CIA and the _Media/ Rolling Stone/ www.carlbernstein.com/the-cia-and-the-media-rolling-stone-10-20-1977

(14) Banu Avar, *Sınırlar Arasında*, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2008, s. 311.

(15) Banu Avar, *Böl ve Yut*, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2010, s. 78.

Mısır'da gazeteci maskesiyle çalışan Amerikalının adı ise Liam Stack'tı. Kahire'de İngilizce yayımlanan *Daily Star*'da çalışıyordu. 35 yaşlarındaydı. Kendisiyle buluşmak istediğimi söylediğimde beni uzun uzun sorgulamıştı. İki yıldır Mısır'daydı. Ondan önce ne mi yapıyordu? Sudan'da İskoç Kilisesi adına bir yardım kuruluşunda çalışmıştı. Amerika'nın istihbaratçı yetiştirme konusunda uzman Georgetown Üniversitesinden mezundu. 2006'da Mısır'da gazete muhabiri kimliğindeydi. Sıkı durun, 2011'de Suriye ateşe verildiğinde, Hatay'da "gazeteciydi" ve *"Özgür Suriye Ordusunun komuta merkezi Antakya'da, Suriye'deki savaşçıları Türkiye silahlandırıyor,"* diyordu. Aylarca Hatay'dan yayın yaptı. Şu anda Telaviv'de.

Bu gibi gazeteci kılıklı ajanlar, göze batmadan yurt dışında görev yapıyorlar. Türkiye'de yerli ve yabancı bu şekilde çalışan istihbarat elemanı sayısı oldukça fazla...

İsim ve İlişkiler Saklandı

Dönelim CIA'nın satın aldığı gazetecilerle ilgili açılan Senato Soruşturmasına. 1976'da Senatör Frank Church'ün başkanlığını yaptığı Senato İstihbarat Komitesi tarafından soruşturma açıldı. Açıldı da ne mi oldu? Hiçbir şey...

CIA'nın büyük başları, Komiteyi "çok ileri gitmemeye" ikna ettiler. CIA için gizli görevler üstlenen gazetecilerin gerçek sayısı gözden kaçırıldı. CIA başkanları, Merkezi İstihbarat direktörleri, örtülü operasyonlardan sorumlu müdür yardımcıları ve bölüm şefleri, Frank Wisner, Cord Meyer gibi isimler, haber kurumlarının en üst düzeyiyle temasa geçiyorlardı. Ama tüm bu isimler, sis perdesinin arkasında kaldı. CIA'nın, gazetecileri yaygın şekilde kullandığına dair tüm kanıtlar ortadayken Senato İstihbarat Komitesi, Teşkilat ile ilişkileri CIA dosyalarında ayrıntılı olarak açıklanan muhabirlerin, editörlerin, yayıncıların veya yayın yöneticilerinin sorgulanmamasına karar verdi.

Sonuçta sorguda sadece yirmi beş gazetecinin dosyalarının "temizlenmiş" versiyonlarının incelenmesine izin verildi; dosya-

larda adı geçen diğer CIA çalışanlarının kimlikleri, gazetecilerin ve onları çalıştıran haber kuruluşlarının isimleri gizlendi. Soruşturmayı yürüten Frank Church, CIA'nın, isimler dışında hiçbir şey saklamadığını kanıtlamak için yirmi beş dosyadan beşinin temizlenmemiş versiyonlarının incelenmesine izin verdi.

Her biri ansiklopedi kalınlığında yirmi beş ayrıntılı dosyada, tüm isimler ile bağlantıları ortaya çıkmıştı ama bunlar yayımlanmadı, gizli tutuldu.

New York Times, bir araştırma yayımladı. Bu üç bölümlük makale dizisi, sadece Bernstein'ı doğrulamakla kalmadı, onun araştırma sonuçlarını daha da genişletti. *Times,* son yirmi yılda CIA'nın, çoğu denizaşırı olmak üzere elliden fazla gazeteye, haber servisine, radyo istasyonuna, süreli yayın ve diğer iletişim tesislerine sahip olduğunu ve onları finanse ettiğini bildirdi. Bunlar gerek propaganda gerekse çeşitli operasyonlar için kullanıldı. Ayrıca başka birçok yabancı haber kuruluşuna, çok sayıda CIA ajanı sızmıştı. En az 22 Amerikan haber ajansı, CIA için çalışan Amerikalı gazetecileri istihdam etmişti ve yaklaşık bir düzine Amerikan yayınevi, CIA tarafından üretilen veya desteklenen 1.000'den fazla kitap basmıştı. 1976'da bir röportajda, CIA'nın, medya ajanlarına ne yazacağını söyleyip söylemediği sorulduğunda, eski CIA Başkanı William Colby, *"Ah, elbette, her zaman,"* demişti.

"Gerekli Yalan" Kavramı

ABD istihbaratının, Soğuk Savaş döneminde Avrupa'daki kültürel soykırımı ile devam edelim. Bu konuyu en kapsamlı yazan Frances Stonos Saunders'dır, *CIA ve Kültürel Soğuk Savaş* kitabında o dönemi tüm detaylarıyla anlatmıştır.

Avrupa'nın ideolojik ve politik olarak denetlenmesi gündemdeyken 1947 Aralık ayında Marshall Planı'nın mimarı, CIA'nın Kurucularından ve Dışişleri Bakanlığının en önemli uzmanlarından biri George Kennan, Ulusal Savaş Kolejinde (National War College) savaş sonrası diplomasisinin en önemli kavramını "Gerekli Yalan"ı açıklamış ve *"Komünistler, Avrupa'da çok güçlü-*

ler. Yalanlar söyleyerek güçleniyorlar. Onların yalanlarına karşı biz akılla, dürüstçe davranarak, doğruları söyleyerek, ekonomik yardımı kullanarak bu savaşı kazanamayız," demişti.

Bu konuşmanın yapıldığı günlerde Truman'ın Ulusal Güvenlik Konseyinden gizli bir kararname çıkarılmış ve Amerika'nın, komünizm karşıtı politikalarını desteklemek üzere gizli psikolojik eylemlere girişmesi talimatı verilmişti. Böylece Avrupa kültür sanat hayatı bir anda sirke dönecekti!

Kültürel Soğuk Savaş'a start verilmişti.

Türkiye: Laboratuvar Ülke

Kültürel Soğuk Savaş'ta ABD, Avrupa'da olduğu kadar Türkiye'de de çalıştı. Aslında savaş yıllarında ve öncesinde de Türkiye'yi arşınlayan Karadeniz ve Rusya ile sınırlarımızda "keşif" yapan Frank Wisner gibi "görevliler" vardı. Soğuk Savaş döneminde ise çalışmalar arttı. Christopher Simpson ve 9 bilim adamı tarafından 1997'de yazılan *Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu* adlı kitap, o dönemde (Soğuk Savaş'ın başlangıcı), Türkiye'nin ABD'den nasıl göründüğünü en net şekilde özetlemişti:

"Türkiye, Batılı kalıpta insan geliştirme tekniklerinin deneneceği bir canlı laboratuvar..."

Bu dönemde Türkiye, olağanüstü bir kampanyaya tabi tutulmuştu. Ve bu, sadece bir başlangıçtı. Nedenini, Amerikalı uzmanlar şöyle açıklamışlardı:

"Türkiye, İran Körfezi, Kafkasya ve Orta Asya'daki önemli petrol ve gaz kaynaklarına yakınlığı ve bu kaynakları dünya pazarlarına ulaştırma yönünde sunduğu alternatif yollarla eşsiz konumdaydı."(16)

Türkiye'ye gelen uzmanlar raporlarında *"Sadece sermayemizi değil hizmetlerimizi, âdet ve kültürümüzü ve ideallerimizi de Türkiye'ye yerleştirmek zorundayız,"* diyorlardı.(17)

---

(16) M. Emin Değer, *Oltadaki Balık Türkiye*, Otopsi Yayınları, İstanbul, 2004, s. 29.

(17) Max Weston Thornbourg raporu "Türkiye'ye niçin Yardım?" M. Emin Değer, *Oltadaki Balık Türkiye*, Kilit Yayınları, İstanbul, 2004, s.540.

"Amerika Amerika Canım
Feda Olsun Sana..."

27 Aralık 1949 tarihinde imzalanan Türkiye-ABD Kültür Anlaşması'ndan sonra her şey hızla değişime uğramaya başlamıştı. Türkiye kültür hayatı, tiyatrodan müziğe, resimden edebiyata o güne kadar olandan çok farklı bir mecraya girecekti. *Hayat* gibi dergilerin ve gazetelerin sayfalarında Amerikalı yıldızların fotoğrafları ve hayat hikâyeleri vardı. Radyo ve plaklarda çalınan şarkılar ve yapılan filmlerin müzikleri bir anda değişmişti. Amerikalı sanatçıların parçaları yayılmaya başlamıştı. Ankara Radyosu'nda *"Marshall Saati"* programı vardı.

Kore Savaşı'ndan, askerlerin çoğu, Amerikan caz ve blues'una hayranlık duyarak geri dönmüşlerdi. "Amerika Amerika Canım feda olsun sana" gibi şarkı sözleri yazılmıştı... Türkiye'nin NATO'ya girmesi ile birlikte ABD, NATO ve Batı Avrupa ülkelerini anlatan, öven program sayısı artmıştı. Bu dönemde BBC, VOA (Voice Of America), İngiliz Kültür Heyeti ile yapılan program anlaşmaları ile *"UNESCO Saati"*, *"BM Saati"*, *"NATO Saati"* gibi programlar, radyodan tüm Türkiye'ye propaganda yapmıştı.

Tiyatroda Amerikalı ve Avrupalı sanatçıların yazdığı oyunlar sahnelendi. Amerika'nın Sesi Radyosu ve BBC dışında Türkiye'deki ABD üslerinde yayın yapan radyoları dinlemek, Türk gençleri arasında moda oldu. Bu Amerikan radyoları, Çiğli (İzmir), İncirlik (Adana), Karamürsel (Samsun), Trabzon ve Sinop'taki üslerde yayın yaparak Türkçe haberler dışında Hafif Batı Müziği ve popüler şarkılar yayımladılar. Hatta gençler, aralarında Amerikan üssü radyosu dinleyenler ve dinlemeyenler olarak ikiye bölündü.

1950'lerden itibaren Amerikan istihbaratı, yapılan anlaşmalar doğrultusunda Türkiye'nin her köşesine nüfuz etti. Ya ABD büyükelçiliklerinde, konsolosluklardaydılar ya gazeteci, danışman, akademisyen ya da uzmandılar. 1960'lardan sonra da "Barış Gönüllüleri" adı altında dünyanın her yerine olduğu gibi Türkiye'ye de CIA ajanları doluşacaktı ve yöneticilerin sesi çıkmayacaktı...

Geldiğimiz bu nokta, yöneticilerin yüksek düzeyli onayıyla gerçekleşmişti.

1950-1959 yılları arasında CHP Genel Sekreterliği görevini yürütmüş bir siyaset adamı olan Kasım Gülek, Kanada ziyaretindeki konuşmasında şöyle demişti: *"Türkiye 'Hür Dünyanın' verdiği ödevleri layıkıyla ifa ediyor."*(18)

Gülek, oldukça tipik bir Batı'cıydı. Ona göre Türkiye "hür dünya"yı tercih edecekti. Hür Dünya ise ABD demekti... Galatasaray Lisesinde ve Robert Kolejde eğitim görmüş, daha sonra Paris'te Siyasal Bilgilere devam etmiş ve doktorasını da Rockefeller bursu alarak Columbia Üniversitesinde yapmıştı. Almanca, Fransızca, İngilizceyi akıcı konuşurdu. Gülek, 1949'da AB'nin temeli olan Avrupa Konseyi Parlamenter Asamblesi Başkan Yardımcılığı koltuğuna oturtulmuştu. Türkiye daha Kore Savaşı'na katılmadan BM Kore Komisyonu Başkanlığına atanmıştı. Daha sonra NATO Parlamenter Asamblesi Başkanlığına seçilmişti. Belli ki o camiayla arası çok iyiydi. Vatikan'dan CIA bağlantılı Moon Tarikatı'na kadar ilişkide olmadığı Batı cephesi örgütü kalmamıştı. Fethullah Gülen'in ABD'de kalışını, Graham Fuller ve Morton Abramowitz ile organize eden de oydu.

Fulbright Eğitim Komisyonu

Aynı tarihte 27 Aralık 1949 anlaşmasıyla Milli Eğitim de Amerikalılara teslim edildi. İsmet İnönü, Cumhurbaşkanı'ydı. ABD ile imzalanan ikili anlaşma gereği, sekiz kişiden oluşan bir Eğitim Komisyonu kuruldu. Bu komisyonun adı "Fulbright Eğitim Komisyonu" idi. Sekiz üyeden dördü Amerikalı, dördü de Türk'tü. Bu Komisyonun görevi, Türk çocuklarının, ilk, orta ve lisede okuyacağı derslerin müfredatını yani programlarını belirlemekti.

---

(18) 2023'te gizliliği kaldırılan Dışişleri Bakanlığı raporlarında yer alan Kanada büyükelçiliğimizin raporundan alınmıştır: https://www.teoridergisi.com/chp-genel-sekreteri-kasim-gulekin-1955-kanada-konusmalari-turkiye-hur-dunyanin-verdigi-odevleri

Gençler, bir ulusun geleceği demek değil midir? Türk ulusunun geleceği olan gençlerin eğitimi, yarısı Amerikalılardan oluşan bir komisyona bırakılıyordu. Bu kadarla kalsa neyse, komisyon herhangi bir konuda karar verirken oylar 4 evet, 4 hayır çıkarsa ne olacaktı?

Çözüme bakınız: O tarihte Ankara'da bulunan Amerikan Büyükelçisinin vereceği oy, belirleyici olacaktı![19]

"Eğitilenler"

Türkiye'de eğitim, Amerikalılara teslim edilince mandacı gençlik çoğalmaya başladı. Yurt dışında eğitilmiş bir kesim, Türkiye'nin yönetici kadrosu oldu. Fulbright, Rockefeller, Eisenhower, Ford Vakfı burslarıyla "eğitilenler", Türkiye'yi uzun yıllar boyunca "yönetmişlerdir"/yönetmektedirler.

İslamköylü Demirel'den büyük kent çocuğu Bülent Ecevit'e, Antalyalı Deniz Baykal'dan Kayserili Abdullah Gül'e, Ünyeli Numan Kurtulmuş'a kadar birçok lider, çeşitli "imkânlarla" Avrupa ve Amerika'da "ağırlanıp" "eğitilmişlerdir". Orada eğitilmeyenler ise yurt içinde ABD'nin yönlendirdiği bir "eğitim"e ya da propagandaya maruz kalmışlardır.

ABD'nin "Din Devleti" Projesi

Neden? Çünkü ABD'nin o zamanda derdi, SSCB'yi kuşatmaktı ve sınır ülke Türkiye'ydi. O nedenle SSCB'ye karşı Yeşil Kuşak Projesi başlatılmıştı ve ABD, 1954'te Türkiye ile Irak'ı, SSCB'ye karşı Bağdat Paktı'nı kurmak için ikna etmişti.

"1947'de yayımlanmaya başlayan yobaz *Serdengeçti* dergisinin Mart 1956'daki 21. sayısında "Yıllardan Sonra" başlığı altında, ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın, Türkiye'yi bilimgüder laik yönetim ilkesini terk edip din devleti kurmaya çağıran şu demeci-

(19) Mümtaz Soysal, "Savunmanın En Anlamlı Yönü", *Hüriyet* gazetesi, 2.6.1999; Metin Aydoğan, *Bitmeyen Oyun*, Umay Yayınları, İzmir, 2006, s. 45.

ni yayımlamıştı: *"Din ve siyaset birbirinden ayrılmaz. Dünya meselelerini halletmek hususunda seçeceğimiz yol, dini görüştür."*

Amerika'nın Dışişleri Bakanı düzeyinde yaptığı bu uyarı, Menderes yönetimince bir buyruk olarak algılanmış ve Anayasa'dan laik yönetim ilkesi atılarak yerine din devleti ilkesi konulması için çalışmalar başlatılmıştı.(20)

O yıllardan itibaren Şeyh Nazım Kıbrısi, Fethullah Gülen ve benzerleri, Batı hesabına "din satıcılığı" görevini üstlenmişlerdi. Yaşadıkları sürece İngiliz ve Amerikalı patronlarının emirleri doğrultusunda algı operasyonu yaptılar. Kıbrısi, Kral Charles ve İngiliz Kraliyet Ailesi'nin Müslüman olduğu masalını bile yaymaya çalıştı. Emir kuluydular.

Bissel Raporu: "İndoktrine ediyoruz!"

Türkiye'ye dört bir yandan saldırdılar. Bir yandan din olmayan bir din dayatması, öte yandan milli olmayan bir eğitim, milli olmayan bir ekonomi ve milli olmayan bir savunma. Cumhuriyet'in 3 yemini de (Milli Eğitim, Milli Ekonomi, Milli Savunma) ayaklar altındaydı.

Higher Education dergisinin Nisan 1960 tarihli sayısında CIA uzmanı Richard Bissel, *"Uluslararası hedefler için eğitim kullanılmalıdır. Başlıca görevimiz, müttefik bulmak, kişi ve örgütlerle ilişki kurup aynı ilkeler için çalışmaları sağlamaktır. Yabancı ülkelerin yurttaşlarına ideallerimiz anlatılmalı, eğitilmeli ve devamlı bir iş önerilerek casusluğa atılmaları için özendirilmelidirler."* diyordu.(21), (22)

---

(20) Cengiz Özakıncı, *İblisin Kıblesi*, Otopsi Yayınları, İstanbul, 2009, s. 193.

(21) M. Emin Değer, *Oltadaki Balık Türkiye*, Otopsi Yay., İstanbul, 2004, s. 250.

(22) *Milliyet* gazetesi, 20.11.2009, Demet Tuncer adlı sanatçımız yıllar önce kendisine benzer bir teklif yapıldığını basına açıklamıştı: "15 yaşında Türkiye'yi temsilen ABD-Türkiye ortak bursuyla United World College'dan (UWC-USA) tam burs kazandım. 90 farklı ülkeden öğrenciyle eğitim almak, dünya görüşümü ve kültürel birikimimi zenginleştirerek hayatımı değiştirdi. Uluslararası Bakalorya diplomamı aldıktan sonra ABD'de üniversite eğitimimi tamamlayıp Türkiye'ye döndüm. Uluslararası güvenlik dersimize giren ve CIA'da analist olarak çalışan profesörle birkaç makalede birlikte çalışmıştık. İstihbaratın insan unsuruna olan

1945'ten sonra ABD istihbarat örgütleri, Türkiye'de siyasileri, bürokratları, diplomatları, ordu mensuplarını, gazetecileri, sanatçıları ve belli başlı aydınları devşirmeye çalıştılar. 30 yıl sonra ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID) Uzmanı Richard Podol, amirlerine yolladığı Türkiye raporunda şöyle demişti:

"Uzun zamandır Türkiye'de faaliyette bulunan Amerikan yardım programı, meyvelerini vermeye başlamıştır. Önemli mevkilerde Amerikan eğitimi görmüş bir Türk'ün bulunmadığı bir Bakanlık ya da bir İktisadi Kamu Kuruluşu hemen hemen kalmamıştır. Bu kimseler hâlen bulundukları örgütte 'ilerici güç' niteliğini taşımaktadır. Genel müdür ve müsteşarlık mevkilerinden daha büyük görevlere kısa zamanda geçmeleri beklenmektedir. USAID bütün gayretlerini bu gruba yönlendirmelidir. Geniş ölçüde Türk idarecilerini indoktrine etmek gerekir. Burada özellikle orta kademe yöneticiler üzerinde durmak yerindedir. Amaç, bunlara yeni davranışlar kazandırmaktır. Bu grubun yakın gelecekte yüksek sorumluluk mevkilerine geçecekleri düşünülürse bütün gayretlerin bu kimseler üzerinde toplanması mantık açısından doğrudur."

Avrupa'da Kültürel Soğuk Savaş'ın Silahşorları

Amerikan istihbaratı, Türkiye'yi Amerikalılaştırırken aynı zamanda İslam ülkeleri liderliği görevini de unutturmuyordu. Avrupa'da da komünizme karşı Hristiyanlığı yaymaya çalışıyordu. Avrupa'da Hristiyanlık propagandası, Sovyetler Birliği'nin ateist ideolojisine karşı bir savunma mekanizması olarak görülüyordu ve her türlü Hristiyanlık propagandası, ABD'nin psikolo-

---

merakımı fark etmiş olmalı ki benimle çalışmaya devam etti. İnsanları okumak, psikolojik kalıplarını analiz etmek ve beden dillerini anlamak, beni her zaman heyecanlandırıyordu ve bu konuda oldukça başarılıydım. Kariyer haftasında, hocam bana ilginç bir soruyla yaklaştı: 'Demet, ajans için çalışmak ister misin?' Soruya şaşırarak 'Benim ajansla ne işim olabilir ki? Ne boyum uzun ne yapım mankenlere uygun,' dedim. Sonrasında Profesör, Merkez İstihbarat Ajansı'nın (CIA) neden beni istediğini açıkladı. *'Seni ülkende üst düzey bir bürokrat ya da diplomat yaparlar ve zamanı geldiğinde senden sadece tek bir şey isterler.'* Bu düşünce midemi bulandırdı ve teklifi reddettim."

jik savaş ve propaganda stratejisinin önemli bir kısmıydı. Bu süreçte kiliseler ve din adamlarıyla sıkı bir iş birliğine girişildi. Vatikan ile yakın ilişkiler kuruldu. Dini filmler, dini yayınlar, radyo programları ve dergiler çoğaldı. Sivil Toplum Kuruluşları, misyonerlik teşkilatları hem Avrupa hem Türkiye'de aktif rol aldı. CIA, "Congress for Cultural Freedom" gibi kültürel organizasyonlar aracılığıyla dini mesajları yaymaya çalıştı. Ve bu stratejiler, Batı Avrupa'daki Hristiyan demokrat partilerin güçlenmesine katkıda bulundu. Çarpık dini oluşumlar da bu süreçte her yana yayıldı.

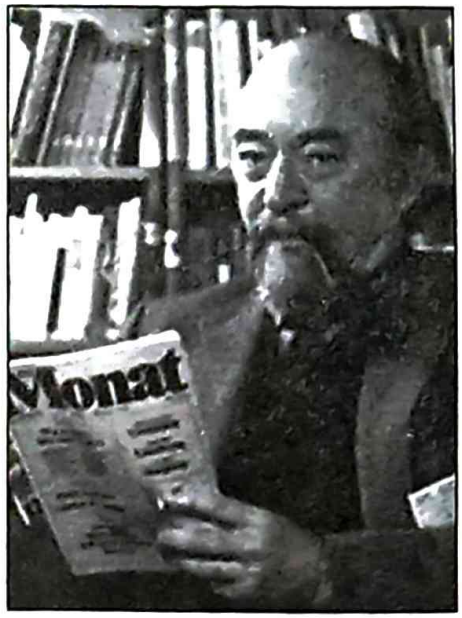
Dini hassasiyeti yüksek olanlara din propagandası yapıldı. Dinden uzak olanlara "Sol" örgütlenme önerildi ve Kültürel Soğuk Savaş ortamlarına davet yapıldı. Kültürel Soğuk Savaş'ta CIA'nın Avrupa'daki silahşorlarının en dikkat çekicileri: Josselson, Nabokov, Lasky ve Tom Braden'dır.

CIA'nın Avrupa'da Soğuk Savaş Propagandası ve Kültürel Özgürlük adı altında yaptığı antikomünist harekâtın önde gelen isimlerinden biri Melvin Lasky idi. 1920'de Bronx'ta doğmuştu. Yahudi'ydi. İyi derecede Yidiş konuşuyordu, okul birincisiydi, entelektüel tartışmalarda çok başarılıydı. Kendisini sadık bir anti-Stalinist olarak tanımlıyordu. Önce Özgürlük Anıtı'nda rehber olarak çalıştı. Sonra Rus mülteci gazeteci Sol Levitas'ın anti-Stalinist dergisi *The New Leader*'ın kadrosuna katıldı. Askerde Amerika'nın Almanya'daki 7. Ordusunda savaş güncesini yazmakla görevliydi, daha sonra Berlin'de terhis edildi ve burada hem *New Leader* hem de *Partisan Review*'un Almanya muhabiri oldu.

1947'de Lasky, Almanya'daki Amerikan işgal kuvvetlerinin başı olan General Lucius D. Clay'e "Melvin Lasky Teklifi" olarak bilinen teklifini yolladı, mesajında Soğuk Savaş'ta Sovyetler Birliği ile mücadele için daha saldırgan bir "kültürel ve psikolojik operasyon kampanyası"nı savunuyordu. Bu fikir, Başkan Truman'ın kongre konuşmasıyla çok uyumluydu. Truman, *"Biz özgür dünyayız. Düşman ise diktatör! O nedenle biz dünyada özgür halkları destekleyeceğiz,"* demişti. Sovyetlere bir meydan okumaydı bu.

Sovyetlerden cevap gecikmedi. 17 Haziran 1947'de Rus gazetesi *Pravda* şunları yazıyordu: "Marshall Planı, başka devletlerin iç işlerine karışma ve dolarla siyasal baskı yapma planıdır." Kavga kızışacaktı.

Savaştan sonra Avrupa'da ekonomik kriz ve faşizm sonrası sosyalizme duyulan ilgi arttı. Lasky, ABD dış politikasının ve Marshall Planı'nın yeterli hamleyi yapamadığını düşünüyordu. Ona göre psikolojik ve kültürel bir mücadele başlatılmalıydı.

Melvin Lasky

Lasky'nin teklifi olumlu karşılandı. Lasky, Marshall Planı Fonu alarak Almanca *Der Monat (Ay)* dergisini yayımladı. Amacı, ABD dış politikasını desteklemek ve sosyal açıdan ilerici ama antikomünist Alman aydınlarını bir araya toplamaktı. *Der Monat,* birçok Batı Avrupa ve Kuzey Amerika aydınının yanı sıra Doğu Bloku'ndan muhaliflerin makalelerini ve denemelerini içeren önde gelen bir Almanca konuşan dergi olarak basıldı. Katkıda bulunanlar arasında Theodor Adorno, Hannah Arendt, Thomas Mann, Arthur Koestler, Heinrich Böll, Max Frisch, TS Eliot gibi isimler vardı. Dergi, Ford Vakfı ve CIA'dan da para alıyordu. Lasky, 1950'de Batı Berlin'de bir konferans düzenledi ve 1951'de Kültürel Özgürlük Kongresi'nin (Congress of Cultural Freedom) kurulmasına önayak oldu. Kongre'nin başkanlığına Michael Josselson getirildi.

"Her şeye muktedir adam"

Michael Josselson, Estonya'nın Tartu şehrinde bir Yahudi kereste tüccarının oğluydu. Rus devriminde küçük bir çocuktu. Diğer kaçaklarla birlikte 1920'de Berlin'e gelmişti. Mülteci olarak büyümüş ve adı "Her şeye muktedir adam"a çıkmıştı. İstih-

barat camiasında çok ünlüydü. "Rus sınırını mı geçmek istiyorsunuz –aslında bu olanaksızdı– o sizi geçirirdi. Size bir senfoni orkestrası mı lazım, o bulurdu. Dört dili akıcı bir biçimde konuşuyordu. Berlin Üniversitesine gitmiş, bitirmeden bırakmıştı. Bir süpermarkette satın alma müdürü olmuş, 1936'da ABD'ye göç etmişti. 1943'te orduya girip Almanya'da Psikolojik Savaş Dairesi'nin istihbarat bölümüne atanmış, 1946'da terhis olmuş ve Berlin'de ABD askeri yönetiminin Kültür İşleri görevlisi olarak çalışmaya başlamıştı.

Aynı bölümde Nicholas Nabokov da vardı. 1933'te ABD'ye yerleşmiş Rus bir besteciydi. 1945'te Almanya'da ABD Stratejik Bombardıman Harita Biriminin askerlere moral vermekle sorumlu birimine katılmıştı. Orada Josselson ile birlikte Enformasyon Denetim Bölümünde görev aldı. Bir besteci olduğu için daha sonra müzik bölümünde görevlendirildi. Müzik dünyasından Nazileri temizleyecek, konser programlarını denetleyecek ve konserlerin milliyetçilik gösterisine dönüşmesini engelleyecekti. Yakın temasta olan üçlü, siyasi militan Lasky, süpermarket çalışanı Josselson ve besteci Nabokov, kendi önderliklerinde Soğuk Savaş'ın en büyük gizli harekâtlarından birinin, kültürel savaşın ön saflarındaydılar.(23)

Michael Josselson

Henüz yeni kurulmuş olan CIA, Batı Avrupa'da büyük bir kültürel propaganda programı başlatmıştı. Bu gizli bir harekâttı ve programın önderliğini, Kültürel Özgürlük Kongresi oluşturuyordu. Kongre Başkanı Josselson, Melvin Lasky ve Nicholas Nabokov, harekâtın başında uzun yıllar geçireceklerdi. Hepsi

(23) Frances Stonor Saunders, *Parayı Verdi Düdüğü Çaldı*, Doğan Kitap, İstanbul, 2004, s.112.

Nicholas Nabokov

istihbarat elemanıydı. Kültürel Özgürlük Kongresi'ni 35 ülkeye yayacaklardı. Yirmiden fazla dergi çıkaracaklardı. Bu dergilerin en ünlüsü, *Encounter* idi. Dergide, Bertrand Russel, Arnold Toynbee gibi büyük isimler vardı. Ve *Encounter*'da yazan birçok yazar, derginin CIA tarafından çıkarıldığından habersizdi. Lasky, bu dergilerin Amerikan hükümetine karşı muhalifmiş gibi görünmeleri gerektiğini savunuyordu. Sahte muhalefete en güzel örnekler, bu dönemde ortaya çıktı! Bazıları inanarak bazıları laf olsun diye Amerikan yönetimine ağır eleştiri getiriyorlardı ama maaşları Amerikan yönetiminin kasasındandı. Örgüt, yıllarca konserler, resim sergileri, festivaller konferanslar düzenleyecek, ödüller dağıtacak, tüm sanat alanlarına el koyacaktı. Kitaplar arasında büyük üne kavuşan George Orwell'in *1984* ve *Hayvan Çiftliği* adlı kitapları da CIA tarafından finanse edilmişlerdi.

Tom Braden ve "Paravan Örgütler"

1950'de Tom Braden, CIA'ya girdi ve kısa zaman içinde Ulusal Örgütler Bölümünü kurdu. Frank Wisner'la rekabet içinde, uzun boylu iyi görünüşlü, şık giyinen film karakteri gibi biriydi. Bu bölümün amacını şöyle açıklıyordu: *"Sovyetlerdeki sanat kültür anlayışına karşı Batı Avrupa'daki aydınları birleştirmek... Dünyanın bir tür faşist Stalinci bir sanat, edebiyat ya da müzik kavramına teslim olacağı düşüncesi korkunçtu. Bunu yaydık ve çok başarılı olduk."*(24)

(24) Frances Stonor Saunders, *Parayı Verdi Düdüğü Çaldı*, Doğan Kitap, İstanbul, 2004, s.112.

Tom Braden

Sovyet ya da Çin'in figüratif resimlerine, müzikteki gerçekçiliğe savaş açmışlardı. Dünyada sanat kültür anlayışı ikiye bölünecekti. Atlantik tarzı görsel sanatlar ve müzik karşısında toplumsal gerçekçi sanat olacaktı.

Yine Tom Braden'ın oluşturduğu bir başka örgüt, Ulusal Örgütler Bölümüne bağlı çalışan "Paravan Örgütler" Bölümüydü. CIA'nın burada kurduğu örgütler, gerçek örgütlere kezzap atma işini üstleniyordu. "Sovyetlere yumruk yumruğa cevap vermek için" kurulmuş bu grup, tüm sol örgütlerin karşısına sol görünümlü CIA örgütleri koyuyordu.

Birkaç örnek verelim:

Komünistlerin desteklediği Uluslararası Demokrat Avukatlar Derneğine karşı *"Uluslararası Hukukçular Komisyonu"*

Dünya Barış Konseyine karşılık *"Özgür Avrupa Ulusal Komitesi"*

Kominform'un desteklediği Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonuna karşı *"Uluslararası Kadınlar Komitesi"*

Uluslararası Öğrenciler Birliğine karşı *"Ulusal Öğrenci Derneği"*

Demokratik Gençlik Dünya Federasyonuna karşı *"Dünya Gençlik Meclisi"*

Uluslararası Gazeteciler Örgütüne karşılık *"Özgür Gazeteciler Uluslararası Federasyonu"*

Dünya Sendikalar Federasyonuna karşılık *"Özgür Sendikalar Uluslararası Federasyonu"* ve daha nicesi...[25]

(25) Frances Stonor Saunders, *Parayı Verdi Düdüğü Çaldı*, Doğan Kitap, İstanbul, 2004, s. 114.

CIA, 50'lerin sonundan itibaren Batı Avrupa'da yükselen solun, komünizmden nasıl uzak tutulacağı üzerine kafa yordu. İnce bir strateji uygulandı. Bunun adı, "Sahte Sol"du. Kendi denetimlerinde, kontrol altında tutulan bir muhalefet ile yol almaktı. Yani Washington'daki liderliğin "komünist olmayan sol" olarak adlandırdığı liberal ve hatta sosyal demokrat unsurlar, komünistlere karşı kullanılacaktı.

Sahte Sol

Sahte Enternasyonal

Elitler, şunu iyi biliyorlardı: Halk kitlelerinin aklına yatan gerçekleri bozmak, taklitlerini yaratmak ve gerçeğin yerine sahtesini koyarak ilerlemek şarttı. Hatırlayın... Dünyanın tüm zenginliklerini elinde tutan birkaç aile ve onların uzantısı Wall Street bankerleri, işçi hareketlerindeki yükseliş nedeniyle "solcu" bir dergi için büyük yatırıma girişmişlerdi. İlk "muhalefete sızma", "muhalefet oluşturma", "sahte muhalefet" girişimleri, o zaman ortaya çıkmıştı. Bankerler, *Yeni Cumhuriyet Dergisi*'ni *(The New Republic)* finanse etmişlerdi. Bu sol görünümlü bir dergiydi, yayından sorumlu isim New York sosyalist parti üyesi, genç bir sosyalist yazar olan Walter Lippmann'dı. Varlıklı Yahudi bir ailenin oğluydu. 1911'de 22 yaşındayken New York'un ilk sosyalist belediye başkanı olan George R. Lunn'un sekreteri olarak görev yapmıştı. Bankerler, sahte sol için onu seçmişlerdi. Aradan 40 yıl geçmiş ve "sahte sol"a en iyi örnek kayda geçmişti: "Sosyalist" Enternasyonal!"

Bu, Asıl Enternasyonal ya da Üçüncü Enternasyonal'in taklidiydi. Komünist Enternasyonal ya da Üçüncü Enternasyonal, 1919 Mart'ında, Vladimir Lenin ve Sovyetler Birliği Komünist Partisi tarafından kurulan uluslararası bir komünist örgüttü. Komintern olarak da bilinen Üçüncü Enternasyonal, 1943'te dağılmıştı. İşte Sahte Enternasyonal, bunun sahtesiydi. Bugün dünyadaki tüm sosyal demokrat partiler, Sahte Enternasyonal'in üyesidir. Türkiye'dekiler dâhil.

Sahte Enternasyonal'in kurucularının hemen hemen hepsi, ABD, NATO, Marshall Planı yanlısıdır ama sözüm ona sol kanatta yer alan siyasetçilerdir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra 1946'da İngiltere'de bir haberleşme ve irtibat bürosu kuruldu. Büro, ertesi yıl Uluslararası Sosyalist Konferans Komitesi (COMISCO) adını aldı. COMISCO'nun kurucularından bazılarını sayalım:

Kurt Schumacher, Batı Almanya'nın ABD ile güçlü bir ittifak içinde olması gerektiğini savunan, NATO destekçisi, ABD ile olan askeri ilişkilerin güçlendirilmesi için çabalayan bir siyasetçiydi. Diğerleri de İspanyol siyasetçi Fernando L. Romero, İsveç Başbakanı Olof Palme ve Fransız sosyal demokrat lider François Mitterrand idi. Hiçbirinin sosyalizmle en ufak bir ilgisi yoktu.

Sosyalist Enternasyonal, bu kadrodan çıktı ve Temmuz 1951'de Frankfurt'ta düzenlenen kongrede Sahte Enternasyonal kuruldu. Kurucuları aynı COMISCO'dakiler gibi solla, işçi, emekçi haklarıyla, üretimin adil paylaşımı siyasetiyle hiçbir ilgisi olmayanlardı.

Kimdi onlar?

1964 Stockholm'de "Sosyalist" Enternasyonal toplantısı sonrası

François Mitterand

Clement Attlee: Birleşik Krallık İşçi Partisi Lideri ve 1945 ile 1951 arasında dünya yeni bir evreye geçerken İngiltere Başbakanı olan siyasetçi. Hararetli bir antikomünist. Attlee, komünizmin Batı Avrupa'ya yayılmasını engellemek için ABD ile yakın bir iş birliği içindeydi. ABD Başkanı Harry Truman'ın Sovyet yayılmacılığına karşı geliştirdiği Truman Doktrini'ni ve ülkeleri sömürgeleştirme planı olan Marshall Planı'nı kuvvetle destekledi. İngiltere, onun başbakanlığı döneminde NATO'nun kurucu üyelerinden biri oldu. Attlee, casuslar savaşının en hızlı olduğu dönemde tabii ki Amerikan istihbaratıyla iş birliği içindeydi.

Paul-Henri Spaak: Belçikalı siyasetçi, antikomünist duruşuyla ünlüdür. O da ABD ile yakın ilişkiler kurmuş ve Batı'nın, Soğuk Savaş'taki stratejilerinin önemli bir destekçisi olmuştur. Marshall Planı'nı desteklemiş, NATO'nun kurulmasında kilit rol oynamış ve ABD ile Batı Avrupa arasında stratejik bir köprü olmuştur.

Leon Blum: Fransız "sosyalist" siyasetçi ve eski başbakan. Leon Blum'un başbakanlık dönemi, II. Dünya Savaşı'ndan önce ve savaş sonrası geçiş sürecini içerir, o da Fransa'nın ABD ile yakın ilişkiler geliştirmesi gerektiğine inananlardandı, komünizmin Fransa'da daha fazla taban bulmasını engelleme konusunda stra-

tejik hamleler atmıştır. Emek hareketini engelleyenlerden biriydi.

Ve çok önemli bir başka Sosyalist Enternasyonal Kurucusu Willy Brandt: Almanya Sosyal Demokrat Partisi Lideri ve daha sonra Almanya Başbakanı. Tam bir sahte sol siyasetçisiydi. Sosyal Demokrat Parti (SPD), 1959'da Godesberg Programı ile piyasacı kapitalist rekabeti desteklediğini açıklamıştı. Tabii ki Brandt da ABD ile yakın bir iş birliği içindeydi ve ülkesi, NATO'nun en önemli üyesiydi.

Brandt'ın, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ile ilişkileri iyileştirmeye yönelik Doğu Politikası (Ostpolitik) vardı ama aslında bu, bir anlamda ince bir istihbarat ağı kurmak içindi. Richard Nixon ve Henry Kissinger yönetimindeki ABD hükümeti, Brandt'ın bu yaklaşımını dikkatle izledi ve Brandt'a destek verdi. Willy Brandt, 1971'de Ostpolitik Doğu Politikası çalışması nedeniyle Nobel Barış Ödülü aldı.

Bir diğer kurucu Alcide De Gasperi: Avrupa Birliği fikrini ilk geliştirenlerden ve İtalyan Hristiyan Demokrat Partisi'nin (Democrazia Cristiana) kurucu liderlerinden biriydi. Komünizmin yayılmasını önlemek için güçlü bir antikomünist duruş sergileyen De Gasperi, Batı'nın demokratik değerlerine ve kapitalist ekonomisine yürekten bağlıydı. ABD'den aldığı maddi ve istihba-

Bonn'da Sosyalist Liderler Toplantısı (15 Temmuz 1981)

rat desteğiyle 1948 genel seçimlerini kazandı. Aslında CIA kurulur kurulmaz ilk operasyonunu İtalyan seçimlerinde yapmıştı.

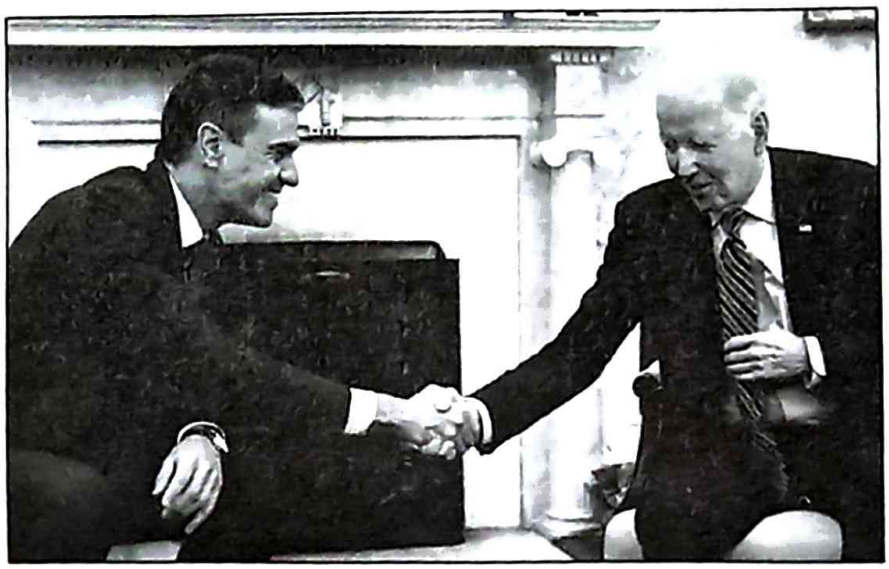
İlk kez İtalya'da "Alaycı Kuşlar" kullanılmış, yalan haber zirve yapmıştı. Propaganda makinası öyle bir çalıştırılmıştı ki De Gasperi'nin kazanması garantilenmişti. Her yerde denedikleri gibi komünizm öcüsünü ortaya atmışlardı. Solda yer alan emek örgütlerinin ve demokratik halk cephesinin, SSCB'den para aldığını iddia etmişler, sahte kanıtlar ortaya dökmüşlerdi. Radyo yayınları, gazeteler hiç susmadan karalamayı devam ettirmişti. Aynı anda Batı'nın *Time* gibi büyük dergileri, gazeteleri de koroya katılmıştı. *"Halk cephesi kazanırsa İtalya'nın sonu gelir!"* diyorlardı...

Sosyalist Enternasyonal'in önemli üyelerinden biri de Antonio Gueterres'dir. 1999-2005 yılları arasında Sosyalist Enternasyonal'in başkanlığını yapmıştır. Guterres, Ekim 2016'da BM Genel Sekreteri seçilerek küresel elitlerle arasının ne kadar iyi olduğunu göstermiştir. Amerikan istihbaratının en önemli kurumlarının çoğunda üyedir. Amerikan istihbaratıyla birlikte çalışan Uluslararası Kriz Grubu'nun (International Crisis Group) da üyesidir.

Kısacası, sözüm ona "Sosyalist' Enternasyonal"in tüm üyeleri, kapitalist emperyalist cenahın has adamlarından oluşmaktadır.

Pedro Sanchez: Sahte Enternasyonal'in Son Başkanı

Sahte Enternasyonal'in son başkanından söz etmeden konuyu kapatmayalım. Adı Pedro Sanchez, 2018'den beri İspanya'nın Başbakanı. Siyasi kariyerine Madrid belediyesinde başlamış, bir sonraki aşamada Avrupa Parlamentosu delegasyonunda Barbara Dührkop'un asistanlığını yapmış ve Birleşmiş Milletler'in Bosna'daki Yüksek Temsilcisi Carlos Westendorp'un ekibinde çalışmıştır. 2022'de Sosyalist Enternasyonal'in başkanlığını almıştır. Küresel elitin has elemanlarıyla geçirdiği süreç, merdivenleri çok hızlı çıkmasını sağlamıştır.

Sahte Enternasyonal'in ABD aşkı: Pedro Sanchez, Joseph Biden ile

Sanchez, 2019'da kurduğu hükümette, Podemos gibi solumsu görünümlü partilerle koalisyon yapmıştır. Sanchez'in politikası, diğerleri gibi ABD ile askeri ve ekonomik iş birliğini güçlendirmekten yanadır. Biden yönetimi ile yakın ilişkiler geliştirmeye çalışmış, küresel çetenin etrafa yaydığı "İnsan hakları, demokrasi, kadın hakları, iklim değişikliği..." gibi konuların askeri olmuştur.

"New Left" (Yeni SOL) Akımı

Hep daireler çizerek ilerliyoruz ya, yine geriye gidelim ve Sahte Enternasyonal'le paralel ilerleyen ABD istihbarat ağının, "Yeni Sol" adı altında öğrenci hareketini nasıl şekillendirdiğine değinelim.

*"Yeni SOL"*un babası, Alman asıllı Amerikalı sosyolog ve felsefeci Herbert Marcuse, *"Rockefeller'in desteğiyle araştırmalarıma devam edebildim,"* demişti.

Herbert Marcuse, Haziran 1934'te Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etmişti. 1942'de Savaş Enformasyon Dairesi'nde ve ardından Stratejik Hizmetler Dairesi'nde çalışmıştı. Bunlar, CIA'nın ön kuruluşlarıydı. ABD Dışişleri Bakanlığında Orta Avrupa Bölümünün Başkanı olarak işe alınmış ve Nazizm'e karşı istihbarat

analisti olmuştu. Marcuse'un, Rockefeller Vakfı tarafından finanse edilen *Eros ve Medeniyet* adlı eseri, 1960'larda Yeni Sol'un manifestosu hâline gelmişti. Marcuse, araştırmalarına verilen destekte, *"Louis M. Rabinowitz Vakfına, Rockefeller Vakfına ve Sosyal Bilimler Araştırma Konseyi"*ne en derin teşekkürlerini sunmuştu. En ünlü eseri *Tek Boyutlu Adam*'ı (1964) Brandeis Üniversitesindeyken yazmıştı. Sponsor yine Rockefeller Vakfıydı.

Marcuse, başta ABD ve Almanya olmak üzere dünya çapındaki üniversitelerde dersler vermiş, konferanslar düzenlemiş, o dönemde gençliğin öncülerinden biri olmuş, 1960'ların gençleri arasında kült bir figür hâline gelmişti.

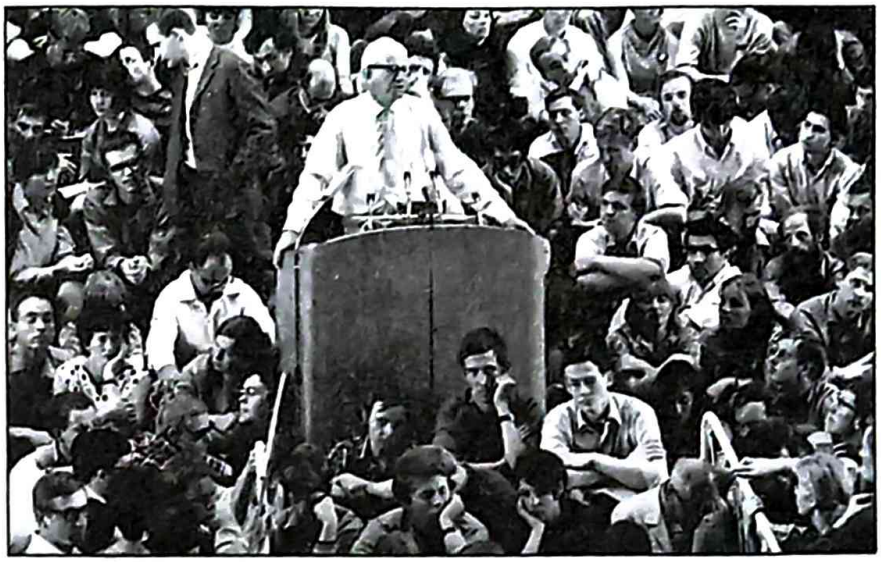
Marcuse'un öğrencileri arasında radikal anarşist Yeni Sol Lideri Abbie Hoffman, Kara Panterler'den Angela Davis gibi isimler vardı. Uyuşturucu madde kullanımını tavsiye eden, açık açık gençleri zehire yönlendiren Abbie Hoffman aşırı dozla intihar etmişti. Kitabının adı, *Steal This Book! (Bu Kitabı Arakla)* idi. Kitapta *"Kendi marihuananı kendin yetiştir,"* diyordu. Kitap, uyuşturucu bitki yetiştirmek, satmak, satın almak konusunda tavsiyeler içeriyordu. Angela Davis ise 1967'de Yippies'in (Uluslararası Gençlik Partisi) kurucularındandı. Bu ve benzer isimlerin hemen hepsi, Amerikan istihbaratıyla ilişkiliydi. Ve o dönem muhalif gençliğe damga vurmuşlardı. (26)

1968'de öğrenciler, Paris'te ayaklandıklarında pankartlarında, "Marx, Mao ve Marcuse" yazıyordu...

"Sahte Sol'un babası"

Savaş sonrası dönemde Marcuse, sınıf mücadelesi teorisini ve Marksistlerin emek teorilerini reddetti, Freudcu yaklaşımı benimsedi: "İnsanın erotik doğasının farkına varılmasını, insanlığın gerçek kurtuluşu olarak" gördü. Marcuse'a, "Yeni Sol'un Babası" diyorlardı. Aslında "Sahte Sol"un babasıydı! Yeni Sol (New Left), sınıf mücadelesini reddeden, emek mücadelesi yerine cin-

(26) Aytunç Altındal, *Haşhaş ve Emperyalizm*, Havass Yayınları, İstanbul, 1979, s. 167.

Marcuse, Berlin Üniversitesinde (1967)

sel farkındalığı öne çıkaran sahte soldu. Atlantik ötesinde "sol" şirazesini öyle kaybetmişti ki hiçbir zaman eskiye dönemeyecekti. Kuklacı, Rockefeller Vakfıydı. ABD'nin 5 Büyük Düşünce Kuruluşu (Big Five), planlamanın merkezindeydi. Bir numarada Tavistock Enstitüsü vardı. Diğerleri, Kamu Araştırmaları Enstitüsü (Institute of Public Studies-IPS), Rand Corporation, Hudson Enstitüsü ve Stanford Araştırma Enstitüsü (Stanford Research Institute)'ydü. Yeni Sol (New left) için ilk çalışmaları, Kamu Araştırmaları Enstitüsü 1963 yılında yapmıştı.

Marcuse, cinsel devrim ile sol aktivizmi karıştırmış, Rock and Roll'u Yeni Sol'un sembolü yapmış, gençlere eğlenceli bir "paket" sunmuştu.

Özgürlük Şarkıcıları

Özgürlük Şarkıcıları, ilginç bir örnektir. 1962 yılında, Georgia'da bir araya gelen siyahi dört genç, toplumu sivil haklar konusunda eğitmeyi amaçlamıştı. Cordell Reagon, Bernice Johnson Reagon, Charles Neblett ve Rutha Mae Harris'e, 1965'te Bill Perlman adında genç, beyaz bir gitarist de katılmıştı. Ailesi, CIA'nın yönlendirdiği Şiddet Karşıtı Öğrenci Koordinasyon Komitesi (SNCC) aktivistlerindendi.

Özgürlük şarkıcıları

Müzik, gençlere ulaşmanın en etkili yoluydu. O yüzden hem Teşkilat (CIA) hem kullandığı elemanlar hem elitler sanatın bu alanında da kontrolü elden bırakmadılar. Kontrol dışına çıkanları da derhâl kendi istedikleri yere doğru yönlendirdiler.

Özgürlük Şarkıcıları, siyahların yoğunlukta olduğu özellikle güney bölgelerinde konserler verdiler. Blues ve gospel tarzında olan şarkıları, çoğunlukla doğaçlamalar içeren ilahilerden oluşuyordu. Halkı etkilemelerinin en önemli nedeni, söyledikleri şarkıların kilise müziğine çok yakın olması ve halkın kulağına tanıdık gelmesiydi. Yaşadıkları dönemi protesto ederken geçmişte siyahların yaşadığı katliamı da anıyorlardı. Üniversite kampüslerinde, kilise önlerinde, ev partilerinde, hapishane önlerinde onlar vardı. Irkçılığın en fazla olduğu yerlerde, "sadece beyazların girebildiği" lokantalarda oturma eylemi yapmayı göze alıyorlardı.

Şiddet Karşıtı Öğrenci Koordinasyon Komitesi (SNCC), 1960'ların Sivil Haklar Hareketinde merkezi bir rol oynamıştı. Sivil Haklar Hareketi gospellerle var oluyordu ve şarkı söylemek, Hareket'in ayrılmaz bir parçasıydı. Dr. Martin Luther King de müziği "hareketin ruhu" olarak nitelendirmişti.

Rahip Charles Albert Tindley tarafından bestelenen "Bir Gün Üstesinden Geleceğim (I Shall Overcome)" adlı şarkı, Hareket'in

Joan Baez ve Bob Dylan

marşı gibiydi. "Üstesinden Geleceğim" değiştirilmiş, çoğul yapılarak "Biz üstesinden Geleceğiz"e dönüştürülmüştü. Pete Seeger, Joan Baez, Barbara Dane gibi diğer beyaz halk şarkıcıları da Hareket'e destek vererek bu şarkıları yaymışlardı.

1963 yazında, 350.000 kişi, Washington'da protest müzik yapan bu şarkıcıları dinlemişti... Bob Dylan, Joan Baez, ünlü rock grubu Peter, Paul ve Mary ile kol kola girerek "We Shall Overcome" şarkısını söylemişti.

Gençlik oltaya gelmişti. Çünkü sahnenin arkasında içindekilerin bilgisi dışında CIA'nın yönlendirdiği Şiddet Karşıtı Öğrenci Koordinasyon Komitesi (SNCC) vardı. Gençler, sistem tarafından yönetiliyorlar ama kendilerini sisteme karşı sanıyorlardı.

Öğrenci Örgütleri CIA Elinde

Amerikan istihbaratı, gençler arasındaki örgütlenmeye hız vermişti. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra öğrenci örgütleri sayısı artmış ve 1950'deki öğrenci hareketi, Uluslararası Öğrenci Birliği (International Union of Students) adlı örgütte birleşmiş, ardından Uluslararası Öğrenci Konferansı (ISC) kurulmuştu. Bu örgütlerin finansmanı, CIA tarafından sağlanıyordu. Ayrıca Şiddete Karşı Koordinasyon Komitesi (SNCC) ve Demokratik Toplum

Milli Öğrenciler Derneği

için Öğrenciler Derneği (SDS) de Teşkilatla çalışan öğrenci örgütlerindendi.

Milli Öğrenciler Derneği (National Students Association) adlı örgüt, 1947'de Wisconsin Üniversitesinde kurulmuştu ve 1980'e kadar CIA'nın kolu olarak öğrenci hareketini yönetmişti. "Sahte Sol"un, "kontrollü muhalefet"in amiral gemisi, bu örgüttü.

Dernek, McCarthyism'e karşı sözüm ona "sol" aktivizmin kalesi görünümündeydi. Özellikle Doğu Avrupa'daki öğrenci örgütleriyle temasa geçmesi için CIA tarafından gizlice fonlandığı daha sonra ortaya çıkacaktı.

Yeşiller = Yeni Sahte Muhalefet

"Sosyalist Enternasyonal"in ipliği pazara çıkınca elitler, yeni heyecanlar peşine düştüler ve Almanya'da Yeşiller Hareketi türedi. 90'lı ve 2000'li yıllarda ortaya çıkan Yeşil Hareket, liberal sol etiketiyle sahte solun en bariz örneklerinden biri oldu.

Almanya Yeşiller Partisi, önce vakıflarla Hareket'e girmişti. Kadın Vakfı, Gökkuşağı Vakfı ve benzer vakıflar, Almanya'nın her eyaletinde çalışmaya başlamıştı. Bugün birçok ülkede fon dağıtan ve Alman istihbaratının en önemli kollarından biri olan Heinrich

Böll Vakfı da 1986'da harekete geçmişti[27] ve 1994 yılından itibaren Türkiye'de de faaliyet göstermişti. Faaliyet alanları, *"Demokratikleşme, insan hakları, azınlık haklarının korunması, kadın hakları, gey ve lezbiyen hakları, ekolojik esaslara uygun enerji, iklim değişikliği vb."* idi.

Yeşiller Siyasi Hareketi'nde, Heinrich Böll'ün etkisi önemliydi, "Sol görüşe, yeni bir imaj kazandırmaktan" söz ediyordu. Komünist Manifesto'yu, *"Kızıl Bayrak yerine artık Yeşil Bayrak var,"* diyerek değiştirmişti. Yeşiller, "Savaş karşıtlığı, marihuana kullanımının serbest olması, homoseksüellerin çalışma haklarının tanzimi, antiotoriter çocuk yetiştirilmesi" gibi konularla öne çıkmışlardı.

Ve 1983 seçimlerinde, mecliste 27 koltuk kazandılar. Milletvekilleri ve parti liderleri, Türkiye'nin çok yakından tanıdığı isimler oldu. Hemen hepsi Türkiye karşıtıydı ve bölücülük konusunda ellerinden geleni artlarına koymadılar. Claudia Roth en bilinenlerden biridir.[28]

İlerici Enternasyonal

Yeşilleri, İlerici Enternasyonal (Progressive International), adlı oluşum takip etti. Hareket'in amacı, "Dünyanın her yerinden ilerici güçler olarak birleşmek, örgütlenmek ve harekete geçmek"ti. 2016 yılında DiEM25 (The Democracy in Europe Movement 2025) adıyla kurulan Avrupa'da Demokrasi Hareketi, İlerici Enternasyonal'in çekirdeğiydi.

Amerika'nın ünlü sahte sosyalisti Bernie Sanders ve Avrupa'da Demokrasi Hareketi-DiEM25 Kurucusu Yanis Varufakis, 2018'de Vermont, Burlington'da düzenlenen etkinlikte "dünyanın ilericilerini" birleşmeye çağırmıştı. Yanis Varufakis, 1 Aralık 2018 tarihli *The Guardian* gazetesinde, *"Karşımızda Milliyetçi Enternasyonal var. Onlara karşı İlerici Enternasyonal'i kurmalıyız!"* demişti.

(27) https://tr.boell.org/tr/heinrich-boll-stiftung-dernegi-turkiye-temsilciligi

(28) https://www.banuavar.com.tr/almanya-kriterlere-uyuyor-mu/

Milliyetçiler diye saydığı liderler arasında, Donald Trump, Viktor Orban, Jair Bolsonaro ve Rodrigo Duterte gibi isimler vardı.

COVID-19 pandemisinin başlarında, 11 Mayıs 2020'de, İlerici Enternasyonal, resmi olarak kuruldu. Eylül 2020'de "Enternasyonalizm veya Yok Oluş" başlıklı açılış zirvesinde farklı kıtalardan konsey üyeleri, sendikalar, toplumsal hareketler ve siyasi partiler bir araya geldi. Toplantının açılış konuşmasını, New Left (Yeni Sol)'in 1960'lardan beri savunucusu olan Noam Chomsky yaptı.

"İnsanlığı yok edelim!"

Yeni Sol, Sosyalist Enternasyonal, Yeşiller veya İlerici Enternasyonal ve benzerleri, kapitalizme karşı yükselen direnişi sulandırmak içindi. Kapitalizm çaresizliği, en çok Büyük Sıfırlama (Great Reset) teorisiyle ortaya konuldu.

Büyük Sıfırlama diye ortaya çıkan Klaus Schwab'dı. "Elitlerin halkla ilişkilercisi", Kissinger'ın ve Maurice Strong'un öğrencisi, Davos'da her yıl toplanan Dünya Ekonomi Forumu'nun efendisi Klaus Schwab, aslında Edward Bernays'den bu yana gelen çizginin devamıydı. Büyük Sıfırlama, tek dünyacı elitlerin yıllardır tekrarladığı şeydi. Ama yepyeni bir tez olarak ortaya atıldı. Tıkanmış olan kapitalist ekonomiyi yeniden inşa edeceklerdi. 2020 baharında İngiltere Prensi olan bugünkü İngiltere Kralı Charles'ın sunumuyla bir dizi sistem "pansumanı" basına açıklandı. Pandemi çerçevesinde açılan konu, fabrika ayarlarına dönmeyi tavsiye ediyor ama o "fabrika ayarlarının" ne olduğu yani kapitalizm saklanıyordu. Art arda sıralanan konuşmaların hiçbiri bir anlam taşımıyordu. "Çevresel konulara odaklanılacaktı", "Yatırımlar, karşılıklı ilerlemeye uygun hâle getirilecekti", "Sistem onarılacak, kapitalizmin tepe taklak gidişi durdurulacaktı..." Baş aktörler, Prens Charles, Klaus Schwab, arkada David Rockefeller ve onun himayesi altındaki Maurice Strong'du.

1968'de David Rockefeller, Roma Kulübünü (The Club of Ro-

me) kurmuştu. Roma Klubünün 1974 tarihli "İnsanlık dönüm noktasında (Mankind at the Turning Point)" adlı raporu, bugünleri işaret ediyordu: Dünya sistemi yeniden yapılandırılmalıydı. Enerji, gıda ve diğer krizleri çözmek için köklü değişiklikler gerekliydi.

Rockefeller'in yakın arkadaşı olan milyarder petrolcü Kanadalı Maurice Strong, ulaşım araçlarından, kömür santrallerinden ve tarımdan kaynaklanan CO_2 emisyonlarının, "gezegeni" tehdit eden küresel sıcaklık artışına neden olduğunu savunuyordu ve başkanı olduğu 1972 BM Stockholm Konferansı'nda, "Dünyayı korumak" için dünya nüfusunun azaltılması ve yaşam standartlarının düşürülmesi gerektiğini anlatacaktı.

Tavistock Gerçeği

Roma Kulübü gibi elitlerin en büyük oluşumlarından birine daha dikkat çekmeliyiz. En başta söz ettiğimiz İngiltere'deki Wellington House ya da ABD istihbarat servisleri OSS ve daha sonra CIA, bunların hepsi, Tavistock Enstitüsü rehberliğinde oluşturulmuştur. Tavistock, Amerikan ve İngiliz derin devletinin tüm kurumlarıyla ilişkili bir enstitüdür, Rockefeller'in hibeleriyle kurulmuştur ve yüzyılın başından beri toplumlara şekil verir. Başında psikiyatrlar, sosyal bilimciler vardır. Toplumların hangi şartlarda, nasıl tepkiler verecekleri, davranış sistemleri ve bunların manipülasyonu gibi araştırmalara odaklanmışlardır.

Roma Kulübü nasıl ki açık açık "Dünya nüfusunu azaltacağız," diyorsa Tavistock ve ona bağlı çalışan vakıflar ile davranış bilimleri konusundaki programlar da halkı psikolojik baskı altına almak için vardır. Toplumlarda muhalefet duygusunu yok etmek, aile bağlarını gevşetmek, milliyetçilik duygusundan uzaklaştırmak Tavistock'un amacıdır. Tavistock'ta Freud'un psikoterapi metotlarından uyuşturucu haplarla deneylere, LSD gibi madde kullanımlarına kadar her yol vardır.

ABD'nin Dünya Düzeni üzerindeki kontrolünü artırmaya yönelik programlar üreten 10 büyük vakıf ve bu vakıflara bağ-

lı olan 400 kuruluş, 3000 araştırma grubu ve düşünce kuruluşu Tavistock'un doğrudan kontrolü altındadır.

Stanford Araştırma Enstitüsü, Hoover Enstitüsü ile birlikte 3300 çalışanına, yılda 150 milyon dolar ödemektedir. Bechtel ve Kaiser dev şirketleri başta olmak üzere, 400 büyük şirket için gözetim raporları ve CIA için geniş çaplı operasyonlar bu enstitülerce hazırlanmaktadır.

"Beyin yıkama"

1960'lar öncesinde, Melbourne Üniversitesinden Dr. Fred Emery ve Tavistock Enstitüsü Yönetim Konseyi Başkanı Dr. Eric Trist, elit bir dinleyici grubuna, "Toplumların Beyinlerinin Yıkanması" konusunda Tavistock'un geliştirdiği metotları açıklarken şunları vurgulamışlardı:

"Yüzyılımızda, dünyadaki çarpıcı olayların kitle iletişim araçları ile ve şok etkisi doğuracak tarzda yayımlanması, bir mermi şoku gibi kitlesel nevrozlara sebep olmaktadır. (...) Dünyanın herhangi bir yerindeki terörist saldırı, dünyanın her yerinde şok etkisi yaratır. Bu, bir küresel olgudur."

Dr. Emery, bu gelişmenin üç safhada oluştuğunu şöyle anlatmıştır:

Safha 1: "Moral değerlerini yitirme" (Demoralisation)

Safha 2: "Zihni bölünme" (Segmentation)

Safha 3: "Zihni ayrışma" (Disassociation) Bu safhada kişi artık fanteziyle gerçekleri birbirine karıştırmaya başlar ve bir anlamda robotlaşmış biri hâline gelir.[29]

Tavistock, stratejik misyonunu, Ulus devletlerden küresel dünya devletine dönüş ve yönetimin az sayıda oligarka devredilmesi olarak belirlemiştir. Enstitü, sürekli kitlesel "Beyin Yıkama" teknikleri üzerinde çalışmaktadır. Nedir bunlar? İnsanların, sü-

(29) Dr. Emery, bu konsepti, 1967'de *Tavistock Magazine (Human Relations)* adlı dergide, "'Gelecek 30 Yıl' Konsept, Metot ve Antipati" ve 1975'te "Gelecekte Biz" adlı makalelerinde açıklamıştır.

rekli gerilim, korku ve endişe seli karşısında bırakılarak beynin sinirsel durumunun değiştirilmesidir. Buna, "Beyin yıkama" denmektedir. Bu duruma getirilen insanlar/kitleler çok daha rahat programlanabilmektedirler.

Tavistock Enstitüsü, toplumlarda etik değerlerin nasıl çökertileceği, milli duyguların nasıl bireyselliğe ve "anı yaşa"cılığa dönüştürülebileceği konusunda deneyler yapmışlardır. Mesela bireyselliği, tek başınalığı, yalnızlığı öne çıkaran müzik endüstrisini desteklemişler, bu yöndeki filmleri yaptırmışlar, seksin ve uyuşturucunun kullanımını Amerikan yönetimine önermişlerdir.(30)

Bu yöntemler, Freudcu Bernays'in satış yöntemleriyle paraleldir. Seçkinler, kalabalıklara hayatları için yol haritası çizmektedirler. Topluma, ihtiyaç duyulan değil özendirilen yaşam dayatılacaktır. Özendirme, basın yayın organlarıyla, filmlerle, sanatla, kültürle yapılacaktır. Rockefeller, en başından beri Tavistock Enstitüsü yönetiminde toplum gütme teknikleri tartışmalarına katılmıştır.

Cinsellikle Uyutmak

Burada bazı örnekler üzerinde kısaca duralım. Enstitünün üzerinde çalıştığı en önde gelen araştırmalarından biri, toplumların cinsel davranışlarının şekillendirilmesiyle ilgilidir. Cinselliği ve sosyal gelenekleri tersine çevirmek, mesela homoseksüaliteyi toplumda çok daha fazla ön plana çıkarmak, aile birimini, ahlakı ve kutsal kavramları parçalamak, araştırma konularından bazılarıydı.

Freudcu psikolojik yöntemler kullanılarak toplumlara yeni sosyo-cinsel kalıplar dayatıldı. Uyuşturucu kültürü yerleştirildi, toplumlarda kitlesel karakter parçalanmasının temeli oluşturuldu. Böylece cinsellik aşktan soyutlanıyor, bireysel mekanik bir tatmin aracı hâline geliyordu. Toplumda korkunç bir kafa karı-

(30) Erol Bilbilik, *İşgal Örgütleri*, Asya Şafak Yayınları, İstanbul, 2008, s. 18-23.

şıklığı, aşırı ben'cilik, kendini aşırı değersiz veya aşırı değerli bulma yaygınlaşıyor, ekonomik travmalara eşlik eden ruhsal dağılma hâli karabasan gibi toplumun üzerine çöküyordu. Uzun yıllar boyunca bu travmalardan geçirilmiş kalabalıkların idare edilmesi çok daha kolaydı. Tüm bunlar, Hollywood filmleri, İngiliz ve ABD müzik endüstrisi, moda sektörü, edebiyat ve plastik sanatlarla yayıldı.

CIA ve Kinsey Enstitüsü

Kinsey Enstitüsü 1947'de kuruldu. Yine Rockefeller Vakfı tarafından finanse edildi. Alfred Kinsey, binlerce kişiyle cinsel davranışlarla ilgili röportaj ve araştırmalar yaptı. Pedofiliden kadın, erkek, homoseksüel, ergen cinselliğine kadar ne varsa araştırdı, yazdı çizdi.

Aslında biyolog ve zoolog olan Kinsey, 1940'larda Amerikalıların cinsel hayatlarını araştırmaya yönelmişti. *"Cinsellik, ahlaki ve dini bağlamdan bağımsız olarak ele alınmalı,"* diyordu. Kinsey'in, *"Erkeklerde Cinsel Yaşam"* (1948) ve *"Kadınlarda Cinsel Yaşam"* (1953) adlı kitapları büyük ilgi uyandırmıştı. Cinsel devrim rüzgârları, toplum yönlendirmede büyük rol oynamıştı. *Erkeklerde Cinsel Yaşam* adlı kitabı, birkaç ay içinde bir akademik yayın için ulaşılması imkânsız görünen 200.000'den fazla satışa ulaşmıştı.

Alfred Kinsey

Başta *Time* olmak üzere birçok dergi, kapağını Kinsey'e ayırmış; "Ooh, Dr. Kinsey" isimli şarkı ve bir plak yapılmıştı, bu da 500 bin satmıştı. Müthiş bir propagandayla adı büyütülmüştü. Kinsey, Edward Bernays gibi satışı büyük bir konu yakalamıştı, üstelik çok cesur bir kişilikti.

Kinsey Enstitüsündeki araştırmalar, teori ve röportajların ötesine ge-

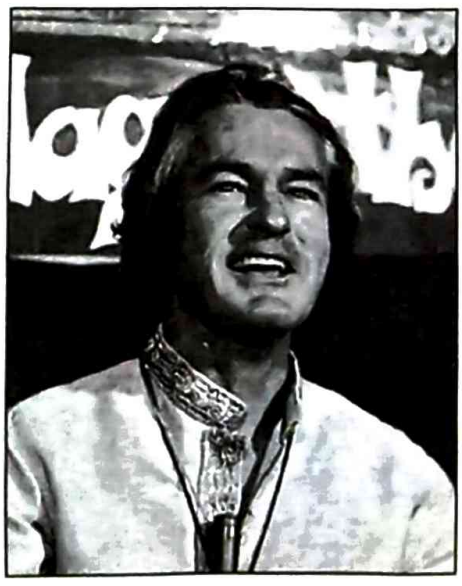
çerek cinsel aktivitenin gözlemlenmesini ve buna katılımı da içeriyordu. Kinsey, araştırmasının bir parçası olarak evinin tavan arasında iş arkadaşlarının da dâhil olduğu cinsel eylemleri filme almıştı.

Alfred C. Kinsey: A Public/Private Life kitabının yazarı James H. Jones ve İngiliz psikiyatrist Anthony Anthony Malcolm Daniels, Kinsey'in kendi cinsel ihtiyaçları tarafından yönlendirildiğini öne sürdüler. Eşcinselliğin propagandasını yaptığı iddiasıyla suçlandı ve Kinsey çekildi. Bir mazoşist ve homoseksüel olduğu yönünde hakaretler içeren ağır eleştiriler yayımlandı; kitaplarının dağıtımı engellendi, araştırmalarına sağlanan fonlar geri çekildi

Özetle Kinsey kullanıldı ve atıldı. Ama 1956'da ölene kadar listenin başındaydı, Amerikan toplumunu "cinsel devrim" denilen ne idiği belirsiz bir alanda kendini özgür zannedeceği garip deneylerin karmaşasına sokmuştu! Aydınlar cinsellikle uğraşırken egemenler, tüm ülkeyi istedikleri gibi yönettiler. Önlerinde engel, düşünen beyinler kalmamıştı!

Timothy Leary = LSD Keşişi

Şu ünlü deyişle tam bir "etki ajanı"ydı Timothy Leary. 1948'de psikoloji yüksek lisans öğrencisiyken Kaliforniya eyaleti heyet lideri olarak Amerikan Gazileri Komitesinin toplantısına katılmıştı. Milwaukee'de düzenlenen toplantıda Leary, önemli bir CIA ajanı olan Cord Meyer ile tanışmış ve ona hayran kalmıştı. 1950'de Meyer, CIA'nın Uluslararası İlişkiler Bölümüne atanmış; Kültürel Soğuk Savaş'ın en önemli örgütü olan Kültürel Özgürlükler Kongresi'ni kurmuştu. Amaç, sol örgütleri finanse ederek aralarına sızmak ve onları manipüle etmekti.

Timothy Leary

1953 yılında CIA, İnsan Ekolojisi Derneği adında bir örgüt kurdu ve ardından Harvard, Stanford ve Berkeley Üniversitelerindeki araştırma bölümlerine, özellikle meskalin ve LSD gibi zihin değiştirici ilaçlarla deneyler yapmak için 25 milyon dolar harcadı. Timothy Leary de bu çalışmaların tam ortasındaydı.

Leary, LSD'yi "ruh ilacı" olarak tanımlıyordu. Ona, "LSD keşişi" adı verilmişti. Harvard'da psikoloji dersleri veriyordu. LSD deneylerine de burada başlamıştı. Leary daha sonra "Washington"daki bazı güçlü kişilerin tüm bu ilaç araştırmalarına sponsor olduğunu söyleyecekti.

Bu sırada *Algı Kapıları'nın (The Doors of Perception*-1954) yazarı Aldous Huxley, misafir profesör olarak Harvard'a geldi. Huxley, Leary'le konuşmasında şunları söyledi:

"Sanatçıları, yazarları, şairleri, caz müzisyenlerini, zarif fahişeleri harekete geçirin. Zeki zenginleri, onlar eğitecekler!"

Leary, 1962'de Harvard'dan ayrıldı. Mellon bankacılık servetinin varisleri olan Billy ve Tommy Hitchcock'un kız kardeşleri Peggy Hitchcock, Leary'e âşıktı. Onun davetiyle Leary, Hudson Vadisi'ndeki araziye taşınmaya karar verdi.

Hitchcock Malikânesi

Hitchcock Ailesi'nin New York'ta kendisine tahsis ettiği yer, 10 dönüm arazi içinde bir malikâneydi. Kurduğu LSD mezhebinde, uyuşturucunun cinsellikteki rolü üzerine fikirler yaydı. Orada CIA desteğiyle grup terapilerinden uyuşturucu deneylerine kadar her türlü psikolojik deneyde birçok kişi kobay olarak kullanıldı.

Hitchcock Malikânesi'nde yaşadığı sürede ziyaretçileri arasında R.D. Laing, Allen Ginsberg, Alan Watts gibi isimler vardı.

Ben, Laing ile Londra Belsize Park'ta tanışmıştım. Uzun yıllar orada oturmuştu, alkol sorunu olan bir psikiyatristti. Tavistock Enstitüsü ile çalışmış bir isimdi. Birçok kişiyi kobay olarak kullanmıştı ve bazı deneylerinden söz etmişti.[31]

Amerikan Gençliği Zen Budizm'le Tanışıyor

Bu dönemde gençleri oyalamak için sahte solcuların köpürttüğü en önemli bir başka akım da Uzak Doğu felsefesiydi. Dinden uzaklaşmış ve toplumla çatışma içinde olan gençler, Zen felsefesiyle büyüleniyorlardı. Beatles müzik grubu ortalığı kasıp ka-

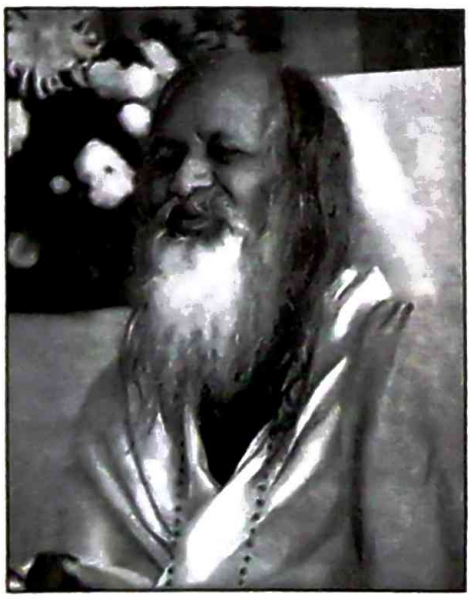
(31) George Merck ilaç firmasının deneyimli çalışanı Frank Olson, Amerikalı bir bakteriyolog, biyolojik savaş bilimcisi ve CIA subayıydı. Fort Detrick'teki Birleşik Devletler Ordusu Biyolojik Savaş Laboratuvarlarında (USBWL) biyolojik silahlar ve psikolojik savaş cephaneliği geliştirmek için Merck ve ABD ordusuyla birlikte çalışmıştı. Artichoke (Enginar) Projesi, "gelişmiş" sorgulama yöntemleri geliştirmek için LSD gibi psikoaktif ilaçların kullanıldığı deneysel bir CIA sorgulama programıydı. Proje hem bireyleri hem de popülasyonları kontrol etmeye yönelik yaklaşımları araştıran daha geniş bir CIA programının parçasıydı. Artichoke Projesi'ne Mayıs 1952'den itibaren dâhil olan Olson, ahlaki kaygılar taşıyordu. Protestan reform lideri Martin Luther hakkında bir belgesel izledikten sonra vicdan azabı çekmiş ve patronlarına biyolojik savaş programını bırakma niyetinde olduğunu bildirmişti. Bu duyurunun yapıldığı sıralarda Olson'ın CIA'daki meslektaşı, CIA'nın MKUltra programının başkanı Sidney Gottlieb, ona gizlice LSD verdi. Bir hafta sonra 28 Kasım 1953'te Olson, New York'taki Hotel Statler'ın penceresinden atladı. ABD hükümeti onun ölümünü, önce intihar, ardından talihsizlik olarak nitelendirdi. 1975'te hükümet, cinayetteki suçunu kabul etti ve Olson'ın ailesine mahkeme dışı 1.250.000 dolarlık bir anlaşma teklif etti. Daha sonra miktar 750.000 dolara düşürüldü ve onlar da Başkan Gerald Ford ile o zamanki CIA Başkanı William Colby'nin resmi bir özrüyle teklifi kabul ettiler. (Robert F. Kennedy Jr., *Anthony Fauci'nin Gerçek Yüzü*, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul, Ekim 2024, s. 507.)

Çiçek Çocuklar

vuruyordu. Beatnik grupları yayılıyordu. Onlardan sonra Hippiler ortaya çıktı. Bu gençler, eski Hint ve Uzak Doğu dinlerine ilgi duyuyorlardı. Zamanla kendi çaplarında bir sanayi kurdular, plak şirketleri, yayınevleri, satış büroları vardı. Çiçek çocuklar piyasadaydı. Her konuda çalışma komiteleri, satış ofisleri, gençlik arasında yayıldı. Tirajı yüksek dergileri vardı: *Cult, Rolling Stone, Suck, Private Eye, Oz,* bunlardan bazılarıydı.

"Kendini arıyorsan ilkele dön" sloganlarından biriydi. Gençler, Hindistan Katmandu ve Tibet'te kendilerini arıyordu. Okudukları yazarların başında Jack Kerouac, Norman Mailer ve Eldridge Cleaver geliyordu. Tabii ki Herbert Marcuse'un, *Tek Boyutlu İnsan* adlı kitabı da ellerindeydi. Özetle, *"Bana ne dünyadan, içime döneceğim, anı yaşayacağım, Zen'de kaybolacağım,"* diyen bir gençlik, Batı'dan her yana yayılacaktı. Beatles'ın dünyaya tanıttığı Hintli düşünür Maharishi Mahesh Yogi, felsefelerini belirleyecekti. Şöyle diyordu:

Maharishi Yogi

"Cinsel isteklerinizi gizli tuttukça

özgürleşemezsiniz. Cinsel sapkınlıkları olan bireyler, bunları açığa çıkarmadıkça tutsak kalırlar."

Yogi aynı zamanda şunu da söylüyordu:

"Eğer binlerce yıllık geçmişi olan bir milletin çocukları değilseniz ve o kültürlerin içine girmek istiyorsanız size ancak uyuşturucular yardım edebilir."

Yani gençliği pasifizme iten *"LSD yut, seviş, anı yaşa, düşünme,"* diyen, müzikler, kitaplar, filmlerde bunun propagandasını yapan bir akım yayılacaktı.(32)

Türkiye'de de Çiçek Çocuklar, Batı'dan etkilenecek, 70'li yıllarda Katmandu Tibet yolculuğuna çıkan zengin aile çocukları uyuşturucuya gark olacaklardı. 80'li yıllarda ise yeni mistik akımlar, Batı'dan Türkiye'ye yayılmıştı. "Sevgi birliği", "Osho", "Bir önceki hayata dönme" gibi akıl dışı mistik deneyimlere sokarak pasifize eden akımlar hayli popülerdi. Ve bunlar, önceki bölümlerde anlattığımız gibi ABD istihbaratının temas noktalarıydılar. Özellikle tasavvuf ile ilgili örgütlenmeler, CIA'nın ilgisine mazhar olmuştu.

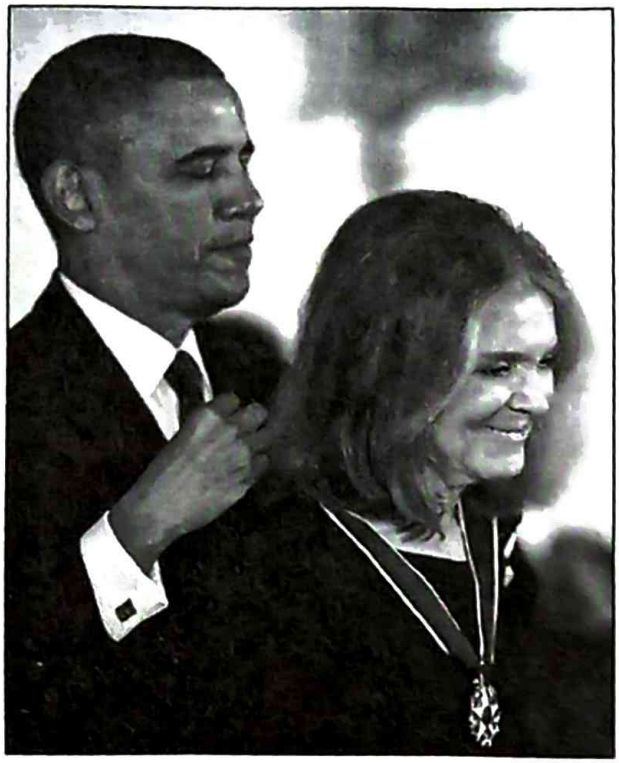
CIA'nın "Glo Glo"su...

Müzisyenler, yazarlar, gazeteciler ve ressamlar derken sivil toplumun en hareketli kesimi olan kadın örgütleri de CIA'nın hedefine girmişti. En ünlü elemanlarından biri Gloria Steinem'dı. CIA ajanlarından Clay Felker'ın ona verdiği isimle Glo Glo.

Gloria Steinem, çoğunluğun aksine CIA ile ilişkisini ulu orta her yerde söyledi. *Red Stockings (Kırmızı Çoraplar)* adlı dergi, Steinem'ın istihbarat örgütüyle ilişkisini ifşa ettikten sonra bir pişkinlik örneği olarak Teşkilata çalıştığını itirafa karar verdi. Ama Teşkilatı öyle yağlayıp ballıyordu ki içeridekiler bile suskun kalmışlardı. *"Teşkilat hiç de göründüğü gibi değil, dışarıdan bilinenden çok farklıydı,"* diyordu ve çocukları bile güldürecek şekilde devam ediyordu... *"CIA çok liberaldi, şiddetten uzaktı ve onurluydu..."*

---

(32) Aytunç Altındal, *Haşhaş ve Emperyalizm*, Havass Yayınları, İstanbul, 1979, 63-87.

Gloria Steinem 90 yaşında Obama'dan ödül alırken (2024)

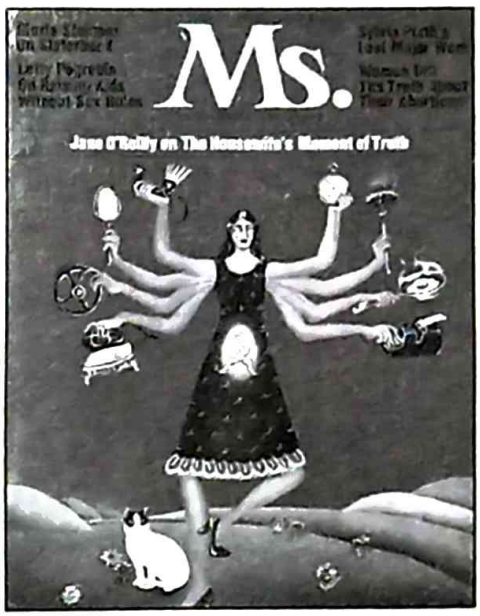
Steinem'ın, 1960'larda CIA'yı, dünyanın en kanlı, en büyük işkencelere imza atmış, en pis işlerde parmağı olan örgütü, "liberal, şiddet içermeyen ve onurlu" olarak tanımlaması, güldürü konusu olmuştu. Amerikan senatosu, birkaç ansiklopedi kalınlığındaki CIA işkence raporlarını açıkladığında acaba bir şey demiş miydi? CIA'ya karşı soruşturmalar açıldığında tipik yorumlarından birini yaparak *"CIA'nın büyük hatası, kendisini yeterince hızlı bir şekilde özel fonlarla donatmamış olmasıdır,"* dedi. Paranın, ahlaki uçurumu kapatabileceği düşüncesindeydi.

1950'lerin sonlarında Steinem, gizlice CIA ile bağlantılı Bağımsız Araştırma Servisi'nin Direktörü olarak görev yaptı. Komünist Olmayan Sol örgütlenmesini, Dünya Gençlik Festivaline göndermek için çalıştı.

Feminist Dergi "Ms."

1960'ta *Help!* dergisinin ilk çalışanı oldu. 1963'te, deneylerini yazmak için Playboy tavşanı olarak New York Playboy Kulü-

bü'nde çalıştı. Epeyce ünlendi ve *Esquire*'ın yayıncısı Clay Felker ona iş teklif etti. Bir feminist dergi çıkarılacaktı. Adı *Ms.* olacaktı yani "Hanım..." Felker CIA çalışanıydı.

Ms. dergisi kapağı

Ms.'nin 300.000 test kopyası, sekiz günde ülke çapında tükendi. Birkaç hafta içinde *Ms.* 26.000 abonelik siparişi ve 20.000'den fazla okuyucu mektubu aldı. Gloria Steinem'ın kısa zamanda feminist liderlerden biri olarak adı duyurulacaktı. Elitler arkasındaydı.

Feminist davaları ve yasaları ilerletmek için çalışan Kadın Eylem İttifakı'nı kurdu. Daha sonra da Jane Fonda ile Robin Morgan'ı ikna etti ve beraber "kadınları medyada görünür ve güçlü kılmak için" çalışacak "Kadın Medya Merkezi"ni kurdular.

Birleşmiş Milletler Dünya Kadın Konferansı'nın 20. yıl dönümünde Steinem ve diğer ünlü feministler, hazır ve nazırdı. New York'ta Apollo Tiyatrosu'nda büyük bir topluluğa konuşma yaptı. Kadın hakları çalışmaları konusunda farkındalık yaratılması ve hibeler toplanması için yenilikçi yaklaşımlar kullanacaktı. Sponsoru ünlü moda markası Gucci'ydi.

Steinem, 2008 Başkanlık Kampanyası'nda aktif bir katılımcıydı ve hem Obama'yı hem de Hillary Clinton'ı öven konuşmalar yaptı. Sonuçta Clinton'da karar kıldı.

Steinem, Bernays usulü propagandayı iyi biliyor ve uyguluyordu. ABD gençlik hareketinin gücünün ve "ilerici" doğasının sembolü olarak birçok ülkeye gidiyor, özellikle kadınları etkiliyordu. Amerika'nın bombalarından çok daha etkili bir mesajdı Steinem. Yumuşak güç'ün (soft power) ta kendisiydi. Ve "sahte sol" kavramının, ete kemiğe bürünmüş hâliydi.

Cinsel Bölünme

1983'te ABD Başkanı Ronald Reagan tarafından ilan edilen "Demokrasi Projesi"nin en önemli ayağı, hedef ülkelerde kadınları kullanmaktı. Nasıl kullanılacaktı kadın? Kadını, hak mücadelesinde erkekten ayırarak. Küresel çete, şunun farkındaydı: Feminist bir hareket, sınıfsal bir direnişi engellerdi. Onlar için toplum, etnik ve dini temelde bölünürken kadınla erkeğin omuz omuza yürümesindense, düşman kamplara ayrılması muteberdi! Tıpkı etnik ve dinsel bölünmeler gibi toplum, cinsel olarak da bölünmeliydi.

Ben ilk yazımı 1977'de *Süreç* dergisine yazmıştım. İlk basılı makalem, "Batı'daki Kadın Hareketi" üzerineydi. *"Erkekleri yok edelim,"* diyen Valeri Solanaslar, German Greerler, Kate Millett, Gloria Steinem, Betty Friedan gibi yazarlar ve temsil ettikleri hareketin detaylarını araştırmıştık. Hepsi kapitalizmin hizmetine sunulacak ya da kullanılacak yeni kadın güçleri oluşturuyordu.

Hangi erkek? Hangi kadın? Her sınıftan tüm kadınları bir çuvala, tüm erkekleri de öbür çuvala dolduramazsınız. Ama emperyalist sistem, bunu gayet güzel yapar. Neden? Çünkü sınıfsal bakış ortadan kalkarsa kendini güvenceye alır. Yukarıda konumlanan ezen sınıflar, kadınıyla erkeğiyle aşağıdaki kadının ve erkeğin üzerinden silindirle geçmektedir. İşte saklanması gereken gerçek budur.

"GoFor" (Gençlik Örgütleri Forumu)

GoFor'un resmi sitesine göre ana destekçileri, ABD Büyükelçiliği, AB Türkiye Delegasyonu, The German Marshall Fund of the United States, SIDA-İsveç Uluslararası Kalkınma İşbirliği Ajansı ve Friedrich-Ebert Vakfı'dır. GoFor, 2022-2023 yıllarında sadece İsveç devletinden 16,3 milyon TL fon almıştır.

Paranın verildiği projenin konusu "Yerel karar vericilerle ilişkiler geliştirmek"tir.

GoFor, DEM Partili Diyarbakır Belediyesi ile yakın çalışma içerisindedir. 2-3 Mayıs 2024'te "Yerel Yönetimlerde Gençlik"

temalı toplantı düzenlenmiş, toplantıya DEM Partili Diyarbakır Belediye Eş Başkanı da katılmıştır. 2024 üyeler toplantısı da 4-5 Mayıs tarihlerinde Diyarbakır'da yapılmıştır. GoFor, 2022 yılında yine Diyarbakır'da "Kayyum Politikalarına Karşı Gençlik Katılımı" konulu toplantılar da yapmıştır.[33]

Meraklısı, GoFor, Oy ve Ötesi Derneği, Denge Denetleme Ağını takip edebilir. Mesela İsveç devleti, Denge Denetleme Ağı'na 2018-2023 arasında toplam 84 milyon TL vermiştir. Denge Denetleme Ağı'na üye örgütler arasında LGBT derneklerinden Diyarbakır Barosu'na, 29 Ekim Kadınları Derneğine kadar üç yüze yakın sivil toplum örgütü bulunmaktadır. İsveç devletinin fonladığı Denge Denetleme Ağı, SIDA'ya sunduğu 2023 raporunda yaptığı faaliyetleri tek tek anlatmıştır.

LGBT Desteği

Son 10 yıldır tavan yapan LGBT hareketinin şu malum "Onur yürüyüş"lerinde duyulan sloganlar, kimlerin bu işin siyasetini kurguladığını açıkça göstermektedir. 2023 yılı Haziran ayında gerçekleşen LGBT yürüyüşünde sloganlardan biri, *"Kürdistan vardır, lubunyalar vardır"* şeklindeydi. Söz konusu bölücü slogan, önce 18 Haziran 2023'teki 9. Trans Onur Yürüyüşü'nde duyuldu ve LGBT hareketi, Kürtçülük, PKK destekçiliği ile örtüştürüldü. Şöyle beyanlar yapıldı:

"Kürt halkına karşı yapılan soykırımlara, tutuklamalara, gözaltılara, kriminalize etmelere karşı da omuz omuza ve kimi zaman da bacak omuza mücadelemizi sürdürmeye devam ediyoruz. Kürdistan'ın da bizlerin de var olduğunu, burada yeniden haykırıyoruz."

Ve 2022'de AB fonlu Kaos GL de şöyle diyordu:

"2015'ten beri dünyada giderek yoğunlaşan ve sıklaşan savaş politikaları, Kürdistan'a karşı da sürdürülmektedir. Bunlara karşı di-

(33) https://www.stgm.org.tr/sites/default/files/2020-09/turkiyedeki-stklar-icin-fon-rehberi.pdf

LGBT Beyoğlu'nda

reniyoruz ve direnmeye devam edeceğiz. Ne Lubunyalar Kürdistan'a ne de Kürdistan LGBTİ+ hareketine sırt çeviremez."

Şöyle özetleyelim: Parayı veren sloganı belirler.

LGBT hareketi, PKK yanlısı parti, dernek ve kurumların denetimi altında sahaya sürülmüş görünüyor. Halkların Demokratik Kongresi (HDK)'nin, genel kurul açılış konuşmasını, LGBT temsilcisine yaptırması ama bunun yanında örneğin son dört yıldır Diyarbakır Nevruzlarında "LGBT aktivistlerin", yerli halk tarafından dövülmesine sessiz kalması gibi uçlarda yaşanan ama kesinlikle terör örgütünün "karar verici" olduğu bir "toksik ilişkiden" söz ediyoruz. Kaos GL Yöneticisi ve şimdi Yeşil Sol Parti Meclisi Üyesi Remzi Altunpolat, *"Türkiye'de LGBT Hareketi ile PKK arasındaki kombinasyonun köşe taşlarını oluşturacak olan Kürt LGBT'lerdir,"* mealinde bir "açılım" yapmıştır.[34]

Burada siyasi olarak kullanılan dernek ve kişileri, kendi gerçekliğinde yaşayan diğerlerinden ayırdığımızı özellikle vurgulamak isterim. Bu, siyasal İslamcılarla mütedeyyin Müslümanlar arasındaki fark kadar büyüktür.

---

(34) Zafer Yılmaz, "PKK Terör Örgütü ve LGBT Hareketinin 'Toksik İlişkisi'" https://www.academia.edu/106083413/PKK_Ter%C3%B6r_%C3%96rg%C3%BCt%C3%BC_ve_LGBT_Hareketinin_Toksik_%C4%B0li%C5%9Fkisi_

Gökkuşağı Projesi

İsveç devleti, SIDA aracılığıyla 2013-2024 yılları arasında Kaos Gey ve Lezbiyen Derneğine 198 milyon TL vermiştir. Dağıtılan fonlar karşılıksız değildir. Kaos GL Derneği de aldığı paranın karşılığında yerine getirdiği görevleri, İsveç devletine kapsamlı raporlarla bildirmiştir.

Kaos GL'nin, 2023 yılında İsveç devletine verdiği rapora göre "Gökkuşağı Projesi" kapsamında seksen dokuz LGBT örgütüne destek vermiş, yerel ve merkezi hükümetler nezdinde LGBT haklarını savunmuş, sadece 2023 yılında beş rapor hazırlamış, otuz ayrı etkinlikle 909 avukat ve hukukçuya eğitim vermiştir.

İsveç devletinin 2024-2028 projesi için Kaos GL'nin önüne koyduğu görevler ise şöyledir:

– Yerel yönetimler ve yasama organları gibi kilit görev sahipleri tarafından LGBTİ+ haklarının korunmasının teşvik edilmesi

– Bağımsız medya ve LGBTİ+ medyası, LGBTİ+ hakları ve eşitliği konusunda hak temelli gazeteciliğin sürdürülmesi

Ayrıca kadın dernekleri, fonlara layık olmak için LGBT konusunda aktif olmak zorundadırlar.

KAMER, İsveç devletinin desteğiyle yürüttüğü "Kadın Hakları İnsan Haklarıdır Projesi"nin hedefini, "Toplumsal cinsiyet rollerini fark ettirmek, kadınların ve LGBT bireylerin yaşadıkları hak ihlallerini raporlamak" olarak belirtmektedir.

"Müslüman feminist, dindar LGBT'ler"

Kadın Adayları Destekleme Derneği (KA-DER), 2010-2024 yılları arasında İsveç'ten 96 milyon TL fon almıştır. KA-DER, İsveç devletine verdiği raporda kadın siyasetçilere yönelik siyaset okulları açtıklarını ve medya içindeki etkilerini artırdıklarını belirtmektedir. SIDA, Mor Çatı Kadın Sığınağına, 2020-2023 yılları arasında 58,6 milyon TL vermiştir. Mor Çatı'nın, İsveç devletiyle imzaladığı son sözleşmeye göre 2024-2027 yılları arasında derneğe, 73 milyon TL'lik bir fon daha verilecektir.

Ulusal Demokrasi Enstitüsünün (National Democracy Institute) resmi sitesinde ortakları arasında gösterilen Havle Derneği de kendisini, "Müslüman Feminist" olarak tanımlamaktadır. "*İnançlı ve dindar LGBT kadınlar vardır.*" ibaresi dikkat çekicidir.(35)

(35) Serdar Üsküplü, "ABD'nin Yeraltı Örgütü: Ulusal Demokrasi Vakfı", *Teori* dergisi, Ankara, 2024 Kasım, s. 16.

"Sahte Muhalefet" Nedir?

Vakıfların Fonları

"Sahte Muhalefet" ya da "Üretilmiş Muhalefet" deyimini ilk kullanan Amerika'da "sol" kisveli istihbarat uzmanlarıdır. Bu, bir yöntemdir ve "Yumuşak Güç" yönteminin temel taşıdır. Emperyalizm, hedef ülkelerde iki kanadı da denetimde tutmak zorundadır. Bu nedenle "Kontrollü" bir muhalefeti, yine kendi denetlediği iktidarın karşısına koymaktadır. Çeşitli para babaları ve vakıflar, gerek iktidar gerekse "Üretilmiş Muhalefet"e maddi manevi destek sağlamaktadır. Böylece her cenahı denetimde tutmaları mümkün olmaktadır.

Ekonomi Profesörü Michael Choussudovsky şöyle açıklamıştı:

"Çağımız kapitalizminde demokrasi illüzyonu ile kitleler yönetilir. Yerleşik toplumsal düzeni tehdit etmediği sürece 'muhalefet', egemen elitlerin çıkarınadır. Amaç, muhalefeti bastırmak değil muhalefetin sınırlarını belirlemek, muhalif hareketi şekillendirmek ve kalıba sokmaktır."

Yazar, burada gerçek muhalefetin ortaya çıkmasını engelleyecek "Sınırlı ve Kontrollü Muhalefet"in üretilmesinden söz etmektedir. Yeni Dünya Düzeni, yarattığı muhalefeti, kendi varlığını koruyan bir "emniyet supabı" olarak topluma sunar. Yani "kitleler hem kendini 'muhalif' zanneder hem de sistemin değirmenine su taşır!"

CIA ajanı Graham Fuller'ın ünlü beyanını hatırlayın: *"Ben Türkiye'nin geleceği için çok iyimserim. Gülen Hareketi, Kürt Ha-*

reketi... Türkiye'deki tüm hareketlerin sistemle entegrasyonu, Türkiye'nin gelecekteki istikrarı (!) için esastır. İyimserim çünkü bu entegrasyonun her geçen gün daha fazla gerçekleştiğini görüyorum!"

Durumu sağlıklı değerlendirmek için, milli güçlerin "Üretilmiş Muhalefet"ten haberdar olmaları şarttır. Bir örnek: Noam Chomsky, Batı'nın "en muhalif" isimlerinden biridir. Ama ABD çıkarları söz konusu olduğu zaman küresel elitin yanındadır, söylemi onlarla aynıdır.

Noam Chomsky, "Yeni Sol"un isimlerinden biridir. *New York Times*'a göre "yaşayan en önemli entelektüeldir". Amerikan sistemine karşı antiemperyalist söylemleri olan insan hakları ihlallerine odaklı bir araştırmacıdır. Vietnam Savaşı'na karşıtlığıyla ün yapmıştır. Yeni Sol hareketinde kendisini biraz anarşist biraz "özgürlükçü sosyalist" olarak tarif etmiştir. 2011'de "AB, Türkiye ve Kürtler" adlı 9. Uluslararası Konferansın düzenleyicileri arasında Noam Chomsky de vardır.[36] Sisteme muhalefet ederken sistemin içinde kalanlardandır. *"Rızanın İmalatı" (Manufacturing Consent)* adlı kitabında emperyalist propagandaya karşı onlarca örnek vermiştir, çeşitli ülkelerde elitlerin medya propagandasını açıklamıştır. Sol literatürü kullanmış, konu Türkiye'ye gelince ise

Noam Chomsky PKK sembolüyle

(36) https://www.banuavar.com.tr/ab-kurt-konferansinda-oten-bulbuller-banu-avar/

PKK'nın yani egemen güçlerin maşalarından birinin savunucusu olmuştur.

Özellikle PKK'nın haklarını savunması ve Amerikan medyasının Iraklı Kürtlere çok sıcak davrandığını ama Türkiye'deki Kürt meselesine mesafeli olduğunu vurgulaması, dikkat çekicidir. ABD'nin Türkiye'ye karşı daha cesur davranmasını istemiş, Türkiye ile ABD arasındaki ilişkinin bozulmaması için Türkiye'deki Kürtlerin ABD'nin yeterli ilgisine mazhar olamadığını yazmıştır. (!) Türkiye'de PKK, İran'da PJAK, Suriye'de PYD ve Irak Kürtlerinin devlet kurma haklarından bahsetmiştir.

Özetle konferanslarını dinleyince "solcu" Chomsky'nin, ABD derin devletinin örtülü operasyoncularıyla aynı noktada birleştiğini görüyoruz.[37]

Ayrıca Edward Bernays ve Walter Lippmann gibi o da savunduğu kitleleri bir cahil sürüsü olarak görmüştür. Türkiye'deki bir grup "solcu" da Chomsky'nin tezlerini savunarak "solculuk" yapmaktadır!

"Halk hareketi gasbedildi!"

İşte "Yeni Sol"un görevi aslında tam da budur. Bu işin içindekiler bilerek ya da bilmeyerek gerçek muhalefeti perdelemişlerdir. Kanadalı Ekonomist Prof. Michael Choussudovsky, bu konuyu en iyi irdeleyenlerden biridir. Şöyle der: *"Küreselleşme(emperyalizm) karşıtı hareket, şirket elitleri tarafından finanse ediliyordu ve Halk Hareketleri gasbedilmişti!"*

"Yeni Dünya Düzeni"nde, "sivil toplum", "sınıf mücadelesi"nin yerini almıştır. Sivil Toplum Kuruluşlarının liderleri, iktidar çevrelerinde boy göstermeye başlamıştır.

Dünya Ekonomi Forumu (World Economic Forum) toplantılarında sözüm ona solcudan geçilmiyordu. Küçük muhalif kızlar, iklim konusunda elitlere "kafa tutuyor", Asyalı küçük bir kız,

(37) https://bianet.org/haber/turkiye-nin-ve-dunyanin-sehirlerinde-kobane-icin-yuruduler-159636

Dünya Sosyal Forumu protestoları (Seattle)

kadın haklarının sembolü olarak öne çıkarılıveriyordu. Ortalıkta elitlerin "atadığı" kuklalar vardı.

"Sivil toplum" adı altında muhalefet cephesi, zayıflatılıp bölünüyordu, iktidarlar da daha çok güçleniyordu. Prof. Choussudovsky bu durumu şöyle özetliyordu:

"1999 ve 2001 yıllarında Seattle (ABD), Prag (Çekoslavakya) ve Quebec City (Kanada)'deki protestolara on binlerce genç katıldı. En içten duygularla kapitalizme, küreselleşmeye, yoksullaşmaya ve yolsuzluklara karşı çıkan gençlerdi. Bu gençler, küresel elitin tuzaklarına yem edildi."

"Muhalefet İmalatı"

"Rıza üretmek" ya da "kabullenme yaratmak", kamuoyunu manipüle etmek ve şekillendirmek anlamına geliyordu; otoriteyi ve sosyal hiyerarşiyi olduğu gibi kabul etmek demekti.

"Razı olan" toplum, ana akım medyanın yaydıklarına biat eder, yalan ve uydurmalarına boyun eğer. Bunun karşıtı *"muhalefet imalatı"*dır. Sahte muhalefettir. Anlaşılması çok daha zor, ince bir manevradır bu. Halkın demokrasiye inanması için sistemin izin verdiği ölçülerde bir muhalefet var olmalıdır. Yerleşik toplumsal düzeni tehdit etmedikleri sürece muhalif yapıların var ol-

ması, dünyayı kontrol eden elitlerin çıkarınadır. Amaç, muhalefeti bastırmak değil, tam tersine biçimlendirmektir çünkü.

Ekonomik elitler, meşruiyetlerini korumak için küresel kapitalizmi sarsabilecek radikal protesto biçimlerinin gelişmesini önlemek amacıyla sınırlı ve kontrollü muhalefet biçimlerini desteklerler. Bir başka deyişle "muhalefet üretmek", Yeni Dünya Düzeni'ni koruyan ve ayakta tutan bir "emniyet supabı" dır!

Peki, bu sahte muhalefet nasıl bir sürecin sonunda oluşturulur? "Muhalefeti finanse ederek" yani protestocuları fonlayanlar, protesto ettikleri elitlerdir!

Büyük vakıfları kontrol eden ekonomik elitler, toplumsal düzene karşı protesto hareketinde yer alan çok sayıda STK ve sivil toplum örgütünün finansmanını da denetlemektedir. Birçok STK'nin ve halk hareketinin programı, büyük ölçüde hem kamu hem de aralarında Ford, Rockefeller, McCarthy vakıflarının da bulunduğu özel vakıflardan gelen fonlara dayanır. Mesela Küreselleşme Karşıtı Hareket, Wall Street'e, Rockefeller ve diğerleri tarafından kontrol edilen Teksas petrol devlerine karşı çıkar. Yine de Rockefeller ve diğerlerinin vakıfları ile hayır kurumları, ileri ci antikapitalist ağların yanı sıra çevrecilere, cömertçe fon sağlar. Neden? Çünkü bu yolla muhalif çevreleri denetlemek ve şekillendirmek mümkün olabilmektedir!

Paramparçaaa...

Bir başka önemli nokta, elitlerin, muhalif hareketi, işçi sınıfından ve sınıf bilincinden koparark birbirinden kopuk bir mozaik hâline getirmiş olmalarıdır. Bütünsel hareketlerin yerini, artık "konu odaklı" protesto hareketleri almıştır. Birileri çevrecidir, birileri LGBT'dedir, kimisi barış derneğinde kimisi de kadın hakları derneğindedir.

Protesto hareketleri (çevre, küreselleşme karşıtlığı, barış, feminizm, LGBT, iklim değişikliği vb.), ayrı ayrı teşvik edilmekte, her biri ayrı kulvarda muhalefet grubu oluşturmaktadır. Ve gerçek bir muhalif kitle hareketine karşı bu "kompartmantal" ör-

Özgürlük Yolu Sosyalist Örgütü ve Öğrenci örgütleri, Trump protestosunda (2017)

gütler, fonlanmakta ve finanse edilmektedirler. Michael Choussudovsky, STK'lere, sendikalara, siyasi partilere sağlanan kaynakların, bu örgütlerin kolayca manipüle edilmesini sağladığını yazmıştır. Finansman, genellikle Ford, Rockefeller ve McCarthy gibi vakıflardan gelmektedir. Protesto hareketlerinin yönlendirilmesinde, "çoğunlukla Batılı istihbarat teşkilatları adına hareket eden muhbirlerin birçok STK'ye sızmış olması" rol oynar.[38]

Bir örnek verelim:

ABD'de Minnesota'da siyah bir adam polis tarafından öldürülür ve protestolar öyle bir boyuta gelir ki "kapitalizme karşı bir devrim çağrısı"na dönüşür. Bu konuda en çok sesi çıkan çatı dernek, Özgürlük Yolu Sosyalist Örgütü (Freedom Road Socialist Organization-FRSO)' dür. Siyah Hayatlar Değerlidir (Black Lives Matter-BLM) gibi birçok "muhalif" grubu çatısı altında toplamıştır.

BLM'den Alicia Garza, Özgürlük Yolu çatısı altında yer alan bazı grupların yönetim kurulu üyesi veya başkanıdır. Yönetim

(38) https://www.globalresearch.ca/manufacturing-dissent-the-anti-globalization-movement-is-funded-by-the-corporate-elites/21110

kurulu başkanı olduğu Right to the City Alliance, Ford Vakfından 1,9 milyon dolar, Soros'un Açık Toplum Vakfından 1,3 milyon dolar olmak üzere diğer bazı vakıflardan aldıklarıyla birlikte toplam 6,5 milyon dolar bağış almıştır. Garza ayrıca POWER'ın İcra Direktörü olarak da bazı vakıflardan önemli meblağlar almıştır. Bunun gibi para veren birçok vakfın bağış belgeleri web sitelerinde mevcuttur. (39)

STK liderleri, fonlar gelmeye başlayınca iyice rehavete kapılırlar, paranın nereden geldiği bellidir ama bahaneler de hazırdır. Hani güya "muhalifler" ya. *"Vakıflar, küresel şirketlerle aynı değil ki..."* diye söze başlarlar, *"biz Rockefeller Vakfından hibe alıyoruz. Bu vakıf, Rockefeller Ailesi'ne ait banka ve petrol şirketleriyle aynı değil ki... Bunlar farklı yapılar..."* ve bahaneler uzar gider. Para tatlıdır! Elitler, bunu iyi bilir. En iyi bildikleri şey, adam satın almaktır...

Muhalefetin Finansmanı

Dünya Sosyal Forumu, 2001 yılında başlamıştır, başlar başlamaz da hükümetler ve şirket vakıfları tarafından finanse edilmiştir. Bunların arasında ABD istihbaratıyla bağlantıları olan Ford Vakfı da vardır. Halk Hareketi, elitlerin hareketine dönüşüvermiştir.

Prof. Choussudovsky, bu durumu şöyle özetliyor:

"Seçilmiş aydınlar, sendika yöneticileri ve sivil toplum kuruluşlarının liderleri (Oxfam, Uluslararası Af Örgütü, Greenpeace dâhil), düzenli olarak Davos Dünya Ekonomik Forumu'na davet ediliyor ve burada dünyanın en güçlü ekonomik ve siyasi aktörleriyle bir araya geliyorlar. Dünyadaki kurumsal elitlerin özenle seçilmiş 'ilericilerle' bu şekilde karışması, 'muhalefet üretme' sürecinin altında yatan ritüelin bir parçasıdır. Burada amaç, 'güvenebileceğimiz' sivil toplum liderlerini seçici bir şekilde seçmek ve onları bir 'diyalo-

(39) William Engdahl, Amerika'nın Kendi Renkli Devrimi, Haziran 2020 http://www.williamengdahl.com/englishNEO16Jun2020.php

ğa' entegre etmek, onları kendi tabanlarından ayırmak, onlara çalışma arkadaşları adına hareket eden 'küresel vatandaşlar' olduklarını hissettirmektir. Sendika yöneticileri de oltaya gelenler arasında en öndedir. Bu süreç sonunda sendika yöneticileri, işçi hakları için değil patronlar için kararlar alırlar."(40)

Davos Toplantılarına davet edilen sözüm ona muhalifleri hepimiz biliyoruz. Bilmeyenler, kayıtlara bakabilir. Uluslararası Sendikalar Federasyonu (IFTU), AFL-CIO, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, Kanada Çalışma Kongresi (CLC) liderleri, diğerlerinin yanı sıra İsviçre'nin Davos kentinde düzenlenen yıllık toplantıların devamlı katılımcılarıdırlar.

Dünya Sosyal Forumu ve Ford Vakfı

Dünya Sosyal Forumu'na gelince ilk toplantısı, Ocak 2001'de Brezilya'nın Porto Alegre kentinde gerçekleşmiştir. Bu uluslararası toplantıya, halk örgütlerinden ve STK'lerden on binlerce aktivist katılmıştır. 2001 yılındaki başlangıcından itibaren DSF; CIA ile 1950'lere kadar uzanan bağları olduğu bilinen Ford Vakfının temel finansmanıyla desteklenmektedir. Ford Vakfının yanı sıra McArthur Vakfı, Charles Stewart Mott Vakfı, Friedrich Ebert Stiftung, W. Alton Jones Vakfı gibi vakıflar da Dünya Sosyal Forumu'na destek sağlamıştır. Bunların arasında İngiltere ve Kanada hükümetleri ile bir dizi BM organı (UNESCO, UNICEF, UNDP, ILO ve FAO) vardır.(41)

Şeytani Süreç

Birçok hükümet, protesto gruplarının önemli finansörü olmuştur. Örneğin Avrupa Komisyonu, Göteborg ve Nice'teki AB zirvelerini protesto etmek için çok sayıda insanı harekete geçiren

(40) https://www.globalresearch.ca/manufacturing-dissent-the-anti-globalization-movement-is-funded-by-the-corporate-elites/21110

(41) https://archives.globalresearch.ca/articles/PET209A.html

iki gruba fon sağlamıştır. İngiltere hükümeti tarafından denetlenen İngiliz Milli Piyangosu, her iki protestoda da İngiliz grubunun kalbinde yer alan bir grubun finansmanına yardımcı olmuştur.

Şeytani bir süreçle karşı karşıyayız: Ev sahibi hükümet hem resmi zirveyi hem de Karşı Zirvede aktif rol alan STK'leri finanse etmiş ve aynı zamanda hükümet tarafından doğrudan finanse edilen STK'lerin üyelerini ve de Karşı Zirvenin katılımcılarını baskı altına alacak olan çevik kuvvet polis operasyonunu da finanse etmiştir (!). Prof. Choussudovsky şöyle aktarıyor:

"Aktivist kılığına girmiş gizli polislerin (Toronto G20, 2010) gerçekleştirdiği şiddetli vandalizm eylemlerini de içeren bu birleşik operasyonların amacı, protesto hareketini itibarsızlaştırmak ve katılımcılarını korkutmaktır. Daha geniş amaç, karşı zirveyi, resmi zirvenin ve ev sahibi hükümetin çıkarlarını korumaya hizmet eden bir muhalefet ritüeline dönüştürmektir. Bu mantık, 1990'lardan bu yana çok sayıda karşı zirvede hâkim oldu."[42]

Parayı Veren Düdüğü Çalar!

Köylü, işçi ve öğrenci örgütleri de dâhil olmak üzere neoliberalizmle mücadeleye sıkı sıkıya bağlı olan Dünya Sosyal Forumu'na tabandan katılan örgütlerin çoğu, DSF Uluslararası Konseyi'nin elitlerce fonlandıkları konusunda hiçbir şey bilmiyorlardı. Bu ilişki, DSF ile bağlantıları olan bir avuç STK lideri tarafından kitlelerin arkasından gizlice müzakere ediliyordu.

Kısacası parayı veren düdüğü çalıyordu. Tabii ki destekler ve fonlar koşulsuz değildi. Amacı, protesto hareketini "yatıştırmak" ve hokkabazlığa döndürmekti. Kurallara uymayan bir daha para alamazdı. Ve alıcı STK, fon yetersizliği nedeniyle fiilen iflasa sürüklenir, yok olurdu. Şimdi bu "ticari" süreci daha yakından inceleyelim.

---

(42) https://www.globalresearch.ca/manufacturing-dissent-the-anti-globalization-movement-is-funded-by-the-corporate-elites/21110

İhtilal İmalatçıları

Attilâ İlhan, 2005'te bir dizi makalesini Vincent Jauvert'in araştırmasına ayırmıştı. L'Observateur'daki araştırmada Jauvert, eski "Sovyet İmparatorluğu"nda kurulmuş devletlerdeki "demokrasi ayaklanmaları"nın, perde arkasını araştırmış ve araştırmaya müthiş bir ad bulmuştu: İhtilal İmalatçıları. Çünkü bu, bir işti, bir fabrikasyon!

Her ülkenin darbe imalatçıları, bu Amerikan kurumlarına, ellerinde projeleri ile başvuruyor ve belli bir finansman tablosuyla işverenlerinin karşısına oturuyorlardı. Gürcistan'dan Shewardnadze gidiyor, Saakasvili geliyor; Ukrayna'ya Yuşçenko uygun görülüyor; Akayev, Kırgızistan'ı terk ediyor. Ve imalat devam ediyordu...

İşin ilginci, "Demokrasi Projesi"ni uygulayan sivil toplum örgütlerinin, Amerika'da veya Batı Avrupa'da faaliyet göstermeleri yasaktı. Amerika, dünyaya demokrasi ihraç ederken ihraç malının, Amerika'da kullanılamayacağını sözleşmelere koyuyordu. Demokrasi hareketleri, sadece öteki ülkeler için vardı. Hollywood hemen işe başlamıştı ve renkli darbe filmleri, dünyayı sarmıştı.

"Darbe eğitimleri"

Bu, "Yeni savaşlar"ın ilk raunduydu. "Devrimler", Yugoslavya'da Miloseviç'in devrilmesiyle sonuçlanan "Buldozer Devrimi"yle başlayacak, 2004'te Ukrayna'da "Turuncu Devrim", Gürcistan'da "Gül Devrimi", Lübnan'da "Sedir Devrimi", Kırgızistan'da "Lale Devrimi", Kuveyt'te "Mavi Devrim", Burma'da ordu tarafından bastırılan "Safran Devrimi" ve daha nicesiyle devam edecekti.

Yugoslavya'da OTPOR adıyla ortaya çıkan "Devrim imalatçıları", diğer ülkelere de "darbe eğitimi" vermeye gitmişlerdir. Bütçeleri ise Amerikan Kalkınma Fonu (USAID) ve Demokrasi Fonu (NED) tarafından sağlanmıştır. George Soros'un Açık Toplum Vakfı ile çalışmışlar, eğitmenleri emekli Pentagon generalleri, akıl hocaları da CIA olmuştur.

Renkli darbeler

Vincent Jauvert diyor ki *"...bu acayip 'misyonerler'in kimisi Slovak, kimisi Gürcü, kimisi Ukraynalı; hemen hepsi genç, diploma zengini; en büyük arzuları, Komünizm/sonrası dünyayı, demokrasiye kavuşturmak! Ortaklaşa konuştukları dil, İngilizce ama şöyle böyle değil, mükemmeli; genellikle onları çalıştıranlar da bazı Batılı, daha ziyade Amerikalı kuruluşlar; onlardan söz ederken insanın 'Demokrasi Enternasyonali'nin Kuvvetleri' diyesi geliyor..."* ama aslında, doğrudan Washington'un "babalık" ettiği kuvvetlerdi bunlar. Zaten aralarından bazılarını, "bizzat" George Bush, konuşmalarından birinde, kutsal "Özgürlük Şampiyonları" ilan etmemiş miydi?...[43]

İhtilal imalatı bildiğiniz ticaret. Danışma Büroları, imalat ofisleri falan var. Vincent Jauvert şöyle aktarmıştır:

"Srdja Popoviç, Belgrad'ın göbeğindeki sahip olduğu Movie Bar'da, 'reçetenin' püf noktasını şöyle açıklıyor: '...Lenin'in dediği gibi bir ihtilalin başarıya kavuşması için üç şey gereklidir. Örgütlenme, örgütlenme, yine örgütlenme! Buna, ben bir şey daha ilave edeceğim: Bir ihtilâli başarıya kavuşturabilmek için üç şey lazımdır: gençler, gençler, yine gençler! Neden mi? Çünkü onlar heyecanlı ve cesur olurlar; iktidarların onların üzerinde kontrolü zayıftır; zira

(43) Attilâ İlhan, "İhtilal İmalatı", *Cumhuriyet* gazetesi 24.06.2005.

bu gençlerin, ne bakmak zorunda olduğu bir aileleri ne de kaybedecek bir işleri vardır... ne zaman ki herhangi bir rejim, silahsız gençleri, kendine hedef edinir, onları vurur ya da hapse atar; karşısında bir anda onların babalarını, büyük babalarını, amcalarını, dayılarını, teyze ya da halalarını bulur; kısacası yalnız şunu bunu değil, herkesi karşısına almış olur; bizim de istediğimiz budur, amacımız bunu sağlamaktır...'"

"Beyaz giymiş genç kızlar..."

Popoviç şöyle devam ediyor:

"...size küçük bir hile öğreteyim, ister misiniz? Sert geçeceğe benzer bir gösteride, en öne genç kızları koyunuz, hepsine beyazlar giydiriniz; sonra polisin saldırısını bekleyiniz; sonuç 'garanti'dir; birkaç darbeden sonra mutlaka biraz –ya da maalesef bir hayli– kan akacaktır; yani beyaz elbiselerde, kıpkızıl lekeler belirecektir. Elbette bu, fotoğrafçılara mükemmel fotoğraflar çekmek imkânını sağlayacak, çektikleri resimler, dünyanın dört köşesinde yayımlanacaktır. Arzu edilmeyen bir rejimi düşürmek için bundan âlâsı olamaz!..."(44)

"Propagandanın babası" lakaplı Edward Bernays'i hatırlayalım. Ondan bir asır sonra aynı taktiklerle "ihtilal" pazarlamacılarıyla karşı karşıyayız. OTPOR'un üç büyük liderinden birisi Aleksandar Mariç: *"İhtilali markalaştırmak lazım. İhtilalin bir markası olmalı,"* diyor.

Mariç, aynı ticarette bir mal pazarlayıcısı gibi!

"İhtilâl için bir slogan, bir parola gerekir; bunun ihtilâlci grup tarafından kolay hatırda kalabilmesi için, kısa, en fazla iki heceden ibaret olması zorunludur. Tıpkı Levi's ya da Coca gibi; bu, bir bakıma 'ihtilal'in imzası, bir bakıma 'markası' olacaktır."

Evet, aynen böyle demiş!

İkinci aşama, bu yeni "marka"nın "piyasaya" girmesi oluyor. Nasıl mı? Buyurun size, yıldırım gibi bir kampanya örneği: 2003 yılı ilkbaharında, Soros Kuruluşları (bak hele, sen!) Aleksandar

(44) https://tilahan.org/ihtilal-imalatcisinin-ticaret-yollari/

Mariç ve ekibini, Gürcistan'a gönderiyor, amacı belli, bu ülkede yeni yeni rejim karşıtı bir direniş oluşmaktadır, görevleri onları eğitmek! Direnişçiler, hepi topu yirmi kişi kadar, üstelik "firmalarının" "markası"nı da seçmişler: Kmara, yani "yeter" anlamına gelen, iki heceli bir kelime!

Geriye ne kalıyor? "Marka"yı bütün Gürcistan'a yaymak! Belgradlı Che'nin, yani Aleksandar Mariç'in sunduğu eylem planını, heyecanlı Gürcü gençler, derhal mevki-i tatbike koyuyorlar.

OTPOR'un İvan Maroviç'i de Edward Bernays'in *Propaganda* kitabına örnek olacak şekilde patronları adına nasıl darbe düzenlendiğini anlatıyor:

"2000 yılında arkadaşlarım ve ben, Slobodan Miloseviç'i devirdik. Dünyayı dolaşıp insanların sinirini bozan diktatörleri nasıl devireceklerini öğretmeye başladım. İlk adım, dikkat çekmektir. Çılgınlığı kural hâline getir! Sokaklara dökülen 10 bin insan medyada haber olur. Ama sadece 10 kişi haber olmaz. Ancak o on kişi sokaklarda garip şeyler yapıyorsa haber olacaktır."

Kendisini "Emekli devrimci" olarak tanımlıyor, darbe eğitmenliğini dijital platformda sürdürüyordu.

Femen adlı Soros fonlu örgüt, Maroviç'in dediklerini bire bir uygulamıştı. 2013'te Kiev'de birkaç üstü çıplak kadın, Devlet Başkanı Yanukoviç'in resmine küçük abdestlerini yapınca tüm dün-

Açık Toplumcu Femen kızları

yada haber olmuşlardı. Aynı FEMEN Grubu 2012'de Ayasofya'nın önünde belden yukarısı çıplak olarak protesto yapınca yine manşetlere çıkmışlardı ve 2024 Kasım'ında Fransa'da "Kadına Şiddete Hayır" gösterilerinde yine çıplaktılar ve yine görsel ve yazılı medyada seslerini duyurmuşlardı.

Bu işleri yönlendirenler Edward Bernays'den feyz almışlardı:

"Çok yönlü toplumsal araştırma, had safhada önemlidir. Bilgi toplanmalı, hangi grubun ne hissettiği, ne söylenirse ne anlaşılacağı saptanmalıdır. Haberler, hedef kitleye göre yapılmalıdır. Kelimeler, sesler, görseller çok iyi düşünülmüş bir yöntemin araçları değillerse işe yaramazlar."

"Demokrasi Projesi"

"Renkli darbeler" de "Bahar hareketleri" de "Demokrasi Projesi" kapsamındaydı.

Ronald Reagan'ın başkanlığı döneminde açıklanan Demokrasi Projesi'nin altında yatan düşünceyi, Mustafa Yıldırım şöyle anlatıyordu: Başka ülkelerin iç işlerine, siyasal ortamına, CIA'nın doğrudan müdahalesi sakıncalıydı. Kirli para ilişkileri zamanla ortaya dökülmekte ve işler karışmaktaydı. CIA'nın gizli yaptıkları, 80'lerden itibaren "demokrasi" adına açıkça yapılacak ve NED (National Endowment for Democracy) de burada devreye girecekti.

Ulusal Demokrasi Vakfı (NED), 1983'te ABD Kongresi tarafından kabul edilen yasa çerçevesinde kurulmuştu. ABD'nin dış politikasında kullanılacak yöntem, Alman vakıf modelinden alınmıştı. NED tasarımını hazırlayanlardan Charles T. Manatt, NED'i şöyle anlatıyordu: *"Aslında federal Almanya Cumhuriyeti'nin vakıflaşmasını ve üçüncü dünya ülkelerindeki etkinliklerini modellerden biri olarak aldık."*

Mustafa Yıldırım'ın, *Sivil Örümceğin Ağında* adlı kitabında anlattığına göre Vakıf adı altında yabancı ülkelere dalmayı başaran Alman "stiftung" örgütçülüğü model olarak alınmıştı. NED, 1983'te kurulmuş ve hemen ardından NED'e bağlı çekirdek örgütler oluşturulmuştu. Hedef ülkelere sağdan yaklaşmak için IRI

(International Republican Institute) Uluslararası Cumhuriyetçiler Enstitüsü, Cumhuriyetçi parti denetiminde olacaktı; soldan yaklaşmak için de NDI (National Democracy Institute), Demokrat parti denetiminde kurulacaktı. Patronlarla ilişki için CIPE (Center for İnternational Private Enterprise) kurulmuştu. İşçilerin sendikalarla ilişkisi için ise Amerikan Emek Dayanışması Merkezi (American Center for International Labor Solidarity) devreye girmişti. Böylece tüm kenarlara sızılacaktı.

NED, kurulduğu tarihten bu yana ABD'nin çeşitli ülkelerdeki operasyonlarında milyarlarca dolar harcayarak "renkli darbeler"e, "bahar hareketleri"ne ve birçok ayaklanmaya fon sağlamıştı! Demokrasi bursları vermiş, akademisyenlerden sanatçılara, gazetecilerden siyasi aktörlere kadar fonladığı isimler uzun listeler oluşturmuştu. Sosyal medyanın ortaya çıkmasıyla da işler, Amerikan operasyonları için daha da kolaylaşmıştı.

NED Türkiye'de

1991 Eylül'ünde Bodrum Yalıkavak'ta NED'in katkılarıyla bir uluslararası toplantı düzenlenmişti ve CIA'nın tüm ünlü isimleri oradaydı. Paul Henze, Graham Fuller, toplantıya RAND şirketi adına katılmışlardı. CIA'dan sonraki durakları RAND idi. İkisi de Orta Asya, Kafkasya ve Afrika uzmanıydı. NED'in elemanlarından Nadia Diuk da toplantıdaydı, CIA destekli Radio Liberty'nin Münih elemanlarından Türkler de... Doğu Türkistan Birliği Başkanı da oradaydı. Profesörler, gazeteciler hazır ve nazırdı. Toplantıya verilen mali desteğe teşekkür yazısında, Türkiye Vakıflar Bankası, Türkiye İş Bankası ve Amerikan Milli Demokrasi Vakfına (NED) teşekkür ediliyordu.

NED Kurucu Başkanı Carl Gershman idi.

NED Yönetim Kurulu Başkanlarından Winston Lord, amaçlarını şöyle açıklamıştı:

"*Hibe programımız, dünyanın tüm bölgelerine ulaşarak demokrasinin değerlerinin ve kurumlarının,* hızla büyümesi, *kök salması, yasallık ve bağlılık kazanması gerektiği ilkesine dayanmaktadır.*"

ARI Hareketi (Derneği) ve "Ağlar"

2001'de Arı Hareketi (Derneği), Demokrasi Projesi'nin dört ana örgütünden biri olan Uluslararası Cumhuriyetçiler Enstitüsü (IRI) ve Alman Vakfı Frederich Naumans Stiftung sponsorluğunda bir toplantı düzenledi. Derneğin Başkanı Kemal Köprülü, Türk gençlerine şöyle sesleniyordu:

"*Gençler, Ankara'yı unutun. Bu sistem iflas etti. Ankara'dakilerin sizden korkma sebebi, sizler meydanlara çıkarsanız hükümet 3 günde düşer. Eğitim ve münazara enstitüsü kurmak istiyoruz. Bu enstitünün hedefi artık üniversiteler değil liseler olacaktır... Sizlere güvenerek eski unsurların tasfiyesi için çalışmalara başlıyoruz.*"

Salondaki 500 genç, Amerikan IRI tarafından tasarlanan liderlik projesinde iki yıl süren bir çalışma sonucu İstanbul Princess Hotel'de buluşmuştu.

Acaba şimdi orta yaşlarında olan bu 500 genç, bugün hangi görevlerdedir, neyle uğraşmaktadırlar, müthiş bir araştırma konusu... ARI Derneği, ABD ve AB kurumlarıyla sıkı ilişkiler içinde çalışmalarını sürdürmüştür.[45]

O günden bu yana köprünün altından çok sular aktı. Şimdi çok daha fazla vakıf, dernek, çatı örgüt, hedef ülkelerin her yanına dağıldı.

Birçok ülkede ve Türkiye'de tüm bu karmaşık ilişkiler ağının finansmanını yapan Ulusal Demokrasi Vakfı (NED)'dır ve çeşitli Amerikan, İsveç, Hollanda vb. vakıflarından toplanan milyar dolarları, kendileri için çalışacak "kiralık" STK'lere dağıtmakta-

(45) Mustafa Yıldırım, *Sivil Örümceğin Ağında*, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, 2004, s.169.

dır. Meraklısı, birçok diğer vakıf ve kurumu, kendi sitelerinden araştırabilir.

"Türkiye seçimlerine müdahale"

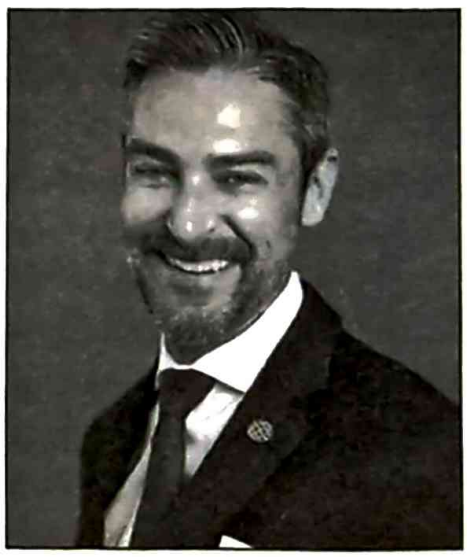
Amerika Birleşik Devletleri Senatosu Dış İlişkiler Komitesinin 28 Mart 2024'teki oturumunda Ulusal Demokrasi Vakfı (NED) Başkanı Damon Wilson, 14 Mayıs 2023 seçimlerine müdahale ettiklerini, bunun için gizli bir örgütlenme içinde olduklarını ve isimlerini gizledikleri birtakım kuruluşlara para yardımları yaptıklarını, yeminli ifadesiyle itiraf etmiştir ve bu yeminli ifadeler, ABD Kongresinin resmi internet sitesinde (www.foreign.senate.gov) yayımlanmıştır.

Komisyon Üyesi Demokrat Parti Senatörü Chris Van Hollen, NED Başkanı Wilson'a yaklaşan 14 Mayıs seçimleriyle ilgili hangi projeleri yürüttüklerini sormuştur:

"NED, doğrudan ya da finanse ettiği kuruluşlar aracılığıyla Türkiye'de özgür ve adil seçimleri desteklemek için ne yapıyor?"

NED Başkanı Damon Wilson da şöyle cevap vermişti:

"NED'den aktif olarak bağış alan 15 kuruluştan -aralarında bağımsız medya kuruluşlarının, insan hakları örgütlerinin, düşünce kuruluşlarının ve politika merkezlerinin de bulunduğu- yedi ortağımızın çalışmaları, doğrudan yaklaşan genel seçimlere odaklanıyor. Ayrıca NED'in çekirdek enstitülerinden üçü (Uluslararası Cumhuriyetçiler Enstitüsü, Ulusal Demokratik Enstitüsü ve Uluslararası Özel Girişim Merkezi) de Türkiye'de seçimle ilgili programlara sahiptir."

Damon Wilson – NED Başkanı

NED Başkanı Wilson ayrıca *"NED, Türkiye portföyündeki çoğu ortağın adını yayımlamaz veya kamuya açık olarak paylaşmaz; zira bu ortakların ifşa edilmesi, onları taciz*

ve zarar riskiyle karşı karşıya bırakabilir. Bu portföydeki ortaklar hakkında daha fazla ayrıntı istiyorsanız lütfen NED ile iletişime geçin; biz de güvenli bir brifing ayarlayacağız," uyarısını yapmıştı.

Avrupa Birliği Fonları

Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik Programları Merkezi (Türkiye Ulusal Ajansı)'nin web sitesinde verilen bilgiye göre ajansın görevi:

"Eğitim, gençlik ve spor alanlarındaki Avrupa Birliği programlarını en etkin şekilde yürüterek vatandaşlarımız ile kurum ve kuruluşlarımızın, *bu programlardan azami şekilde istifade etmelerini temin etmektir."*

"Türkiye Ulusal Ajansı tarafından Erasmus+ Programı kapsamında tahsis edilen fonların, yaklaşık yüzde 46'sı üniversiteler, yüzde 23'ü meslek liseleri, yüzde 15'i okullar, yüzde 11'i gençlik kuruluşları ve yüzde 5'i ise yetişkin eğitimi ile ilgili kuruluşlar tarafından kullanılmaktadır."

Özellikle gençler ve öğrenciler Merkez tarafından fonlanmaktadır.

İsveç Dışişleri Bakanlığı çatısı altında çalışan ve SIDA (İsveç Uluslararası Kalkınma İşbirliği Ajansı)'nın bir parçası olan Sivil Toplum Geliştirme Merkezine göre Türkiye'deki sivil toplum örgütlerine, aralarında ABD ve AB Büyükelçilikleri, vakıflar, özel ve resmi kurumların olduğu 149 ayrı kuruluş fon dağıtmaktadır.[46]

Sivil Toplum Geliştirme Merkezi (STGM)

Türkiye'deki sivil toplum örgütlerini, basını ve siyasi partileri yönlendirmek için ABD'li vakıflar tarafından Avrupa Demokrasi Vakfı (EED)'nın, İsveç Dış İşleri Bakanlığının, Norveç Dış İşleri Bakanlığının ve Alman Sivil Toplum Örgütlerinin fonları kulla-

(46) https://www.stgm.org.tr/fon-kaynaklari-veritabani

nılmıştır. İsveç Dışişleri Bakanlığının 2021-2027 strateji raporuna göre İsveç'in, Türkiye'deki kurumları fonlamak için ayırdığı bütçe, İsveç Uluslararası Kalkınma İşbirliği Ajansı (SIDA) tarafından dağıtılmaktadır.

SIDA'yı örnek alalım. SIDA, İsveç'te faaliyet gösteren hükümet ajansları, STK'lerle iş birliği yaptığı gibi Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği ve Dünya Bankası gibi birçok uluslararası kuruluşla da ortaklık kurmuştur. Sitesindeki açıklama şu şekildedir:

"*SIDA, İsveç'in,* Türkiye Programı'nın bir parçasıdır. *SIDA'nın hedefi, Türkiye'nin gelecekteki AB üyeliği için bir temel olarak sürmekte olan demokratikleşme sürecini iyileştirmek, insan haklarına saygıyı artırmak ve Avrupa ortak değerler sisteminin ve iş birliği kültürünün oluşturulmasına katkıda bulunmaktır.*"

Amaçları buymuş. Bu amaç uğruna onlarca akademisyene, sanatçıya, bağımsız araştırmacıya ve kim bilir daha kimlere fon sağlamaktadırlar... Türkiye'de kullanılan isim, "Sivil Toplum Geliştirme Merkezi"dir.[47]

Deprem bölgelerinden üniversitelere, LGBT örgütlerinden kadın ve çocuk haklarına, etnik ve dini örgütlere, kültürel faaliyetlere kadar her yerde varlar. Sitelerini inceledikçe kuşatılmışlık duygusuna kapılıyorsunuz. Ve "Renkli darbeler"in veya "Arap Baharı"nın nasıl, hangi ellerle gerçekleştirildiğini daha iyi anlıyorsunuz.

Kültür Sanat Destek Programı

İsveç Dışişleri Bakanlığı altında çalışan bu örgütün, Türkiye'de CultureCIVIC: Kültür Sanat Destek Programı var. Şöyle açıklıyorlar:

"*Program, Türkiye genelinde merkeziyetçi olmayan bir etkileşimi ve ağ oluşturmayı teşvik ediyor. Şehirler arası büyük ölçekli projelerin uygulanması ve farklı şehirlerden kültürel aktörlerin, bu pro-*

(47) https://www.stgm.org.tr/fon-kaynaklari-veritabani
https://www.stgm.org.tr/akademisyen-arastirmaci-veritabani

jelere dâhil edilmesi amacını taşıyan programa, başvuruyu şu zamanda, şuraya yapın vs."

Ciddi bir örgütlenme bu. Bir nevi örümcek ağı. Soğuk Savaş Dönemi Avrupa'sındaki CIA'nın Kültürel operasyonlarına ne kadar çok benziyor. Bu kez çeşitli devlet vakıfları, düşünce kuruluşları ve Milli Demokrasi Vakfı (NED) sahnede.

Kültür Sanat Destek Programı, Goethe Institute, Anadolu Kültür, İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV), Institut Français Türkiye ve Danimarka Kültür Enstitüsü Türkiye Ofisi ortaklığında, Türkiye Hollanda Büyükelçiliği iş birliğiyle gerçekleşen bir Avrupa Birliği projesiymiş. Fon verme kriterleri de şöyleymiş:

"Başvuruda bulunan projeler değerlendirilirken farklı etnik, dini, dilsel geçmişe sahip aktörleri bir araya getiren; cinsiyet eşitliği, LGBTİ+ hakları, sosyal uyum, insan hakları, ifade özgürlüğü ve çocuk hakları gibi konulara odaklanan faaliyetlere öncelik verilecektir."

Fon dağıtımında hemen hemen tüm örgütler, başvurularda aynı özellikleri aramaktalar. Etnik unsurlar, dini unsurlar, LGBT'ler, kriterlere uygun olanlar.

Chrest Vakfı

"Türkiye'deki basın kuruluşlarına ve derneklere verdiği yüz milyonlarca liralık fonlarla tanınan Chrest Vakfı, 1989 yılında kurulmuştur, faaliyetlerinin büyük bölümü, Türkiye üzerinedir. Dağıtılan fonlar, karşılıksız hibe olarak adlandırılmalarına rağmen aslında proje karşılığı ödenen ücretlerdir. Projenin hedefi, verilen görevi ifade etmektedir. Fon almak isteyen kuruluş, ilan edilen proje için başvurur, başvurunun ön kabulü sonrasında fonu veren devletin büyükelçiliğine çağrılır, mülakata alınır, mülakatta verilen görevi yapabileceği düşünülen kuruma sözleşme imzalatılır ve fon, bu sözleşme karşılığı olarak ödenir. Fon alan kuruluşların verdikleri raporlara, İsveç'in resmi internet sitesi olan *https://openaid.se*'den ulaşılabilir."[48]

---

(48) Serdar Üsküplü, *Teori* dergisi, Ankara, 2024 Kasım sayısı

Sahte Aktivistler

Elitler, Greta Thunberg adlı küçük bir kızı, Davosçu elitlerin çıkarları için kullanmaktadır. Bu genç yaşta istihbarat örgütlerine memur edilmiş olan bu küçük kız, Kasım 2024'te görev icabı Diyarbakır'daydı. Tıpkı Angelina Jolie, Ermeni lobisine çalışan George Clooney ya da gazeteci/istihbarat görevlisi Christiane Amanpour gibi o da ABD'nin belli servislerinin hizmetkârı yapıldı. Mesele, iklim filan değildi. Mesele, ABD çıkarları doğrultusundaki siyasetti.

Sosyal medyada, "Kürtlerin karşı karşıya kaldıkları mevcut sistematik baskı ve zulmün sayısız hikâyesini" dinlediğini, "Türk devletinin yaptığı katliamlarla dolu bir tarihe kulak verdiğini" beyan etti! Patronlarının verdiği metni tekrarladı. O bir "Alaycı Kuş"tu. Görevi, patronunun verdiği şarkıyı, koroya söyletmekti: "Biji Kürdistan"(49)

"Türkiye'de gerçek dayanışma köprüleri kurmak için, Kürt bölgeleri için özerklik ve öz *yönetim esastır. Türkiye, Kürtler ve diğer azınlık gruplarına yönelik tutumunu, onların haklarını anayasaya koyarak netleştirmelidir."*

İstihbarat memurlarını çeşitli kılıklarda görebiliriz. Greta, konuşmasını, "*Herkes özgür olmadıkça kimse özgür değildir. Biji* Kürdistan!"

Greta Thunberg

(49) 23 Kasım 2024'te Eş Başkan Serra Bucak, Küresel çetenin iklim bebeği Greta Thunberg'i ağırladı. ABD istihbaratı, her yerdeki maşalarına kendi kuklalarını gönderir. Temaslar sağlar. Bir ağ oluşturur. Bu çocuğu da memurları arasına katmıştır. Güneydoğudaki "has müttefiklerine" çevre aktivisti desteği sunmuştur. Diyarbakır Belediyesi X hesabında haberi şöyle vermiştir: *"Eş Başkanımız Serra Bucak, İsveçli çevre aktivisti Greta Thunberg'i kabul etti. Görüşmede, iklim değişikliği ve küresel ısınmanın, doğaya etkileri üzerine fikir alışverişinde bulunuldu. Ortak çalışmalarla çevre bilincinin yaygınlaştırılması ve doğanın korunması için iş birliği mesajları verildi."*

diye bitirdi! Demek ki konu farklıydı! Amaç, iklim soslu PKK dayanışmasıydı!

2018'de 15 yaşındaydı ve o gün bugün Avrupa Parlamentosundan Birleşmiş Milletler İklim Zirvelerine kadar, Davos'dan, ABD Temsilciler Meclisine kadar girmediği delik kalmadı.

Aynı zamanda küresel Davosçu elitin çıkarları doğrultusunda gençleri sahte muhalefet çemberine toplamak için de kullanıldı. O bir "Alaycı Kuş"tur. Orkestra şefinin batonu oynar. Korodan ses yükselir: "Biji Kürdistan!"

Arap Baharı!

Amerikan istihbaratının "Arap Baharı" adıyla tüm Kuzey Afrika ve Orta Doğu'yu kana buladığı operasyon, o ülkelere sızma tekniğinin iyi uygulandığını gösteriyordu. "Bahar" Hareketi, 2010'da Tunus ve Mısır'la başlamıştı.

ABD Dışişleri eski bakanı Condoleezza Rice, 2003 yılında Fas'tan Tunus'a 22 ülkenin sınırlarının değişeceğini yazmıştı. Renkli darbeler ve "Bahar" Hareketi, sınırları değiştirmekle kalmamış, Suriye, Lübnan, Libya gibi ülkeleri kana boğmuştu.[50]

Arap "Baharı"

(50) https://www.washingtonpost.com/archive/opinions/2003/08/07/transforming-the-middle-east/2a267aac-4136-45ad-972f-106ac91e5acd/

Arap Baharı, dijital aktivistlerle yayılmıştı. Mısır'da "Bahar" Hareketinin lideri, Google Kuzey Afrika Pazarlama Sorumlusu Wail Gonim idi. Ayaklanmalarda emperyalizme, ABD'ye karşı tek bir slogan söylenmemişti. Yukarıda söz ettiğimiz gibi ayaklanmaların finansmanı, Amerika'daki büyük özel vakıf ve kuruluşların, devlet örgütlerinin (USAID ya da NED veya Freedom House) bütçelerinden karşılanmıştı.

Libya ve Suriye'de Bahar Hareketi, paralı askerlerle yani kanla devam etti. Dijital aktivistlerle başlayan iç kargaşayı Pentagon devam ettirecekti!

Medyanın Rolü

CNN'nin Christiane Amanpour adlı muhabirini, *Zemberek* adlı kitabımda anlatmıştım. Irak'ın ABD tarafından işgalini canlı yayında anlatan gazetecidir. 1991'de *"Saddam gitmeli Irak bölünmeli"*, 2011'de de *"Esad gitmeli Suriye bölünmeli"* diye haberler yapmıştı. Diğer birçok gazeteci gibi Suriye'den koparılacak bir Kürdistan fikrinin savunucusuydu. Arwa Damon adlı kadın gazeteci de bölgede PKK'yı "özgürlük savaşçısı" olarak tanıtan çok sayıda röportaj yapmıştı. Yalan haberler kraliçesiydi. Petrol boru hattını ateşe verip dumanlar iyice bölgeyi kaplayınca *"Esad şehri bombaladı"* gibi haberleriyle de ünlenmişti. Lindsay Snell adlı belgeselci ise El Kaide Nusra gibi örgütlerle bir arada yaşamış, raporlar yazmıştı. Terör örgütleri mensuplarıyla Türkiye sınırında yakalanmıştı. Bir süre Hatay cezaevinde yatmıştı. ABD Konsolosluğunun araya girmesiyle çıkarılmıştı. Clarissa Ward adlı gazeteci de sahte tanıklığıyla kayda geçmişti. BM Güvenlik Konseyinde Suriye konusunda "tanık" olarak dinlenmişti. Uyduruk gözlemlerini ballandırarak an-

Gazeteci Arwa Damon

Gazeteci- istihbarat elemanı Clarissa Ward

latmıştı. "Halep halkının korunması gerektiğini" anlatan acıklı mektuplar yazmıştı. Mektup, kesinlikle bir lobi şirketinin kaleminden çıkmıştı.

"Ceasar Yasası"

Medya rezilliklerinin en zirve olayı, "Caesar Yasası"dır. Güya Ceasar lakaplı bir fotoğrafçı vardır ve 11 bin Suriyelinin, Esad yönetimi tarafından işkence gördüğünü belgeleyen 55 bin fotoğraf karesi çekmiştir. 2016'da ABD Senatosu Dışişleri Komitesi, Caesar namıyla ünlenen bu fotoğrafçının nerede çekildiği belirsiz yüzlerce karesine dayanarak "Caesar 2016 Suriyeli Sivilleri Koruma Yasası"nı çıkarmıştır.(51)

"Ceasar Yasası" propaganda faaliyetlerinin en etkililerinden biri olarak kayda geçmiştir. Caesar masalının, Katar merkezli bir istihbarat faaliyeti olduğu ve ortaya konulan fotoğrafların çoğunun, iddia edilen kişi ve yerlerle alakası olmadığı belgelenmiştir. Ama ne fayda!

Clarissa Ward işte bu yasadan bir ay sonra Güvenlik Konseyi'nde etkileyici bir dille, "Esad'ın zulmü ve kendi vatandaşları-

(51) https://www.govtrack.us/congress/bills/114/hr5732/text

nı katledişini" anlattı. Ward da diğerleri gibi ona verilen replikleri sıralamıştı. Suriye, Esad yüzünden bu hâldeydi. Yüzbinler hayatını kaybetmiş ve nüfusun yarısı yerinden yurdundan olmuşsa sorumlusu oydu.

"Arap Baharı etkisiyle Suriye'nin çeşitli kentlerinde meydanlara dolan halk 'reform' istemişti. Masum, mağdur ve silahsızdılar. Ellerinde sadece duvarlara protesto yazıları yazdıkları grafitiler vardı. Rejim güçleri tarafından yakalandılar, işkenceye uğradılar. Onlar da silahlandı. Temmuz 2011'de Suriye ordusundan kaçan subaylar, Özgür Suriye Ordusunu kurdu. Esad kimyasal silah kullandı. Artık gitmesi şarttı..."

Bu arada Amerikalı senatörler, istihbaratçılar, askeri unsurlar, Türkiye üzerinden Suriye'deki "muhalifleri" mesela Özgür Suriye Ordusunu birçok kez ziyaret etmiştir. John McCain adlı senatör *"Suriye düşerse İran'ı kolay hallederiz!"* bile demiştir! ABD'de muhaliflere temsilcilik açılmış, para ve silah temin edilmiştir. IŞİD, Nusra ve ÖSO el ele bölgeyi ateşe vermiştir. Senatör, Suriye'de "Salvador modeli"nin uygulanacağını söylemiştir. Bu, bir ülkedeki tüm etnik grupları birbirine karşı ayaklandırmaktır. Farklı gruplardan insanlar katledilerek suç, başka bir etnik grubun üzerine atılır. Bunun sonu ise iç savaştır.

Suriye'de bu yapılmıştır. 2011'de başlatılan iç savaş ile Suriye, 2024 Aralık ayında çökertilmiştir. ABD ve İsrail'in deyişiyle Suriye'ye, demokrasi getirilmiştir. Elitler başarmıştır.

Suriye'ye de "Demokrasi" Geldi!

Birilerine göre, Esad gitmişti, dertler bitmişti! Tıpkı 2003'te Saddam'ın, 2011'de Kaddafi'nin gidişinde olduğu gibi! ABD'nin "Demokrasi getirme sürecinde" şablonu, her yerde aynıydı.

Hedef ülkede önce yaptırımlar başlıyordu. ABD sultasındaki iktidarların borcu artıyor, ekonomik kriz ağırlaşıyordu. Medya, halkın moraliyle oynuyordu. Yalan haberler tavan yapıyordu. İkinci aşamada, istihbarat elemanları ve paralı askerler devreye giriyordu. Etnik ve mezhepsel çatışmalar için zemin yaratılmıştı,

provokasyonlar yapılacak, suç diğer etnik ve dini grupların üzerine atılacaktı. Çatışma kaçınılmazdı!

Suriye 13 yıl boyunca bunların hepsini yaşadı. O nedenle çok değerli bir örnektir. Yaptırımlar diz boyuydu. ABD, 2014'te topraklarının en verimli kısmını, mesela Kuneytra'yı, İsrail'e vermesi karşılığında rahat bırakılacağını iletmişti. Talepler karşılanmayınca yaptırımların ve provokasyonların şiddeti artırılmıştı. Yalan haberler, Irak'ta kullanılanların aynısıydı. Suriye hükümeti, Doğu Guta, Halep ve İdlib'deki kimyasal saldırılardan defalarca sorumlu tutulmuştu. Daha sonra bu iddiaların gerçek olmadığı kanıtlanmıştı. Görseller, eski olaylardan veya farklı yerlerden alınmıştı.[52]

BBC yalan haber yaptığını itiraf ediyor.

Propaganda Makinesi

Beyaz Baretler gibi İngiliz istihbaratına bağlı grupların çektiği filmler ortalığı kaplamıştı. Bunlar, küçük çocukların kimyasal saldırıya uğradığı görüntülerdi, daha sonra o görüntülerin devamı da sosyal medyaya sızmıştı. Görüntüler stüdyolarda çekilmişti. Kırmızıya boyalı çocuklar, çekimden sonra ayağa kalkıp oynu-

(52) https://www.dailymail.co.uk/news/article-9958679/amp/BBC-admits-Syria-gas-attack-report-flaws-complaint-Peter-Hitchens.html

Omran Daqneesh adlı çocuk aynı gün fotoğraflanmıştı.

yorlardı! Bu gibi haberleri simgeleyen Omran Daqneesh adlı küçük çocuğun, bombardımandan çıkmış gibi makyajlandığı fotoğrafları basına dağıtılmıştı ama bir gün sonra Omran çocuk, evinde gayet sağlıklı olarak fotoğraflanmıştı.

ABD'nin patronajında ortaya salınan IŞİD lejyonerleri, güya PKK/YPG tarafından durduruluyorlardı. Bu süreçte PKK/YPG kahramanlaştırılmış, IŞİD'e karşı savaşan "demokratik" ve "özgürlükçü" bir güç olarak PKK/YPG'nin Netflix'te dizileri, belgeselleri yapılmıştı. PKK'lı kadın savaşçıları öven ve yücelten içerikler, Batı kamuoyunda sistematik bir şekilde yayılmıştı.

PKK, IŞİD'e karşı koyan "özgürlükçü" güç olarak lanse edilirken Suriye'deki Arap nüfusa karşı zorla göç ettirme, etnik temizlik ve mülk gasbı gibi eylemler örtbas edilmişti. IŞİD bahanesiyle ABD'nin bölgedeki askeri üsleri genişlemişti. Kürt Özerk Bölgesi için ABD tarafından bir ordu oluşturulmuştu. Bu süreç, Irak işgal süreciyle çok benzerdi.

"Kitle imha silahları var!"

2002'de propaganda başlamıştı. "Saddam Hüseyin'in elinde kimyasal, biyolojik ve nükleer silahlar vardı ve bunlar dünya barışına tehdit teşkil ediyordu!" Daha sonra bu iddiaların yalan ol-

duğu ABD Başkanı George W. Bush ve İngiltere Başbakanı Tony Blair tarafından açıklanmıştı.

Saddam Hüseyin'in, El Kaide lideri Usame Bin Ladin ile iş birliği yaptığı ve terörist grupları desteklediği öne sürülmüştü. Ama aslında EL Kaide'nin ipleri, ABD'nin elindeydi! 1 yıl sonra ABD'nin kurumlarına ait raporlar, Saddam ile El Kaide arasında herhangi bir bağın bulunmadığını teyit etmişti.

Judith Miller: CIA Habercisi

Batı'nın ana medya organları, Saddam Hüseyin'in "şeytanlaştırılması" ve ABD'nin "özgürleştirici güç" olarak sunulmasında büyük bir rol oynamıştı.

Judith Miller NYT'nin Alaycı Kuşu

Judith Miller gibi isimler, gazeteci değil "Alaycı Kuş"tular. Miller, *New York Times* muhabiriydi ve CIA ile yakından ilişkiliydi. 2002-2003 yıllarında Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğuna dair haberleriyle ünlenmişti. Iraklı muhalif Ahmad Çelebi gibi isimlerin yalan haberlerini yaymıştı. Irak'a müdahale, bu gibi haberler sonucu gerçekleşmişti. Birkaç yıl sonra da Ahmad Çelebi yalan söylediğini itiraf etmişti.

Libya'da da Bahane Aynıydı!

Libya lideri Muammer Kaddafi, 2011 yılında dışarıdan örgütlenen bir ayaklanmanın sonucunda devrilmişti ve Batı istihbaratına çalışan kendi insanları tarafından linç edilerek öldürülmüştü. Medya yalanları ve propaganda aynı Irak'taki gibiydi!

Kaddafi sivillere karşı "toplu katliamlar" yapmıştı. Linç edildikten sonra Birleşmiş Milletler ve bağımsız kaynaklar, bu iddiaların asılsız olduğunu açıklamıştı. Sosyal medyada Kaddafi'nin

zalimliklerini ve isyancıların kahramanlık hikâyelerini yayan yüzlerce trol tespit edilmişti. Bengazi gibi yerlerde isyancı grupların kendi eylemlerini rejim yanlısı olarak gösterdiği kanıtlanmıştı. Libya'daki katliam videolarının Irak ya da Suriye gibi bölgelerden alındığı ortaya çıkmıştı. Medya manipülasyonu ve algı yönetimiyle Libya halkı, birbirine karşı cepheleştirilmiş, toplum paramparça edilmişti.

Büyük Orta Doğu Projesi

2003'te Beyaz Saray'da Başkan George Bush'un güvenlik danışmanı olan Condoleezza Rice, *Washington Post* gazetesinde bir makale yayımlamıştı. Makalesinin başlığı, "Orta Doğu'yu Dönüştürmek (The Transforming the Middle East)" idi. Büyük Orta Doğu Projesi çerçevesinde Fas'tan Pakistan'a 22 ülkenin sınırlarının değişeceğini yazmıştı.(53)

Rice'ın yazısını da diğerleri takip etmişti. 2006'da Amerikalı General Ralph Peters, "Kan Sınırları (Blood Borders)" adlı bir makale yazmış ve tüm sınırları değişmiş bir harita yayımlamıştı.

Ralph Peters'in "Kan Sınırları" haritası

(53) https://www.washingtonpost.com/archive/opinions/2003/08/07/transforming-the-middle-east/2a267aac-4136-45ad-972f-106ac91e5acd/

Bir yıl sonra 2007'de Emekli Pentagon Generali Wesley Clark, 11 Eylül'ü takip eden günlerde Pentagon'a yaptığı bir ziyaretten bahsetmişti. Pentagon'da rastladığı bir askeri yetkilinin kendisine, Irak'la savaşa girme kararının alındığını ve bundan birkaç hafta sonra da ABD'nin, Afganistan'ı bombalamaya başladığı sırada Irak'ın yanı sıra Suriye, Lübnan, Libya, Somali ve Sudan'ı da içeren "5 yılda 7 ülkeyi" ortadan kaldırma planının uygulamaya konulduğunu ve ardından "İran'la işin bitirileceğini" söylediğini aktarmıştı.(54)

Bu ülkelerden İran hariç hepsi operasyon görmüştü. Sonuncusu Suriye'ydi. Suriye'de iktidar, Golani lakabıyla bilinen Ahmet eş Şara adlı HTŞ (Eski El Kaide elemanı) öncülüğünde ele geçirildi. Türkiye'nin sınır komşuları PKK ve El Kaide türevi Heyeti Tahrir-i Şam (HTŞ) oldu.

Golani'den Ahmet eş Şara'ya

Suriye Cumhurbaşkanı Beşar Esad 8 Aralık 2024'te devrildi. Akabinde medya yalanları inanılmaz boyuttaydı. Yerli Alaycı Kuşlar ise unutulmayacak manşetler attılar. Medya tarihinde görülmemiş boyutta yalan haber üretimi yapıldı.

(54) https://www.globalresearch.ca/regime-change-iran-coming-soon/ 5875124

Yalan Dünya!

Şam'da toplu mezar diye manşet olan yer, eski bir mezarlıktı; Sednaya hapishanesindeki tünellerde çekildiği söylenen videonun bir tiktok kullanıcısı tarafından hazırlandığı anlaşıldı. Hapishanede çekilmiş bir mahkûm fotoğrafı, Vietnam Savaş Kalıntıları Müzesi'nde sergilenen bir modele aitti. Sednaya'da "unutulan mahkûm" diye ortaya çıkarılan kişi, Esad yönetiminde görevli bir istihbarat subayıydı! Sednaya Hapishanesi Mahkûmlar ve Kayıplar Derneği Başkanı Diab Serriya bile bu kadar yalana isyan etti. Irak ve Libya işgalinde olduğu gibi Suriye'de de yalan haber zirve yapmıştı.

Türkiye'ye Havuç ve Sopa

Suriye iktidarı el değiştirdiği günlerde ABD'de başkanlık koltuğuna oturmaya hazırlanan Donald Trump, Erdoğan'a iltifatlar yağdırdı. *"Çok zeki, çok akıllı bir adam. Suriye'de çok akıllıca işi bitirdi. Amerikan askerlerinin, Suriye'de ölmesini istemiyorum. Suriye'nin anahtarı, Türkiye'de,"* dedi. Anahtarı elimize tutuşturulan Suriye, ABD, İngiltere ve İsrail denetimindeki çeşitli isimler altına gizlenmiş (PYD, YPG, SDG vs.) PKK ve Selefi cihatçı El Kaide türevi (Nusra, IŞİD, HTŞ vs.) gruplardı.

Trump, 2019'da Beyaz Saray'dayken Türkiye Barış Pınarı Harekâtı'na başladığında Erdoğan'a, *"Aptal olma, PKK ile anlaş!"* mealinde bir tehdit mektubu yazmıştı. Fırat'ın doğusunda Türk ordusunu istemiyordu. Ayrıca Türkiye'nin istenmeyen adımlar atması hâlinde uygulanacak bir dizi yaptırım içeren bir kararnameyi de alelacele yürürlüğe koymuştu. Biden döneminde de yaptırım kılıcı kafamızdaydı. Hâlâ da öyle.

Tulsi Gabbard ve "Sopa"

Trump'ın iltifatlarından bir ay önce Kasım 2024'te, Trump kabinesinde Ulusal İstihbarat Direktörü olarak yer alan Tulsi Gabbard, en sert ifadelerle Erdoğan'ı hedef aldı: *"Türkiye'nin Erdoğan'ı*

bizim dostumuz değil. O dünyanın en tehlikeli diktatörlerinden biri. Türkiye yıllardır IŞİD ve El Kaide teröristlerini perde arkasından desteklemektedir," dedi. Gabbard, Türkiye'nin 2019'da başlattığı Barış Pınarı Harekâtı sonrasında Türkiye'ye yaptırım öngören tasarıya destek vermişti. Terör Örgütü YPG/PKK'yı, ABD müttefiki olarak kabul eden Gabbard, *"Kürt müttefiklerimiz: Güçlü durun. Türk Silahlı Kuvvetlerinin saldırısını durduracağız,"* da demişti.

Onu atayan Trump şimdi *"Suriye anahtarı, Türkiye'nin elinde! Türkiye, El Kaide'yi destekledi ve destekliyor. Bedelini ödeyecektir,"* diyordu.(55)

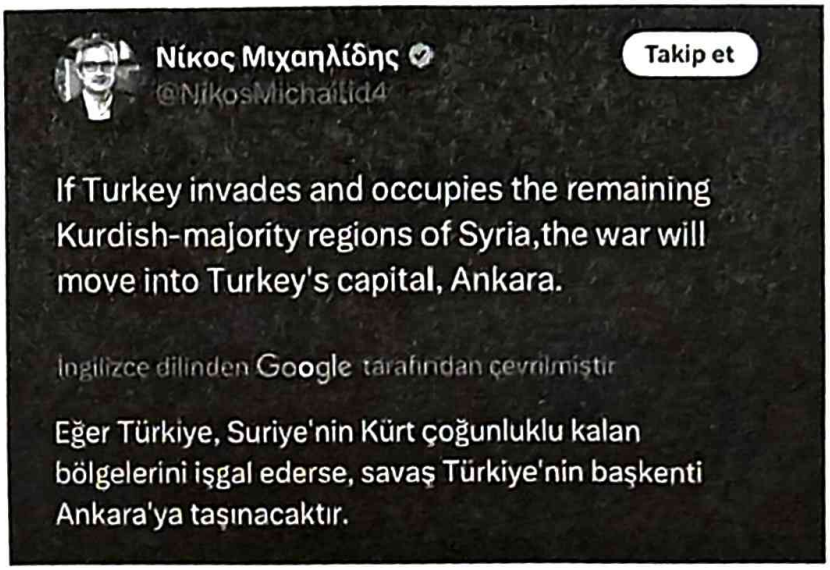
Tehditler senatörlerle gazeteci ve akademisyenlerle devam etti. Amerikalı Senatör Lindsay Graham, *"Suriye'deki Kürtler, IŞİD ile savaşımızda kahramanlıklara imza atmışlardır. Türkiye, Kürt güçlerine askeri eylemde bulunursa bizim çıkarlarımızı zedelemiş olur! ABD, çıkarlarını tehlikeye atar. Ayrıca Suriye'yi ele geçiren radikal İslamcılar, Kürt güçlerini tehdit ederse buna da sessiz kalmayız,"* açıklamasını yaptı.

Nicos Efendi de İşbaşında...

ABD dış politikası "havuç ve sopa" diplomasisiydi. Suriye'nin düşüşüyle bir taşla birçok kuş vurulmuştu. Türkiye'ye komşu olan El Kaide ve PKK, ABD ve İsrail denetiminde kullanılacak araçlardı. Türkiye'nin, İran ve Rusya ile ilişkisine kezzap atılmıştı. ABD hesaplarına göre bir Kürt Devleti hayali yaklaşmıştı. ABD'nin Ege'deki müttefiki Yunanistan'dan da tehditler yükseliyordu. Ailesi Trabzonlu Nicos Efendi, bir yandan kemençe eğitimi alıyor bir yandan da Trabzon'da Pontus tarihini araştırıyordu. *Duvar* gazetesinde uzun röportajlarını okumuştuk. Kemençe çok seviyormuş da, ata topraklarına gelmiş, ata müziği dinlemiş mest olmuş da, "fanatik Kemalistlerden çok rahatsızmış"da...

---

(55) https://www.reddit.com/r/kurdistan/comments/1gsu0wc/tulsi_gabbard_exposes_turkeys_role_supporting/

Nicos Michailidis'in sosyal medya paylaşımı (21 Aralık 2024)

Sadede gelelim tez konusu Karadeniz'de etnik kimlikler. Ulaşacağı sonuç, Karadeniz'in Pontusluluğu. Bilimden çok bahseden bu zevatın hepsi, "sahiplerinin sesi..." Üniversitelerin "Alaycı Kuşları". Sosyal medya paylaşımlarında üst perdeden bir tehdit üslubu var:

"*Eğer Türkiye, Suriye'de Kürtlerin olduğu bölgeleri işgal ederse savaş, başkent Ankara'ya taşınacaktır,*" diyebiliyorsa belli ki ABD istihbaratı arkasındadır!

"Fetö Darbe Girişimi"ni 3 ay önce yazan ABD tetikçisi Michael Rubin'in, Middle East Forum'da yayımladığı Aralık 2024 tarihli sosyal medya paylaşımları da Nicos'un tehditlerinin kopyasıdır. "Dünyanın en büyük Kürt şehri İstanbul," diyor ve "Türkiye, Suriye'nin Kürt bölgelerinde herhangi bir operasyonda bulunursa savaş İstanbul'da patlayacak!" tehdidini savuruyordu. Tehditlerden bazı örnekler bunlar, gelelim "teşvikler"e...

"Teşvikler"

Hudson Enstitüsünden Dr. Michael Doran, sosyal medyadan (X hesabında) Türkiye'ye sık sık ayar veren uzmanlardan biridir. Hebron Yahudi Cemaati Uluslararası Sözcüsü Yishai Fleisher'e

verdiği mülakatta,[56] Türkiye'nin Orta Doğu'da İsrail'le kol kola at oynatacağını söylüyor ve Türkiye'nin bölgede en etkili aktör olacağının altını çiziyordu. 17 Aralık 2024'te X hesabında, ABD'nin Türkiye ve İsrail arasında ara buluculuk yapacağını, Yeni Suriye'nin bunu mümkün kılacağını yazdı. Doran'a göre Yeni Suriye, Türkiye ile İsrail arasında tampon devlet olacak, her ikisi de buradan gelir elde edecek ve ABD'nin vekil devletleri olarak çıkar ortaklığı yapacaklardı. Dediği buydu.

Washington Enstitüsü uzmanlarından Soner Çağaptay da "Yürü ya Türkiye sen her şeye kadirsin" çığlığı atanlardandı. Suriye artık Türkiye'nin küçük kardeşiydi, yarısı Türkçe konuşuyordu, sivil toplum örgütlerinde Türkiye'nin etkisi çok büyüktü. Türkiye yumuşak güç açısından diğer ülkelerden çok çok ilerideydi vs.

"Teşvik" örneklerine bu ikisi yeterli. Haydut devlet ABD'nin sopaları ve havuçlarına dikkat demiştik ya... Hepsi, kitle şekillendirme, hükümetleri yönetme, diplomaside çakallıklar çerçevesi içinde değerlendirilmelidir. Buradaki hinlik açık görülebilir düzeydedir. ABD, İngiltere ve İsrail, Suriye'de at oynatan terör örgütlerinin ebeleridirler. Zaten bunu da saklamıyorlar. El Kaide de PKK da onların çabalarıyla büyüyüp serpildi. Açıkça müttefik ilan ettikleri PKK ve türevlerini koruyup kollarken HTŞ desteğini, Türkiye'ye bırakmış görünüyorlar. *"Türkiye kim tutar seni!"* sesleriyle *"Terör örgütlerini desteklemenin bedeli var"* korosu paralel duyuluyor. Türkiye'nin devlet aklı, bölgede ABD ve İsrail'le dost olunmayacağını bilecek kadar deneyimli. Gelecekteki hamlelerin çeşitliliğini masaya yatırmıştır. Ve bu paralel koroyu duyuyordur mutlaka!

Yeni Osmanlıcılık

Bitirirken bayat bir tuzağı hatırlamalıyız. Bu konudaki "halkla ilişkiler/propaganda" faaliyetleri son 30 yıldır zirve yaptı.

---

(56) https://harici.com.tr/eski-beyaz-saray-yetkilisi-doran-suriyede-israil-ve-turkiyenin-cikarlari-ortusuyor/?amp=1

Atatürk Türkiye'sini düşman belleyenler, bir asırdır etnik ve dini kartı kullanarak Türkiye'ye saldırıyorlar. Kurtuluş Savaşı verilirken Kürt Teali Cemiyeti, Teali İslam Cemiyeti, İngiliz Muhipleri Derneği vardı. O günlerde bu ihanet şebekelerinin ve mütareke basınının savunduklarını, bugün uzantıları savunuyor. 1918'de ABD Başkanı Woodrow Wilson, Türkiye'nin doğusunda bir Ermenistan ve bir Kürdistan haritası çizmişti. Sevr Anlaşması'yla Türklere, Karadeniz'de küçük birkaç il uygun görülmüştü. Osmanlı toprakları paramparça edilmişti. Bir yüzyıl sonra 1. Paylaşım Savaşı şartlarına benzer bir durumda yaşıyoruz. Hedefler ve kumpaslar da benzer. 1970'lerde Ermeni Asala terörü, 1980'lerde de PKK terörü hortlatıldı.

1991'de Turgut Özal, "Bir Türk Kürt Federasyonu kurma fikrini" ortaya attı. Konu, milleti şoka soktu. Tepkiler ölçüldü. Nabız tutuldu. Sonra defalarca "şoklama" yapıldı. Özal, yine 1991'de "Türkiye olarak şu Ermeni soykırımını tanıyıversek de iş bitse!" deyiverdi. Perde arkasında ABD Ankara Büyükelçisi Morton Abramowitz vardı. Her fırsatta "Türk Kürt Federasyonu" lafını ediyor, itiraz edenlere "Özal da söylüyor, bana neden kızıyorsunuz?" diyordu.

Yine 1991'de İstanbul'da Sosyalist Enternasyonal yani şu Sahte Enternasyonal toplandı. Dönemin İsrail Dışişleri Bakanı Simon Perez, o toplantıda Türkiye'nin önderliğinde bir "Orta Doğu güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı" kurulmasını önerdi.

Bu öneri daha sonra İsrail'in de dâhil edildiği "Doğu Akdeniz Birliği" olarak MHP'nin 2002 Seçim bildirgesinde yer aldı.[57]

Mayıs 1993'te İstanbul'da Kürt Nurcularının desteklediği bir dergi tarafından bir konferans düzenlenecekti. Konferansa, ERNK'ye bağlı Kürdistan İslami Hareketi Başkanı Abdurrahman Dürre katılacaktı. *Kurdname*'nin yazarı imam ve vaiz Dürre, 1970'lerde CHP, 1980'de SODEP milletvekili adayıydı. "*Osmanlı türü eyalet sistemi*"nden söz ediyordu. O ve benzerlerine göre "Yeni Osmanlıcılık" demek, "*Türkiye sınırlarının genişlemesi*" demek-

(57) Arslan Bulut, *Açılımın Şifreleri*, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul, 2010, s. 384.

ti. Dürre vasıtasıyla *"Kürdistan Projesi, aslında Türkiye'nin topraklarını büyütmesi için bir fırsattı."* propagandası yayılıyordu.

Büyük Orta Doğu ya da Büyük İsrail Projesi'ni "Türkiye büyüyecek" diyerek piyasaya sürmüşlerdi. Özal'ın Irak için söylediği *"1 koy 3 al"* deyişi, bu görüşün sonucuydu. Oysa "Dimyata pirince giderken Diyarbakır'dan olmak da vardı!"

Gazeteci Arslan Bulut, ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'ın Mezopotamya Projesi hedefini hatırlatmıştı.[58] "Erzurum'dan Bağdat'a kadar tek bir ekonomik bölge" oluşturulacaktı... Ahmet Davutoğlu, Mezopotamya Projesi'nin "AKP'nin vizyonu" olduğunu açıklamıştı, Abdullah Öcalan ise "AKP, Mezopotamya Projesi konusunda beni takip ediyor," diye konuşmuştu. Avrupa Birliği de "Fırat-Dicle Havzasını, İsrail'in de dâhil olduğu uluslararası bir komisyon yönetsin," diyerek konuya Türkiye ile Müzakere Çerçeve Belgesi'nde yer vermişti...

Bu hamlenin, kamuoyunu ikna çalışmaları da yapılmıştı. Anadolu Ajansı şöyle bildirmişti:

"GAP Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı, Dicle, İpekyolu ve Karacadağ Kalkınma Ajanslarının iş birliğinde; Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki illerin zengin kültürel mirasını, *turizme kazandırma ve bölgesel kalkınmayı sağlamak amacıyla başlatılan 'GAP Bölgesi Turizm Tanıtım ve Markalaşma Projesi', 'Mezopotamya' adıyla küresel bir kimliğe dönüşüyor."*

"Halkla İlişkiler" tam da bu demekti. Turizm, kalkınma gibi sözlerle bölge halkının gönlü alınıyor; Adıyaman, Batman, Diyarbakır, Gaziantep, Kilis, Mardin, Siirt, Şanlıurfa ve Şırnak'a "refah" vadediliyordu... Bu şehirler marka olacaklardı. Marka adı: "Mezopotamya"ydı ve "küresel bir kimlik" kazanacaklardı. Oltaya bakın! "Kürdistan" yerine "Mezopotamya". 9 Anadolu ili bu isimle anılacaktı.[59] Türk milleti yavaş yavaş yumuşatılacak, hamur gibi yoğurulacaktı...

---

(58) https://www.yenicaggazetesi.com.tr/trumpin-projesi-mezopotamya-869627h.htm

(59) https://www.aa.com.tr/tr/kultur-sanat/mezopotamya-markasi-hayata-geciriliyor/2284844

"Halkla İlişkiler"in babası Edward Bernays, bu girişime şapka çıkarırdı!

Özetle, "Kürdistan" konusu, sahte muhalifleri, sahte milliyetçileri, sahte vatanseverleri anlamamız için mükemmel bir turnusol kağıdıdır ve bu yıllar içinde hiç değişmemiştir: Özerk Kürdistan, Yeni Anayasa ve Federe bir Türk devleti... Ve siyasi partiler, sadece Türkiye'de değil dünyanın birçok ülkesinde, halkın değil kendi çıkarlarının peşindeydi.

İktidar ve sahte muhalefet, genellikle el eleydi...

Bitirirken

Dünyaya patronluk edenlerin, bir yüzyıl içinde toplumları uyutma tekniklerini, topluma psikiyatrik deneylerle müdahalelerini, medyada, sanat dünyasında "Alaycı Kuşlar"ı nasıl kullandıklarını, örtülü veya açık operasyonlarını çeşitli örneklerle anlatmaya çalıştık.

Yolculuğa, geçen yüzyılın başında, Propagandanın babası Edward Bernays'le başlamıştık. Kitlelerin güdülmesi gerektiğini anlatıyor ve bunun tekniklerini elitlere öğretiyordu. Kitlelerin güdülmesinde en etkili olanlar, gazetecilerdi, sanatçılardı, yazarçizerlerdi. O zaman onların denetimde tutulmaları lazımdı. Elitlere, kendilerine biat etmiş idoller gerekliydi. Kitlelerin güdülmesi, onların etkili kullanımıyla, medyadan kiralanacak "Alaycı Kuşlarla" mümkündü. Sahte muhalefet de çok önemliydi. İkna edilemeyenler için sahte muhalefet devreye girecekti.

Özetle halkı bekleyen, çok katmanlı bir operasyonlar dizisiydi.

ABD, başta kendi halkına olmak üzere on yıllardır birçok ülkede işbirlikçi iktidarlarla birlikte halklara, "sürüleşme operasyonu" uyguladı. Şekillendirme, bir "çoban" olgusunun kabullendirilmesi esasına dayalıydı. Siz düşünmeyecektiniz. Biri size söyleyecekti. Zaman aralıklarıyla bir sandık önünde sıraya girecektiniz. Oyunuzu atıp bekleyecektiniz. Sonra yine şekillendirilmiş bir

yaşama geri dönecektiniz. Ama genetik hafızanız sürekli sizi rahatsız edecekti...

Alışveriş merkezleri, güvencesiz iş ve ağır zehir işlevi gören aptal kutusu arasında kilitlenecek, bir yandan bozulan ekonomik düzenle boğuşacak bir yandan gidişatın doğru olmadığını görerek yaşayacaksınız. Ruh sağlığınız, bu çatışmaya dayanamaz hâle gelecek, çatışmadan yorulup kendini dinlenmeye çekecek. Uyuşmayı çare olarak göreceksiniz. Sistem size yüzlerce farklı "uyuşturucu" takdim edecek: yapay dinler, kişisel geliştirmeler, geçmişinize gitmeler, yine geri gelmeler, asitle deneyimler, cinsellikle delirmeler, psikiyatrik deneyler, Davos'un iklim temasının askeri olmak, feminizme ya da LGBT'ye aktivist olmak, etnik ve mezhepsel köşelerde yer tutmak... Eğer bunlardan daha farklı ve gerçek bir mücadele içine girerseniz sistem sizi ya yok edecek ya yok sayacak, emin olabilirsiniz.

Hayat şartları her geçen gün sıkıştırıyor, üstelik ülke bir ateş çemberiyle çevrili. Milletin ne iktidardan ne muhalefetten beklentisi kaldı. Çünkü iktidar da muhalefet de elitlerin kontrolünde, üstelik sahte muhalifler gerçek muhalefetin üzerini örtüyor! Halkın sevip saydığı bir yazar, birden Saidi Nursi'yi güzelliyor, bir diğeri Kürt ayrılıkçıların bayrağını taşıyor, sevilen bir şarkıcı sahneye Seyid Rıza posteriyle çıkıyor, ünlü gazeteciler Siyonist profesörlerle Kürt Konferansına katılıyor, "Kürt baharı" istiyor. Akademisyenler alkış tutuyor! Büyük bir çoğunluğun Avrupa Birliği ve ABD ile maddi manevi çok "duygusal" teması var.

Halk ekmek derdinde, güvendiği dağlara hep kar yağıyor. Böyle bir ortamda sağlam duruşlu ve kartal gözüyle bakabilen insanlar ne kadar kıymetli.

Atlantik ötesinden sesler, yıllardır açıkça söylüyorlar bu bölgedeki hedefleri:

1. Fırat ve Dicle başta olmak üzere akarsuların kontrolü; petrol, altın, gümüş, bor ve diğer madenlerin küresel şirketlerin denetimine geçmesi,
2. İsrail'in güvenliği,

3. Tüm enerji boru hatlarının ABD kontrolünde olması, tüm ticaret koridorlarının kontrole alınması
4. Bunlar için elzem olan Türkiye, Suriye Irak ve İran'dan koparılmış parçalardan oluşan bir kukla Kürdistan'ın kurulması.

İşte bu nedenle yıllardır "Ne yapacağız?' diye soranlara hatırlatmaya çalıştım, özel bir coğrafyadayız. "Sandık kafa"lılıktan vazgeçin. Ufkun ötesine bakın..."

Geldiğimiz noktada artık bu, bir tercih değil bir şart! Kuzeyimizde düşman var, güneyde komşumuz ABD ve İsrail. Suriye Kürdistan'ı yolda. Ege'de Yunan savaş hazırlığında. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ve Güney Kıbrıs Rum Kesimi emperyalistlerin üsleriyle donandı. Federal Kıbrıs için art arda toplantılar yapılıyor. Kıbrıs'a İsrail'dekine benzer bir "Demir kubbe" veriliyor. Ve doğuda parçalanmış bir Irak ve hedefe konmuş bir İran var. Borç seviyemiz, dünya sıralamasında en başlarda... Ordumuz, Ergenekon Balyoz kumpaslarından geçti, yaralandı. Sarıklı ve cübbeli subaylar gördük. Genç teğmenler disiplin cezalarıyla bezdirildi. Kitleler, narkozda, Alaycı Kuşlar koroda, sahte aydınlar sanal âlemde ve her çeşit istihbaratla el ele...

Üniter devlete ve Anayasa'mıza sahip çıkmaya ve Hukukun müdafaasına mecburuz! Eğer bunu yapamazsak "Kan Sınırları" adlı Ralph Peters haritası sonumuz!

İlk işimiz, durumu net bir şekilde görmek ve duymak için Alaycı Kuşlara ya da sahte muhaliflere kulaklarımızı kapatmaktır. Kendi akıl gözümüzle bakmaya başlamalıyız. Sevgili merhum Emin Değer hocamızın *Oltadaki Balık Türkiye* adlı kitabından bir alıntıyla veda edelim:

"Gerçeği göremiyoruz çünkü kendi akıl ve gözümüzle değil Amerika'nın aklı ve gözüyle bakıyoruz. Amerikan aklıyla çözüm arıyoruz! ABD içimize işlemiştir. Bunun tıp dilindeki adı, infiltrasyondur. Yani sızma... Bir mikrobun ya da bir kanser hücresinin, vücudun tüm hücrelerine girmesini, mikrobun bünyenin her noktasına yayılmasını gösterir. İşte ABD'nin uyguladığı metot budur. Bu

saldırıyı ancak ulusal bilinç ve gücümüzle önlemeyi düşünür ve uygulamak için azim ve karar sahibi olabilirsek kurulan tuzaklardan kurtulabiliriz."(60)

Gerçeği görebilmek ve gerçeğin ışığında harekete geçebilmek dileğiyle...

(60) M. Emin Değer, *Oltadaki Balık Türkiye*, Otopsi Yayınları, İstanbul, 2004, s. 48.

Emeğe Teşekkür

Sevgili kardeşlerim Özlem Bülbül, Petek Demir İncek, Gamze Köse, Cem Gümüş, Ömer Can Talu ve İrfan Murat Yalçın'a çok teşekkür ederim.

Kaynakça

Altındal, Aytunç, *Haşhaş ve Emperyalizm,* Havass Yayınları, İstanbul, 1979.
Aydoğan, Metin, *Bitmeyen Oyun,* Umay Yayınları, İzmir, 2006.

Bernays, Edward, *Chrystallizing Public Opinion,* G & D Media, New York, 2019.
Bernays, Edward, *Propaganda,* Pegasus Yayınları, İstanbul, 2023.
Bilbilik, Erol, *İşgal Örgütleri,* Asya Şafak Yayınları, İstanbul, 2008.

Choussodovsky, Michael, *The Globalization of War,* Global Research Publishers, Montreal Quebec Canada, 2015.

Değer, M. Emin, *Oltadaki Balık Türkiye,* Otopsi Yayınları, İstanbul, 2004.
Dikbaş, Yılmaz, *Atatürkçüler Yenildi,* ENKİ Yayınları, İstanbul, 2012.

Herman, Edward-Chomsky, Noam, *Rızanın İmalatı,* BGST Yayınları, İstanbul, 2017.

Le Bon, Gustave, çev. Can Hasan, *Kitleler Psikolojisi,* Tutku Yayınevi, Ankara, 2014.

MacKinnon, Mark, *Yeni Soğuk Savaş,* Destek Yayınları, Ankara, 2008.

Özakıncı, Cengiz, *İblisin Kıblesi,* Otopsi Yayınları, İstanbul, 2009.

Saunders Stonor, Frances, *Parayı Verdi Düdüğü Çaldı,* Doğan Kitap, İstanbul, 2004.

Wilford, Hugh, *The Mighty Wurlitzer,* Harvard University Press, Massachusettss, 2009.

Yıldırım, Mustafa, *Sivil Örümceğin Ağında,* Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, 2004.

Dizin

Abramowitz, Morton 48, 121
Adorno, Theodor 53
Allende, Salvador 30
Alsop, Joe 38
Alsop, Joseph 26, 42
Alsop, Stewart 26
Altunpolat, Remzi 84
Amanpour, Christiane 107, 109
Anderson, Jack 38
Arendt, Hannah 53
Arınç, Bülent 34
Armas, Carlos Castillo 30
Atalay, Beşir 34
Attlee, Clement 60

Baez, Joan 67
Bahçeli, Devlet 34
Baykal, Deniz 49
Beatles 78
Bernays, Edward 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 70, 73, 74, 81, 89, 98, 99, 100, 123, 124
Bernstein, Carl 40, 41, 42, 45
Biden, Joseph 63, 117
Bissel, Richard 50
Blues 66
Blum, Leon 60
Bolsonaro, Jair 70
Bon, Gustave Le 21
Böll, Heinrich 53, 69
Braden, Tom 52, 55, 56
Brandt, Willy 61
Brecht, Bertolt 36
Brill, Abraham 16
Brzezinski, Zbigniew 23
Bulut, Arslan 122
Bush, George W. 24, 97, 114, 115
Bush, Prescott 24

Calhoun, Crede 29
Chaplin, Charlie 36
Charles (İngiltere Kralı) 50, 70
Chomsky, Noam 70, 88, 89
Choussudovsky, Michael 87, 89, 90, 92, 93, 95
Church, Frank 44, 45
Clark, Wesley 116
Clay, Lucius D. 52
Cleaver, Eldridge 78
Clinton, Hillary 81
Clooney, George 107
Colby, William 41, 45
Coolidge 11, 12
Curtis, Adam 20

Çağaptay, Soner 120
Çelebi, Ahmad 114

Damon, Arwa 109
Dane, Barbara 67
Daniels, Anthony Malcolm 75
Daqneesh, Omran 113
Davis, Angela 64
Davutoğlu, Ahmet 122

Demirel 49
Diuk, Nadia 101
Doğu, Fuat 30
Donald Trump 70
Doran, Michael 119, 120
Drew, John 11
Dulles, Allen 27, 49
Duterte, Rodrigo 70
Dührkop, Barbara 62
Dürre, Abdurrahman 121, 122
Dylan, Bob 67

Ecevit, Bülent 49
Edison, Thomas 19
Einstein 36
Eisenhower (Amerikan Başkanı) 27, 28, 34, 37, 49
Emery, Fred 72
Erbakan, Necmettin 34
Erdoğan, Recep Tayyip 34, 117
Esad, Beşar 109, 110, 111, 116, 117

Felker, Clay 79, 81
Fleisher, Yishai 119
Fonda, Jane 81
Ford, Henry 23, 24, 91, 92
Franco 23
Freud, Sigmund 13, 16, 17, 18, 20, 21, 71
Friedan, Betty 82
Frisch, Max 53
Fuller, Graham 48, 87, 101

Gabbard, Tulsi 117, 118
Garza, Alicia 92, 93
Gasperi, Alcide De 61, 62
Ginsberg, Allen 77
Goebbels, Joseph 19
Gonim, Wail 109
Graham, Lindsay 118
Graham, Philip 26
Greenwood, Charlotte 11
Greerler, German 82
Guzman, Jacobo Arbenz 28, 29, 30
Gül, Abdullah 34, 49
Gülek, Kasım 48
Gülen, Fethullah 33, 48, 50
Gürsel, Cemal 32

Harris, Rutha Mae 65
Henze, Paul 101
Hill, George Washington 16
Hitchcock, Billy 76
Hitchcock, Raymond 11
Hitchcock, Tommy 76
Hitler, Adolf 19, 23, 24, 30
Hoffman, Abbie 64
Hollen, Chris Van 103
Hoover, Edgar 12, 19, 35, 36
Huxley, Aldous 76
Hüseyin, Saddam 109, 111, 113, 114

İlhan, Attilâ 96
İnönü, İsmet 48

Jauvert, Vincent 96, 97
Johnson, Al 11
Johnstone, Justine 11
Jolie, Angelina 107
Jones, James H. 75
Josselson, Michael 52, 53, 54

Kaddafi, Muammer 111, 114
Kahraman, İsmail 34
Karacan, Ali Naci 32
Kennan, George 45
Kerouac, Jack 78
Kıbrısi, Nazım 50
Kinsey, Alfred 74, 75
Kissinger, Henry 61, 70
Koestler, Arthur 53
Koru, Fehmi 34
Korur, Ahmet Salih 31
Köprülü, Kemal 102
Kurtulmuş, Numan 49

Ladin, Usame Bin 114
Laing, R.D. 77
Larrimore, Francine 11
Larrimore, Stella 11
Lasky, Melvin 52, 53, 54, 55

Leary, Timothy 75, 76
Lenin, Vladimir 33, 58, 97
Lippmann, Walter 17, 38, 58, 89
Lissner, Will 29
Lord, Winston 102
Lumumba, Patrice 30
Lunn, George R. 58
Luther, Martin 66

Mailer, Norman 78
Manatt, Charles T. 100
Mann, Thomas 53
Marcuse, Herbert 63, 64, 65, 78
Mariç, Aleksandar 98, 99
Maroviç, İvan 99
Mazur, Paul 14
McCain, John 111
McCarthy, Joseph 35, 36, 37, 38, 40, 91, 92
McNamee 19
Menderes, Adnan 31, 32, 50
Meyer, Cord 44, 75
Mısıroğlu, Kadir 34
Michailidis, Nicos 119
Miller, Arthur 36
Miller, Judith 114
Millett, Kate 82
Miloseviç, Slobodan 96, 99
Mitterrand, François 59
Morgan, J. P. 19, 23
Morgan, Robin 81
Murrow, Ed 37, 38
Musaddık 27
Mussolini, Benito 23

Nabokov, Nicholas 52, 54
Nadi, Nadir 32
Nazar, Ruzi 30, 33
Neblett, Charles 65
Nixon, Richard 61

Obama, Barack 81
Ogle, Ellis 29
Orban, Viktor 70
Orwell, George 55

Öcalan, Abdullah 122
Özal, Turgut 121, 122

Palme, Olof 59
Pearson, Drew 38
Pearson, Robert 122
Peggy Hitchcock 76
Perez, Simon 121
Perlman, Bill 65
Peters, Ralph 115, 126
Phillips, David Atlee 29
Podol, Richard 51
Popoviç, Srdja 97, 98

Raduloviç, Milo 36, 37
Reagan, Ronald 82, 100
Reagon, Bernice Johnson 65
Reagon, Cordell 65
Reston, James 26
Rıza, Seyid 125
Rice, Condoleezza 108, 115
Robson, Paul 36
Rockefeller 19, 49, 71, 73, 91, 92
Rockefeller, David 23, 70
Rockefeller, John 23
Rockefeller, Nelson 34
Romero, Fernando L. 59
Roth, Claudia 69
Rothschild (Lord) 17
Rubin, Michael 119
Russel, Bertrand 55

Saidi Nursi 125
Sanchez, Pedro 62, 63
Sarper, Selim 32
Schumacher, Kurt 59
Schwab, Charles 19
Schwab, Klaus 70
Seeger, Pete 67
Selman, Muhammed bin 35
Serriya, Diab 117
Simavi, Sedat 32
Simpson, Christopher 46
Smith, Walter Bedell 28
Solanaslar, Valeri 82

Soros, George 96
Spaak, Paul-Henri 60
Stack, Liam 44
Steinem, Gloria 79, 80, 81, 82
Strong, Maurice 70, 71
Stuck, Liam 43

Şara, Ahmet eş 116

Tan, Christina 43
Thyssen, Fritz 24
Tindley, Charles Albert 66
Toynbee, Arnold 55
Trabzonlu Nicos Efendi 118
Trist, Eric 72
Truman, Harry 46, 52, 60
Trump, Donald 117, 118
Türkeş, Alparslan 30
Türkmen, Behçet 31

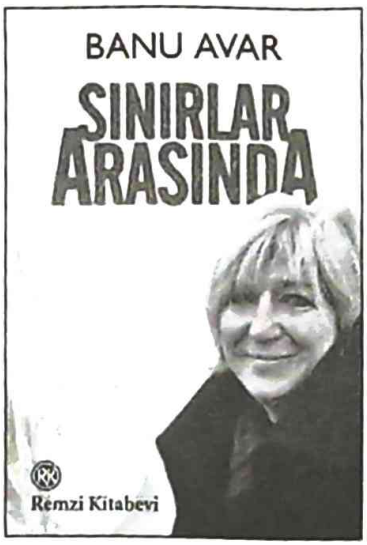
Varufakis, Yanis 69

Warburg, Paul 23
Ward, Clarissa 109, 110, 111
Warren, Fletcher 32
Watts, Alan 77
Wells, Orson 36
Westendorp, Carlos 62
Wilford, Hugh 39
Wilson, Damon 103
Wilson, Woodrow 13, 121
Wisner, Frank 25, 26, 27, 30, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 44, 46, 55
Wurlitzer, Mighty 38, 39
Wynn, Ed 11

Yanukoviç 99
Yıldırım, Mustafa 100
Yogi, Mahesh 78, 79

Zaim, Sabahattin 34

BANU AVAR'IN DİĞER KİTAPLARI

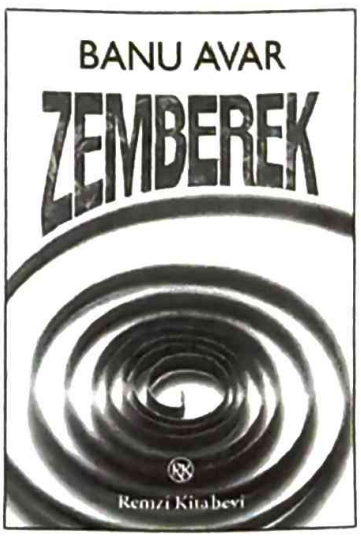

Elitler ne ister? Uyuyan halklar! Neden? Halkın ürettiklerine ve halka ait doğal zenginliklere rahatça el koymak için. Halkın güdülmesinde en etkili araç nedir? Medya... Yöneticiler, TV Programcıları, gazeteciler, sanatçılar, yazarçizerler halkı şekillendirirler. O zaman onlar denetimde tutulmalıdır.

Alaycı kuş, duyduğu her sesi taklit yeteneğine sahip bir kuştur. Amerikan istihbaratı bu nedenle olmalı ki Soğuk Savaş döneminde, "Alaycı Kuş" adını verdiği operasyon (Mockingbird Operation)" ile gazetecileri kullanmıştı. Ve bu operasyon devam ediyor...

Elitler, bu "Alaycı Kuş"larla halkı ikna etmeye çalışırlar. İkna edemediklerini de oluşturdukları "sahte muhalifler"e havale ederler. Özetle bunlar, halkı bekleyen çok katmanlı operasyonlardır...

www.remzi.com.tr

ISBN 978 975 14 2208 8

₺ 175,00